

od se v od se v

Idejni projekt
litve osnovne šole

Kable za CATV
že polagajo

Kriminalka v
»graddu«

Tomaz Erman:
Potovanja
le bogatilo

POSLOVALNICA
LJUBLJANA

Slovenska 54a
1000 Ljubljana
Tel: 01 433 21 73
Fax: 01 433 62 05
E-pošta:
info@golfturisti.si

POSLOVALNICA
DOMŽALE

Ljubljanska 80
1230 Domžale, p.p. 137
Tel: 01 721 96 80
Fax: 01 721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturisti.si

GOLFTURISTI

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel: 01 433 21 73, faks: 01 433 62 05
E-pošta: info@golfturisti.si

Vse svetovalce za potovanja po vsej Sloveniji • letalske vozovnice • letalske rezervacije • zposoja avtomobilov
• počitnice, potovanja in izletni • sezoni in strokovna potovanja • jezikovni tečaji v tujni • zavarovanja za potovanja

VRTNARSTVO GASPERLIN

Mosle pri Komendi 99.
Tel.: 01/8341-471
Fax: 01/8341-692

Vrtnarska proizvodnja in trgovina

- pestra ponudba primulj, Irobentic v nasadih ali posamezno; primule so nasajene v podolgovatih in okroglih okrasnih koritih ter košarah;
- semena za vrt v vrečkah;
- biogrena in mineralna gnojila za vrt;
- sobne rože
- namenski substrali za spomladansko presajanje.

Odpri vsak delavnik od 8. do 17. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

Zakaj tehnični pregledi v obrtni conu TRZIN?

Mobilni pregledni
si lahko postrežete
z brezplačnimi napitki!

AS
DOMŽALE

blizina
brazo čakanja
prijazno osebje

Blatnica 3a, IOC Trzin
telefon 01 562 18 13

IZBAVITELJ POSLOVNE
IP DOMŽALICE d.o.o.

HITRA DOSTAVA · KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dražična 75, 1204 Domžale

Telefon: 01 / 723 49 00, Fax: 01 / 723 49 01

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 721 - 63 - 02
mobilni: 0609 644 - 121

Popravila: · TV sprejemnikov,
· PC monitorjev,
· audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustik

"KOMO"

Frenk Močnik s.p.
Trzin, Mengeska c. 69 in podružnica
Zg. Jarsce, Kamniška 24, 1235 Radomlje
Tel. in Fax: 01/72-44-147, GSM: 041/798-069

- vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike in vse vrste podjetij
- fakturiranje
- izračun DDV in izdelava DDV obrazcev
- izdelava vseh vrst zaključnih bilanc
- izdelava napovedi za odmero dohodnine
- izračun amortizacije in revalorizacije za osnovna sredstva
- izdelava izplačilnih listov za delavce in zavezance
- izdelava vseh plačilnih nalogov
- prijave in odjave delavcev
- davčno svetovanje
- finančno svetovanje
- zastopanje
- priprava dokumentacije za pridobitev kreditov
- pomoč in svetovanje pri odpravi podjetja ali s.p.
- pomoč pri organizaciji poslovanja
- pomoč pri dohodninskih napovedih za leto 2000

KAPLJICE PELINA V TRZINSKEM PUŠELJCU

Se spomnite statističnih podatkov iz prejšnjega Odseva? Ob prebiranju tistih podatkov je prav gotovo marsikoga vsaj malo razganjalo od ponosa. Trzin je pa res uspešna in bogata občina! Trzinci v povprečju plačujemo najvišje dohodnine pa še skoraj vsi za delo sposobni smo zaposleni. Ali ni to lepo!

Marsikaterga Trzinca pa ni razganjalo zgolj iz ponosa, ampak malo tudi zaradi "lovšije", ko so bile v prilogi Ljubljanskega dnevnika Moj dom kar tri hiše, kaj hiše - palače, razglašene za naj hiše meseca februarja. Kdor je še malo prelistal tisto prilogu, je lahko v prilogi videl še kupico reklam trzinskih podjetij. Ja, a ni lo vredno ponosa? Tudi od bogalije nas malo razganja. V uredništvu Odseva imamo krepke težave, ko iščemo sogovornike. Trzinci ali Trzincičani so raztepeni po vsem svetu. Letujejo na Tajskem, Sri Lanki, Sejšelih ali Maldivih, so na študiju v Indiji, proučujejo Kitajsko in so poslovno v še celi vrsti drugih eksotičnih dežel. Človek bi rekel: "Trzin brez meja!" Lepo, kajne?

V tako bogatem in srečnem kraju je res lepo živeti! Ampak ali to drži za vse? Malo smo brskali in skušali ugotoviti, če so vsi Trzinci res tako dobro stoječi in srečni. Podatkov o senčnih straneh življenja v kraju skoraj ni ali pa jih je zelo težko izbrskati. Gre za zasebne podatke in li so sveta zadeva, skoraj sloodstotna skrivnost, če izvzameš davčno številko, enišo, številke tekočih in žiro računov in seveda drugih podatkov, ki jih moraš povedati, če hočeš postaviti pasjo ufo. Nekako pa nam je pricurjalo na uho, da v naši občini le ni vsem tako posejano z rožicami. Nekaj naših sokrajanov živi težko. Na Jamajko, Costa Rico in druge za dopuste primerne dežele še pomislili ne morejo. Komaj povežejo začetek meseca s koncem. Nekaj je v Trzinu tudi takih, ki se tako rekoč borijo za preživetje. Z bormimi dohodki komaj zadostijo osnovnim potrebam. Pogosto se pomankanju pridružujejo še bolezni, starost in žal veikkokrat tudi pijača. Te ljudi v zloščini, sijoči občini komaj kdo kdaj opazi. V družbi bogatih tudi ti ljudje ne želijo kazati svoje revščine. Skrivajo jo za vrati in le redki lahko potrkajo v njihov svet. Res je, da je teh ljudi v Trzinu manj kot v drugih občinah, žal pa so tudi med nami. Njihovo budo drugi običajno razkrijejo šele, ko je prepozno. V času objava se neradi soočamo z budo drugih, misel nanjo enostavno odpravimo v stran, nekam v kot, in na lo nočemo misliti, podobno kot na dejstvo, da bomo nekoč umrli. Te stvari preprosto brišemo iz polja svojega zavedanja. Svet je reveč lep, da bi nas morile lake stvari. Kdo bi se ubadal s tem, ko je važnejša skrb. kam bi šli smučal, ko ni povsod dovolj snega. Najbolje si je reči, saj teh ljudi ni prav dosti, sploh pa je revščina njihov problem, ker se v tem krasnem svetu, polnem priložnosti, niso znašli.

V lepi, bogati občini tudi ne opazimo drugih letopitnih napak. Vsake toliko časa kdo še reče, da je tista odprta rana na pobočjih Ongra oziroma nad Zarebrjo res moteča in da tisto razkopano gradbišče kvari izgled Trzina. Ob tem pa se skoraj nihče ne vpraša, koliko težav imajo ljudje, ki morajo dan za dnem živeti pod tislam razkopanim svetom, požirati prag in gaziti blato, ob tem pa poslušati obljube, ki jim ni videli konca. Ja, ampak nekaj se je premikala. S ponosom lahko rečemo, da je občina na željo izvajalcev eni od tamkajšnjih bodočih ulic že izbrala ime. Če ni lo napredek? Brez imena res ne gre. Izvajalci hodo vsaj vedeli, kam naj gredo delat.

S povprečnimi lozava mi se ubadajo tudi prebivalci zamišljenega moleta v industrijski coni. V tisto zgradbo so jih stlačili že kakih slo - v sobice po 25, 30 in redko več kvadratnih metrov. Sobice so drago plačali, plačali so tudi njihovo opremljenost, zdaj pa morajo za lo še enkrat plačevati in kar sami

urejali svoja domovanja. S svetlini upanji so prišli v Trzin, v občino bogatih možnositi, zdaj pa niti ne vedo, če jih ni bodo zmetali na streho, kajti obrtniki, ki so posilavljali tisto zgradbo, terjajo plačilo za delo in če ne bo drugače, bodo zarubili celo slavbo. Pa je lo samo del problemov, s katerimi se morajo prebivalci tise zgradbe ubadati. K sreči lo še niso Trzinci in niti Trzinčani ne, saj ne morejo prijavit stalnega prebivališča, ker stavba verjelno še nekaj časa ne bo imela uporabnega dovoljenja. Ali ni lo prav primerno? Po polem sploh ni trzinski problem. Mi smo bogata občina. Ja, potem pa se pelješ po jemčevu ali še kateri drugi trzinski cesti, skušaš se umikati vse bolj boholnim luknjam, pa si rečeš:

"To velikih duhov niti ne molli toliko. Saj je lepše, četudi se po Trzinu vzli malo počasneje. Vsaj kaj vidiš." Ko pa zaviješ na Mengeško, pa s počasno vožnjo ni nič, saj te zagrali lok in veselo zdrviš mimo otrok in drugih pešcev, ki kašljajo v izpušnih plinih in si krčevilo prizadevajo najti primeren trenutek za dirko čez cesto. "Ja, saj so sami krivi, ko hočejo prav zdaj čez cesto. Saj imajo čas. Življenje ni samo lekanje čez cesto." Sploh pa je bilo lani na Mengeški cesti samo 17 prometnih nesreč in sploh ni bilo nobene smrtno žrtve. Kaj ni lo razveseljivo? Razbita pločevina se že plača, kakšen mesec bolniške pa tudi pride marsikomu kar prav, da se spočije. Ali kot smo govorili za časa rajnje Jugoslavije: "Nema problema!"

Če pošleno pomisliš, potem vidiš, da so stvari kar nekako urejene, da se ne prevzamemo preteje. Saj veste, tudi tise najlepše rože imajo trnje in tudi v vsakem pušelju mora biti vsaj malo pelina.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:

Jože Štih

Tehnični urednik:

Emil Pevec

Urednica fotografije:

Mojca Trček

Trženje:

Tone Ipavec, Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Ostali člani uredništva:

Mateja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Mafan,

Mirna Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak,

Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Jože

Seljak, Peter Zalokar

Tisk:

Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada:

1580 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in go dobiijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide

20. marca 2001.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 5. marca na nastov:

Odsev, Mangaška 9, 1236 Trzin

ali na elektronski nastov (s pripisom "za ODSEV")

odsev_96@hotmail.com

ISSN 1408-4902

Pust, pust, mastnih ust.

(foto: Mojca Trček)

Trgovec, ki hoče biti prepošten, sklene malo dobrih kupčij.

(Nizozemski)

ŽUPANOV KOTIČEK

Pridružujem se vsem listim, ki so s pohvalami in aplavzom nagradili scenarista ter režiserja in izvajalce letošnje občinske proslave ob slovenskem kulturnem prazniku. Bil je lep večer. Tem bolj, ker je bila dvorana lokrat res polna in je najhrž tudi to spodbudilo nastopajoče, da so se še bolj potrudili. Lepo bi bilo, ko bi na proslavo prišli tudi vsi listi Trzinci in Trzinčani, ki tako radi opišejo vsako dlako v jaccu naše mlade občine in bi za spremembo opazili tudi to, da se kdaj pa kdaj zgodi tudi kaj dobrega.

Pomlad

Prave zime sploh še ni bilo in že je pred vrati pomlad. Veje na drevesih že postajajo muževne, vzklile in celo vzcvetele so že prve pomladne cvetlice. Spet bomo obrezovali drevesa in, čeprav bo marsikdo najbrž to že storil, preden bo dobil v roke Odsev s tem mojim zapisom, vseeno izkoriščam to priložnost za ponovni poziv, da odlagajmo vejevje na za to določena mesta in ne ob najbližji potok ali za rob gozda. Tudi le-

tos Občina Trzin organizira (in plača) odvoz ter mletje tega vejevja, ker želi na ta način prispevati k razbremenitvi in varovanju našega neposrednega okolja. Ali ni bolje, da naročimo odvoz odpadnega vejevja in celo omogočimo koristno uporabo tega odpadka (kompostiranje), kot da grmadimo vse to v najbližjem gozdu, na primer ob pešpoti od Kidričeve proli bajerju, kjer smo majhno makrišče spremenili v divje odlagališče.

Kot v preteklih dveh letih, bomo tudi letos organizirali akcijo čiščenja okolja (predvidoma 21. aprila), saj so po lanskii akciji nekateri pridno skrbeli za to, da bo tudi letos ob tej priložnosti dovolj dela.

S pomladjo se bodo začela tudi druga dela. Mislim kajpak na občinske investicije. Načrtov imamo veliko, vendar moram priznati, da je vsaj nekatere od njih izredno težko uresničevati. Pa ne zato, ker bi ne imeli potrebnih projektov ali celo volje, temveč zato, ker se kdaj pa kdaj srečujemo tudi s težko razumljivimi ovirami in pomisleki v lastnem okolju. Mislim zlasti na to, da je tu in tam opaziti zelo nizko stopnjo razumevanja za skupne potrebe in koristi. Res je to, da so se te stvari v preteklih časih dogajale precej drugače in da so bili ljudje prisiljeni odstopati svoja zemljišča za ulice, ne da bi jim ta zemljišča kdo plačal. Res je tudi, da so v mnogih primerih prekopavali njihove vrtove in sadovnjake in polagali vanje vodovode, kanalizacijske cevi ali lakšne in drugačne kable, ne da bi lastniki smeli karkoli reči v zvezi s tem. Občina Trzin je pripravljena tako zavzeta zemljišča odkupiti po razumni ceni, primerni za zemljišče, ki je namenjeno za izgradnjo javne, torej skupne infrastrukture. Ne more pa pristajati na to, da bi plačevala za takšna zemljišča ceno, ki je primerna za zazidljive parcele, namenjene stanovanjski ali poslovni gradnji. Takšno

ravnanje bi bilo nerazumno in računsko sodišče bi ga ocenilo celo kot kršitev predpisov o javnih financah. Skralka, občina si želi z občani ko-rektno razmerje tudi glede tovrstnih vprašanj, in ne more prevzemati odgovornosti za nepravilnosti ali celo prisilo, ki ji je bil nemara kdo izpostavljen v preteklosti.

Če se bomo vsi zavedali, da je ulica, po kateri vsak dan hodimo ali se vozimo, v bistvu naša ulica, in da je tudi v našem interesu, da je čim bolj urejena in čim bolj varna, saj po njej hodijo tudi naši otroci, če bomo vedeli, da je zamenjava salonitnih vodovodnih cevi, iz katerih se izgublja tudi do 60 % vode, tudi v našem interesu, in če bomo v skupni dobroti videli tudi vsak svojo osebnostno dobrobit, bo v občini vsekakor veliko lažje živeti in delati.

Zelo veliko občanov je, ki že tako mislijo in tudi tako ravnajo; zato pričakujem to pomlad z velikim upanjem in veseljem, prepričan, da se bo od pomladi do jeseni veliko zgodilo.

Župan Tone Peršak

POSLOVNA PISARNA

Poslovna pisarna je odprta vsak ponedeljek od 15. do 17. ure.

Informacije lahko dobite po tel. 721 47 86, kjer lahko tudi najavite svoj obisk.

Cveta Zainkar Oražem
poslanka v Državnem zboru RS

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Javno komunalno podjetje PRODNIK d.o.o. bo opravilo odvoz kosovnih odpadkov v spomladanskem periodu v občini Trzin dne

25. aprila 2001.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti **samo na dan rednega odvoza do 5 ure zjutraj** osvojevjeni poleg zabojnika za odpadke. Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, katere odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov ter sodov. Ravno tako tudi ne avtomobilski deli, pnevmatike in akumulatorji. Poleg tega med kosovnimi odpadki ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, drevoja oziroma živih meja.

Z razumevanjem.

Prilagodil:
Stane Uščakar

Vedja sektorja javne higijene:
Janez Repnik

Direktor:
Marko Farac

REKORDNO KRATKA, A PLODNA FEBRUARSKA SEJA OBČINSKEGA SVETA

Trzinski Občinski svet je svojo 25. redno sejo, ki je imela na dnevnem redu devet točk, zaključil že po slabih dveh urah dela. Seja se je pravzaprav začela s krajšo slovesnostjo v sosednjem prostoru, kjer so trzinski šahisti proslavljali svojo prvo obletnico. Najzaslužnejšim so podelili priznanja in zahvale, poleg šahistov sta zahvale prejela tudi trzinski župan Anton Peršak in občinski svetnik Jože Štih, ki je hkrati tudi predsednik kulturnega društva. Po županovem priložitnem nagovoru so se šahisti zatopili v šahovske probleme, občinski svetniki in župan pa v občinske.

Najprej so poslušali poročilo o delu občinskega nadzornega odbora v minulemu letu in predlog njegovega letošnjega delovnega programa. Iz poročila izhaja, da je nadzorni odbor vestno spremljal delovanje občinskega sveta, uprave in župana občine ter ob tem opravil tudi nadzore pri nekaterih porabnikih proračunskih sredstev. S to svojo dejavnostjo bo nadaljeval tudi v tem letu, med drugim pa načrtujejo tudi skupne nadzorne preglede z nadzornim odborom občine Domžale in Javnim komunalnem podjetju Prodnik, Knjižnici Domžale in Zdravstvenem domu Domžale. Občinski svet je poročilo in delovni načrt nadzornega sveta sprejel brez posebnih zapletov.

Nova ulica bo Onger

Nekoliko bolj živahno je bilo pri izbiranju imena za novo ulico, ki bo nastala na območju T-5, na hribu nad Zarebrju, kje naj bi SGP Gorica zgradilo novo stanovanjsko sosesko. Župan občine g. Peršak je v imenu občine pojasnil predlog, da naj bi novo ulico enostavno imenovali Onger. Pojasnil je, da bi s tem nadaljevali tradicijo, saj so že doslej po Trzinu precej ulicam dali nekdanja stara ledinska imena: npr. Blatnica, Motnica, Peske, Prevala itn. Po drugi strani pa bi lahko takšno promocijo samega hriba in tudi Trzina, saj je ime že precej bolj znano tudi, odkar si ga je nadelo planinsko društvo. Jakob Ložar pa je v imenu statutarne komisije predlagal, da naj bi se držali druge tradicije, saj so že zdaj nekaterim ulicam dali ime, ki opredeljuje njihovo lego, na primer Za hribom, Pod gozdom, Na jasi itn. Predlagal je, da bi se nova ulica imenovala Na hribu. Po krajši razpravi pa je prevladal prvi predlog in bodoča ulica bo dobila ime Onger.

Po hitrem postopku so občinske svetnice in svetniki sprejeli tudi dve spremembi občinskih odlokov. Pri Odloku o javnem redu

in miru so za nekatere prekrške zvišali kazni, saj so na Občini po posvetu s komunalnimi nadzorniki ugotovili, da so kazni v odloku določene odločno prenizke, saj ne pokrijejo niti stroškov, nastalih v zvezi s samim prekrškom. V odloku so črtali tudi nekatera določila, saj so stvari uredili že z drugimi odloki. Pri Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki pa so po hitrem postopku dodali dopolnilo, ki določa, da je stroške, nastale zaradi opustitve vozila, dolžan v celoti plačati lasnik vozila, to pomeni, da mora plačati tudi stroške, ki nastanejo pri izterjavi.

Ugodna občinska posojila

Dokaj hitro je šel skozi občinsko proceduro tudi sklep o razpisu posojil za subvencionirane obrestnih mer za posojila za malo gospodarstvo in kmetijstvo. Ocenili so, da se je tak način podpore razvoju gospodarstva s strani Občine izkazal kot smiseln in uspešen. Lani so na področju podjetništva razdelili 14 ugodnih posojil in skupni vrednosti 66.061.929 SIT, manj zanimanja pa je za tovrstno podporo opazili na področju kmetijstva.

Stara šola je spet trzinska

Župan občine Trzin g. Anton Peršak je nato člane občinskega sveta seznanil, da so del denarja, ki ga lani niso porabili, ker nekaterih zastavljenih nalog niso mogli izpeljati, nakazali za poplačilo celotne kupnine stare trzinske osnovne šole. Poslopje šole bi morali v skladu z dogovorom, ki so ga sklenili s prejšnjim lastnikom, plačevati še več let v manjših obrokih, ker pa so ceno izplačali že z letošnjim januarjem, so s tem prihranili približno 7 milijonov in pol SIT. Stara šola je tako zdaj spel povsem v lasti Trzina. Ob tem je podžupan povedal, da se na področju priprav za odprlje dodatnih prostorov vrtca v poslopju stare šole pravzaprav nič ne dogaja, saj še vedno čakajo odgovore pristojnih zara-dil priobče sosedov, ki nasprotujejo ureditvi vrtca. Razveseljivo pa je, da so v prostorih sedanje osnovne šole uredili odelek za malčke, ki obiskujejo malo šolo, in so tako v vrtcu v varstvo lahko sprejeli nekaj novih malčkov.

Letos bo več investicij

Župan je člane sveta seznanil tudi z nekaterimi drugimi dogajanja na področju investicij v

občini. Razveseljivo je, da je industrijska cona vse bolj povezana z ostalim delom Trzina. Zdaj je v celoti povečano vodovodno omrežje, premikajo se stvari na področju sanacije kanalizacijskega omrežja, vse več pa je tudi možnosti, da bodo kmalu lahko začeli graditi tudi povezovalno cesto. Pri sanaciji Jemčeve ceste se stvari le počasi premikajo, saj je pridobivanje soglasja lastnikov parcel ob cesti še vedno zelo zamudno, precej pozornosti so namenili tudi izboljšanju prometnih razmer na Mengeški cesti, vendar tudi tam niso bili posebno uspešni. Kot zanimivost povejmo, da so izdelali, da bi en semalor na omenjeni cesti občino veljal 40 milijonov tolarjev. Cena je po eni strani visoka, če jo lehamo s ceno življenja, pa sivar postane relativna. Kljub vsemu pa je predzadnja točka februarske seje izzvenela kar optimistično, obravnavali so namreč poročilo s seje Sosvela za varnost na območju Trzina. Iz poročila je razvidno, da je bilo lani na območju občine manj kaznivih dejanj in izgedov kot leto poprej, nekaj več pa je bilo prometnih nesreč in drugih prometnih prekrškov, kar pa je razumljivo ob vse večji prometni obremenjenosti cest, ki vodijo skozi občino. Župan je ob tem opozoril, da so številke lahko tudi zavajajoče, saj govorijo le o tistih primerih kršenja javnega reda in miru ter cestne varnosti, ki so jih uradno zabeležili policaji. Treba se je še naprej prizadevati za večjo varnost ter red in mir na območju Trzina. Kot običajno, so svetniki sejo sklenili s pobotami in vprašanji. Še zlasti zanimiva je bila pobotna ge. Hojnikove, da bi veljalo razmisliti o organiziranju četrtnega odbora za naselje Mlake.

Miro Štebe

NOVICE IZ OBČINSKEGA URADA

Pogovor z županom Antonom Peršakom

Mesec februar mnogokrat imenujemo kar mesec kulture, zato smo tudi lokalni pogovor s trzinskim županom začeli o letošnjih občinskih načrtih na področju kulture.

Tudi letos smo v proračunu nekaj denarja namenili prireditvam, s katerimi smo začeli lani in smo jih poimenovali Trzinski pomlad. Podobne prireditve načrtujemo tudi za letošnje majske in junijske sobote. Za razliko od prejšnjega leta, ko smo večino prireditve pripravili na ploščadi pred lokali na Kidričevi ulici, letos načrtujemo, da jih bomo imeli na različnih lokacijah po Trzinu, tudi v kamnolomu, seveda če se nam bo do tedaj posrečilo doseči dogovor z lastniki. O programu prireditve se že dogovarjamo, in lahko rečem, da bo, podobno kot lani, raznolik. Tako bomo najbrž imeli gledališke predstave, pevske nastope, folkloro, godbo in. Za vsak okus bo nekaj, s prireditvami pa naj bi začeli v soboto pred Florjanovo nedeljo.

V načrtu imamo še več drugih prireditve. Kot veste, smo 15. t.m. pripravili kulturni večer oziroma pogovor z dr. Bogdanom Dolencem, v marcu pa bomo pripravili podoben kulturni večer, na katerem naj bi kar najboljšo celovito predstavili Irzinski mladinski klub oziroma zamisel o takšnem klubu. To ne bo ravno klasična kulturna prireditve, na njej pa naj bi mladi pod vodstvom dr. Mrgoleta, ki je vodja naše mladinske posvetovalnice, predstavili svoje dejavnosti in svoje zamisli o mladinskem klubu, njegovem delovanju in o njegovih nalogah. Kot že več let nazaj se bo tudi v letošnjem maju, v času Irzinskega občinskega praznika, zvrstila cela vrsta najrazličnejših prireditve, med katerimi bodo nekatere tudi s kulturnega področja.

Na področju organizacije kulture v Trzinu pa se bodo kmalu začele pripraviti tudi za ureditev manjše večnamenske dvoranice, ki bo zgrajena v sklopu objekta, ki ga zdaj končujejo v bodočem centru Trzina. Pričakujemo, da bomo že sorazmerno kmalu dobili tisti »občinski« objekti in ko ga bomo dobili, se bomo začeli ukvarjali s projekti za ureditev prostorov v njem. Za področje kulture bosta še zlasti zanimivi dvoranica in knjižnica. Tudi pri tem je treba povedati, da ni treba gojiti pričakovanj, da se bo vse zgodilo ne vem kako hitro. Najprej bo treba dobili projekte, nato gradbena dovoljenja za ureditev prostorov in ko jih bomo dobili, bomo šele lahko začeli z urejanjem.

Blíža se pomlad in čas čistilnih akcij. Kakšne načrte imate na Občini za področje ekologije?

Na nedavnem sestanku s predstavniki trzinskih društev smo se dogovorili, da naj bi v soboto, 21. aprila, v občini pripravili veliko skupno čistilno akcijo. Na njej naj bi celovito očistili okolico Trzina, ki jo nekateri vse leto tako zavzelo onesnažujejo.

Že v februarju pa bomo, podobno kot lani, na nekaterih posebej določenih mestih začeli zbirati veje, ki občanom ostanejo po obrezovanju drevoja in živih mej. Ta akcija se je lani

Lanskoletna akcija zbiranja porezanih vej je bila zelo uspešna. Bomo tudi letos poskrbeli, da bodo zbirna mesta polna?

dobro obnesla, saj so ljudje kar radi prinašali odpadne veje na zbirna mesta, namesto da bi jih odlagali na obronkih gozda ali ob potokih. V kratkem bomo nadaljevali tudi z nameščanjem še novih ekoloških otokov. Tisti, ki smo jih do zdaj postavili, so se kar dobro obnesli, saj so zabojniki hitro polni, še zlasti tisti za papir in steklo. To se mi zdi spodbudno, saj s takšnim ločenim odlaganjem odpadkov razbremenjujemo deponijo komunalnih odpadkov in s tem tudi podaljšujemo njeno življenjsko dobo. To je za nas zelo pomembno, ker nas čaka naloga in po mojem mnenju tudi velik strošek iskanja druge ustrezne deponije. Računamo na morebitno razširitev dosedanje deponije. Vendar pa je to precej odvisno od občine Domžale, saj so deponija in tudi morebitne nove lokacije za odlagališče odpadkov na njenem območju. Nekateri pravijo: »Pa drugje najdete ustrezno odlagališče!« Vendar je to težko in hkrati tudi drago. V bližini Trzina praktično ni mogoče dobiti ustreznega odlagališča, saj se ga vsi branijo, in se tudi ukvarjajo z iskanjem drugih možnih odlagališč. Če pa je takšno odlagališče bolj oddaljeno, pa takoj precej narastejo stroški odvoza.

Še vedno se ukvarjamo tudi z možnostjo sežiganja odpadkov. Prav zato smo vključeni v sklad Ceru, vendar se sežigalnice vsi branijo. Razumem, da nihče neče, da bi imel v sosesčini takšno zažigalnico, vendar menim, da bo morala ustrezno rešitev najti država. Treba se je zavedati, da je vsaka zažigalnica sicer res obremenitev za okolje, vendar je ta obremenitev vseeno precej manjša, kot so klasične deponije odpadkov. Pri skladu Ceru je problem v tem, da je stroka našla ustrezno, namajmanj varno lokacijo za sežigalnico – kol verjetno veste, naj bi bila ta v opuščnem peskopoku v bližini Naklega, problem pa je v okoliških prebivalcih, ki na to ne pristanejo. Država bo morala najti ustrezno rešitev. Slovenci smo pač takšni, da se vsi na vse kriplje upiramo v sosesčino dobiti odlagališče komunalnih odpadkov, podobno pa je tudi z jedrskimi odpadki, alpa z zatočišči za begunce, zdravljene narkomani in. Država bi morala te stvari nekako drugače urediti.

Pred kratkim je zasedal Sosvet občine Trzin in Policijske postaje Domžale za varnost na območju Trzina. Kakšne so bile ugotovitve?

Sestanek sosveta je izpadel dokaj optimistično. To je razvidno tudi iz sklepa, ki ga je na podlagi poročila sosveta sprejel Občinski svet. V letu 2000 se je število kaznivih dejanj in sploh vseh dogodkov, ki jih uvrščamo med motenja na področju ohranjanja javnega reda in miru na območju naše občine zmanjšalo v primerjavi z letom poprej. Lani tudi ni bilo nobene hušje nesreče in zato res lahko rečemo, da se je položaj v primerjavi z letom 1999 izboljšal. Ob tem pa še zdaleč ne moremo reči, da so razmere idealne in da se ni treba še naprej prizadevati za njihovo nadaljnje izboljšanje. Številni dogodki s tega področja ostajajo skribočena javnosti, vendar so na območju Trzina še vedno prisotna, res pa je, da jih je bilo lani manj odkritih. Če se na primer ustavimo pri večjih deliktih, na primer s področja preprodaje in širjenja drog. Teh so lani zabeležili manj kot prejšnja leta, vendar se ob tem zavedamo, da ne moremo enostavno reči, da lega ni bilo. Treba se je zavedati, da so tovrstne težave še vedno prisotne na našem območju in da se lahko kadarkoli pojavijo v precej večjih razsežnostih, zato je treba biti na tem področju ves čas budni in je treba takšna dejanja tudi preprečevati.

Policijska postaja Domžale je lani na območju naše občine obravnavala 167 kaznivih dejanj (v letu 1999 jih je bilo 177). V večini primerov je šlo za premoženjske delikte, predvsem za tatvine in velike tatvine. Policijska je doslej uspešno raziskala in odkrila storilce v 63 primerih, leto pred tem v 72 primerih.

Ob tem pa so policisti na območju Trzina lani obravnavali tudi 69 kršitev s področja javnega reda in miru, kar je kar 30 manj kot leta 1999. Največkrat je bil kršen javni red in mir na javnem kraju (na cesti, ulici), saj so zaželežili 41 takšnih primerov, sledijo gostinski lokali, kjer je bilo 14 takšnih izgrediv, v zasebnih hišah in stanovanjih pa je morala policija posredovati devetkrat.

Policijska ob tem ugotavlja, da zgornje številke ne ustrezajo dejanskemu slanju, saj se podatki nanašajo v glavnem na dogodke, ko je policija posredovala po tem, ko so jih o kršitvah obvestili.

Na trzinških cestah se je v letu 2000 zgodilo 245 prometnih nesreč (v letu 1999 jih je bilo 233). V teh nesrečah ni nihče umrl (leto prej je bila ena smrtna žrtev), 44 oseb pa je bilo huje ali lažje ranjenih (v letu 1999 je bilo 33 telesno poškodovanih). Največ nesreč se je zgodilo na glavni cesti Ljubljana-Trojane (121, v letu 1999 pa 113), sledijo nesreče na območju ulic v naselju (39 nesreč, leta 1999 jih je bilo 37), na cesti Trzin - Mengeš pa so zaželežili 17 nesreč, kar je štiri več kot v letu 1999. Tako kot v prejšnjih letih so bili vzroki za nesreče v preveliki hitrosti voznikov, napačni smeri vožnje, neustrezni varnostni razdalji, v precejšnjem številu nezgod pa so bili povzročitelji tudi pod vplivom alkohola.

Na območju Trzinске občine so lani zaželežili in obravnavali 3.429 različnih kršitev določil Zakona o varnosti v cestnem prometu. V letu 1999 je bilo takšnih kršitev 2861.

precej več kot v nekaterih drugih območjih po državi.

Imamo nekaj družin, za katere vemo, da živijo v težkih razmerah, vendar seznama ljudi, ki živijo na pragu revščine, nimamo. Podatki s tega področja so namreč zelo delikatni. Včasih se na nas za te podatke obračajo predstavniki različnih društev, na primer humanitarnih organizacij, in ker jim pri tem ne moremo pomagati, so razočarani. Mislijo, da jim podatkov nočemo posredovati. Vsi ti podatki, kot na primer tisti o premoženjskem slanju, so osebni in jih ni mogoče dobiti, razen za strogo določene namene. Teh podatkov tudi ni dovoljeno posredovati naprej.

Razpolagamo le s tistimi, s katerimi se ljudje sami obračajo na nas, na primer ko prosijo za pomoč, za znižanje dajatev ali uveljavljajo kakšne pravice. Ti ljudje nam pišejo, da imajo takšne in takšne dohodke in da so upravičeni do uveljavljanja pravice do nečesa. Podatki, ki jih imamo, zato zagotovo niso verodostojni, in enostavno ne vemo, koliko občanov živi na pragu revščine. Pogosto pa ljudje, ki živijo v težkih razmerah, tudi sami neotejo drugim pokazati, kako hudo je z njimi. Prikrivajo revščino. To počno iz ponosa, stramu ali ne vem kakšnih še drugih vzrokov, mi pa pravih podatkov enostavno ne moremo dobiti. Obstajajo neke ocene, vendar so edini verodostojni podatki s tega področja številke o brezposelnosti. Kot vsi vemo, pa ni vsak brezposelni tudi revež. Obstajajo tudi zaposleni, ki imajo izredno nizke osebne dohodke.

Kako je težko pridobiti prave podatke o premoženjskem slanju občanov, pa kaže na primer tudi višina prispevka, ki ga mora plačevati občina za vrlac. V Trzinu je zelo veliko podjetnikov, in lahko bi rekli, da imajo ti ljudje pogosto tudi poseben odnos na tem področju. Uradno prikazujejo zelo nizke dohodke, tako da na primer za varstvo svojih otrok v vrtcu plačujejo najnižje prispevke, praktično kot reveži, če pa poznaš te ljudi osebno in vidiš v kako razkošnih razmerah živijo, pa veš, da ne posredujejo realnih podatkov. Zato ni čudno, da Trzin kot ena najbogatejših občin plačuje tudi enega najvišjih prispevkov za vrlac.

Župana občine Trzin Antona Peršaka smo vprašali, kako Občina gleda na problem objekta v industrijski coni s hišno številko Motnica 1 (v bližini piramide, ki mu Trzinci pravijo tudi motel ali pa kar grad). Občina se zaveda, da gre v primeru tiste stavbe za zelo velik problem in kot kaže, bo ta iz meseca v mesec še večji. Po informacijah, ki jih imam, je bila ta stavba prvotno grajena kot motel, stoji pa na območju, kjer ni bila predvidena stanovanjska pozidava.

Tam naj bi bile predvsem poslovne in industrijsko-obrtné stavbe. To je določeno tudi v zazidalnem načrtu, ki še vedno velja.

Kljub temu je eden od lastnikov dobil soglasje za spremembo namembnosti. To soglasje naj bi mu dala prejšnja občina. Občina Trzin dovoljenja zagotovo ni dala. Zdej to stavbo že nekaj let postopno spreminjajo v stanovanjski objekt. Vsebolj postaja izrazito stanovanjska, to pa prinaša tudi zahteve, kakršne stanovalci takšnih stanovanjskih zgradb imajo.

Med drugim gre za zahteve po zaščiti pred hrupom, po nočnem miru in podobno. Občina večini teh zahtev ne more ugoditi, saj je okolje namenjeno drugim dejavnostim.

To je določeno tudi v zazidalnem načrtu, zato občina enostavno ne more zahtevati od tistih, ki so prišli v cono zaradi teh drugih dejavnosti, da naj jih omejujejo ali celo ukinejo. Tisti, ki je dal soglasje k spremembi namembnosti tiste stavbe, je v to vgradil stalen konflikt, ki nam bo prav gotovo povzročil še precej sivih las.

Po številu zvoncev ob vzhodih v prilijču je mogoče ugotoviti, da je v stavbi predvidenih 66 stanovanj. To pomeni tudi najmanj 66, prav gotovo pa še precej več, potrebo po parkirnih prostorih. Prostora za toliko parkirnih mest tam enostavno ni. Stavbo in njeno okolico sem si ogledal in se prepričal, da zadostnega števila parkirnih mest ne moremo zagotoviti. Tudi če občina stanovalcem odstopi ozepek pas zemlje pred poslopjem, parkirišč še zdaleč ne bo zadosti. Občina tam v bližini tudi nima drugih za to primernih površin, prav tako pa ne moremo ljudi računati na pas zemlje, ki je za stavbo, na območju vzdolž glavne ceste

Po podatkih, s katerimi razpolagamo, je mlozaj na področju socialnega stanja prebivalcev Trzina v povprečju boljši kot v drugih predelih Slovenije. Tudi odstotek brezposelnosti je po statističnih podatkih, ki so nam na razpolago, nižji, kot je povprečje v Sloveniji. Seveda pa se srečujemo s primeri družin in ljudi posameznikov, ki živijo v naši občini in so njihove razmere na pragu revščine, če gledamo v uradnem statističnem smislu. Treba pa je reči, da je tudi odstotek teh ljudi pri nas manjši, kot je v drugih predelih Slovenije. V Trzinu je podjetništvo relativno dobro razvito, zato je mogoče dobiti zaposlitev, dokaj blizu pa je tudi Ljubljana, in je možnosti za zaposlitev

proti Ljubljani. Tisti kos zemlje enostavno nima dovolja. Mimo postopja vodi prezezek prehod, ki ga ne moremo spremeniti v dovoljno cesto, saj bi s tem ogrozili varnost vseh pešcev, ki bi vstopali ali izstopali iz stavbe. Nobena inšpekcija k taki rešitvi ne bi dala soglasja. Prav gotovo pa tudi cestarji ne bodo dovolili, da bi tam uredili izvoz, saj je križišče preblizu.

Drugi problem je v tem, da stavba ni bila namenjena za stanovanjsko uporabo. Z velikim sočuljem do prebivalcev tistega objekta moram reči, da stavba zdaj, ko stopiš vanjo, deluje kot kakšen stalinističen blok.

Preprosto ni bila zidana v stanovanjske namene, in menim, da je ni na nikakršen način mogoče popraviti do te mere, da bi delovala bolj človeško. Prav zaradi spremembe namembnosti stavbe pa se morajo prebivalci verjetno spopadati še s celo vrsto drugih nevesočnosti. K sreči verjetno ni prav drugih vseh s komunalnimi vodi, saj so prav zaradi industrijske namembnosti cone tam dimenzije posameznih infrastrukturnih vodov večje kot pri vodih za običajna stanovanjska naselja. Čeprav infrastrukturni vodi omogočajo precej večjo porabo, kot jo bodo verjetno potrebovali stanovalci, pa je drugo vprašanje, kako

so ti vodi razporejeni v sami stavbi. Tako gosla poseljenosti prav gotovo zahteva primerne več notranjih komunalnih vodov. Prej je bilo na primer predvidenih deset stranišč, zdaj pa jih je verjetno sedemdeset in je stavba zagotovo prepredena s temi omrežji. Podobno je najbrž tudi z drugimi vodi. Podrobnosti sicer ne poznam, vendar menim, da prebivalcem tistega objekta zagotovo ni lahko in da homo na Občini ni mel še precej skrbi z reševanjem težav v zvezi s tistim »motelom«.

Miro Šteb

ZALOSTNI KURENT

Kurent se je nekega meglenega zimskega dne zbudil že zelo zgodaj. Opasal si je težke kravje zvonce, v roko stisnil palico jezevkov in veselo poropotal na vrata pri sosedu Pustu in mu razposajeno zavpil: "Ehej, Pust! Vstani, gleva preganjat Zimo. Najin čas je prišel!"

Po daljšem obnavljanju se je le odprlo okence sosedove dunnate in Pust je ven pomolil svoj dolgi, krmežljavi nos. "Oh, ti pokora Kurent! A ne moreš spati? Skoraj celo noč sem igral na računalnik razne igrice in prav nič se mi ne zdi razgrajati okrog. Sploh pa, kje pa si videl Zimo?" Kurent se je popraskal za ušesi in se ozrl okrog. "Ti šment! Saj res ni nobenega mraza, pa še snega ni! Ja, kje pa se je zadržala tista bela starčka? Sva je lani tako dobro naglana, da si ne upa nazaj?"

"Starka Zima se naju ne boji toliko, da si ne bi upala spet priti, a zdaj so drugi časi. Sodoben človek pridno ogreva ozračje in po svoje vpliva na naravo. Do Zime pa tudi do starega Kurenta in Pusta mu ni več kaj dosti. Bodi še ti malo bolj mladosten. Pozabavaj se malo z internetom in virtualno zimo. Ne veš, kako grozljive nasprotnike si lahko dobiš; same supermane, transformerje, pokemane in na tisoče drugih pošasti. Za maskare, laularje, otepovce, piceke in druge "farfe", ki jih je čas že tako ali tako po-

vozil, ti ne bo več mar. Jaz bom šel na pusine maskarade samo zato, ker bodo tam tako sijajno grozljivo pošasti iz računalniških igrice, risank in sodobnih filmov. Pridruži se mi, ne bo ti žal! Zdjaj pa grem spat, zvečer morava biti pripravljena!"

Kurent je še bolj žalostno gledal, kot že sicer, potem pa se je žalostno napolil po blatni stezi po dčehli. Lepljiv smog iz doline je obilzvalo vzpeline, ki so včasih odete v debele odeje težko čakale, da Kurent s Pustom prežene Zimo. Kar milo se mu je storilo ob spominih na tiste čase in norčije, ki sta jih zganjala. Kar malo hudo pa mu je bilo tudi, ko je videl, kako pusta in nezivljenjska so zdaj pobočja gričkov, ki so včasih pozimi kar kipela od radostnega živžava otrok. Kako veselo so se sankali, smučali, pa kako so se kepali in kakšne snežene može so postavljali! Včasih mu je bilo kar hudo, ko je pregnal Zimo in je potem opazoval, kako so se sneženi može žalostno raztapljali v svoji nesreči. Pa kako prijetno je bilo ščipati otročičke v od mraza pordela lička in rdeče noske. Saj so jokali, če se jim je od mraza zanohtalo, vendar so bile nji-

hove očke polne veselja, ko so se prijetno utrujeni v zgodnjih zimskih večerih po dolgotrajnem rajanju po ozkih gazah vračali domov, kjer so jih čakali toplo zakurjena peč, vroč čaj in praljičice za lahko noč. Spomnil se je, kako živahno je bilo včasih na trzinskem bajorju in celo na Pšati, kadar je zamrznila. Pa kako lepa je bila lahko včasih zasnežena pokrajina, drevesa, ki so se priklanjala pod težo svežega snega, ali pa kako so bila naježena z iglicami ivja, v katerih jih je Zima vrvjala kot v čipke. Za dolgo ni na okenskih steklih videl pravih ledenih rož, ki so se v včasih zdelo tako lepe. Pogrešal je tudi škripanje snega pod nogami, ki ga je včasih, kadar je dirjal v lovu za Zimo, tako rad poslušal. Skoraj tako rad, kot pozvanjanje svojih zvoncev.

Kaj pa naj stori zdaj, ko Zime ni? Resnično je pogrešal tisto mrzlo, koščeno starko. Saj je bilo po svoje tudi dobra. S snegom je zaščitila posevke, sneg, ki ga je namedla v gorah, je skoz vse poletje doline oskrboval z vodo, živa bitja, ki so se morala spopadati z zimo, so bila odpornejša in še celo vrsto drugih dobrih del je opravila.

Kurent se je usedel na podrpanj, sklonil glavo in se začel spraševati, kaj naj zdaj sploh počne, če ni zime. Ali je tudi on sploh še potreben?

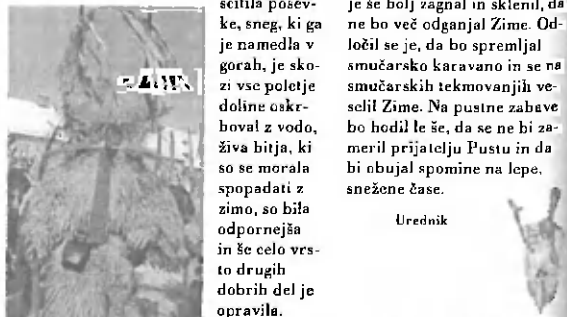
"Najbolje bi naredil, če bi šel kar v muzej in se pustil tam nagačiti za spomin poznim rodovom!"

Ampak Kurent le ni mogel iz svoje kože. Še vedno je bil z vsemi živbami namazan in spomnil se je, kako je že tudi Smrt premagal. "Če sem Smrt premagal, bom tudi te sodobne čase! Najbolje bo, če grem kar iskat Zimo, da se pomemim z njo!"

Zadelal si je jezevkovo na hrbet in nanjo obesil svojo grozljivo masko in šel po svetu. Zdelo se mu je, da je najbolje, če gre proti hribom, saj se je Zima tam najraje zadrževala.

In res je kmalu zagledal bele zaplate snega. Potem pa je opazil smučiče in smučarje, ki so teknovali. Bil je silno vesel snega in smučarjev. Zaplesal in zaropotal je z zvonicami na izteku smučičica in ko je v obeh ljudi, ki so se zbrali okrog njega, videl veselje, se je še bolj zagnal in sklenil, da ne bo več odganjal Zime. Odložil se je, da bo spremljal smučarsko karavano in se na smučarskih tekmovaljih veselij Zime. Na pusne zabave bo hodil le še, da se ne bi zamermil prijatelju Pustu in da bi obujal spomine na lepe, snežene čase.

Urednik

INDUSTRIJSKO - OBRTRNO CONO POSTOPNO LE POVEZUJEJO S TRZINOM

OIC zaradi sorazmerno slabe prometne povezave še vedno nekako ostaja na obrobju Trzina in še ni celovito vključena v naselje. Pravo rešitev bi prinesla izgradnja povezovalne ceste, vendar se pri tem zaradi neresenih lastniških zadev pri tamkajšnjih zemljiščih vse le počasi spreminja na bolje.

Po zadnjih podatkih, ki jih je trzinski župan povedal tudi na zadnji seji občinskega sveta, pa se stvari le premikajo. Pred kratkim so tako povečali še zadnji del vodovodnega omrežja, ki oskrbuje cono z vodo. Že leta 1999 so v coni zamenjali in okrepiли glavne vode vodovodnega omrežja, pred nekaj letni pa so zamenjali še cev, ki teče od avtopralnice na Kidričevi ulici do Avtomarketa na začetku cone. Omrežje je zdaj v celoti okrepljeno in v coni naj ne bi smelo več priti do pomanjkanja vode. Premer oskrbovalne cevi so namreč s 150 povečali na 250 mm. Cev so zamenjali v času, ko so prestavljali komunalne vode zaradi gradnje novega mostu čez Molnico. Takrat so prestavili še druge infrastrukturne vode, zdaj pa že tudi gradijo most, ki bo kasneje del povezovalne ceste med cono in stanovanjskim delom naselja. Gradnjo mostu financira podjetje Biring Invest, premaknitev infrastrukturnih vodov pa je plačala Občina.

Povezovalna cesta

Pri pripravah za gradnjo povezovalne ceste med cono in občino pa stvari tečejo še precej počasi. Trasa bodoče povezovalke je namreč speljana čez 5 ali 6 parcel in pri tem se je pokazalo, da dedovanja v zvezi s temi zemljišči ponekod niso bila speljana tudi po slo let. Zdaj je treba navezati stike z vsemi dediči – solastniki. Teh je kakih 30, razkropljeni pa so praktično po vsem svetu, od Avstralije do Amerike in Kanade. Z vsakim od njih je treba navezati stik in doseči dogovor o odkupu njihovega dela parcele. Zemljišča zdaj postopoma v svojo last pridobiva eno od trzinskih podjetij. Ko bo pridobil pretežni del parcel, bo občina v dogovoru z omejenim podjetjem ali odkupila ali pridobila služnostno pravico za koridor, po katerem bo speljana povezovalna cesta. Po podatkih, ki jih ima trzinski župan, so postopki za ureditev lastniških zadev tik pred zaključkom in tako lahko upamo, da se bodo stvari tudi v zvezi s povezovalno cesto kmalu premaknile z mrtve točke.

Razbremenilni kanalizacijski kanal

Po projektu, ki je bil vezan na rekonstrukcijo ceste G-10 in tudi zaradi dejanskih potreb naselja Mlake, bi bilo treba zgraditi še en razbremenilni kanal za kanalizacijsko omrežje. Potekal naj bi od izteka ulice Bratov Kotar do stare trase Ljubljanske ceste. Potek kanala pa je zelo delikaten, saj teče preko zasebnih zemljišč in je spet treba pridobivati služnostne pravice, po drugi strani pa je tam padec naklonine zemljišča zelo majhen in poteka kanala enostavno ni mogoče spreminjati. Če bi iskali drug potek, bi morali kanal podaljševati, s tem pa bi se padec še zmanjševal in bi bil že tako majhen, da razbremenilni kanal ne bi služil svojemu namenu. Z lastniki zemljišč, preko katerega naj bi vodil razbremenilni kanal, se na Občini v glavnem že dogovorili, tako da so verjeli, da bodo s tem lahko hitro uresničili, žal pa se je tudi tu izkazalo, da vsa razmerja še niso rešena. Spet je šlo za dedovanje, in zdaj namreč, da lastniki dedovanje izvedejo do konca. Šele po tem bodo lahko poskusili stvar seljati do konca. Če bo po sreči, bi se stvari lahko premaknile naprej že marca.

KABLE ŽE NAPELJUJEJO

Precej Trzincev nestrpno čaka, kdaj bomo v občini dobili kabelsko televizijo. Tega se zavedajo tudi na Občini, zato so sklenili, da bodo od Telemaha mesečno zahtevali poročila o opravljenem delu. Prvi sestanek, ki ga je na to temo imel Odbor OS za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo, je bil 29. januarja, s strani Telemaha pa se ga je udeležil tudi G. Mihačević. Poročilo Telemaha je bilo enako tistemu, ki smo ga objavili v prejšnji številki Obseva, ob tem pa so člani občinskega odbora Telemah opozorili, da se glede na sklenjeno pogodbo obnašajo neresno. Telekom, ki je konkurenca Telemahu, se je stvari lotil precej bolj zavzeto in že polaga cevi in kable. G. Mihačević je pojasnil, da v prvem krogu niso zbrali pričakovane števila prijav za priključke na omrežje kabelske televizije. Namesto pričakovanih 600 prijav, so jih zbrali le približno 320. Ob tem pa se je na obojestransko presenečenje pokazalo, da G. Mihačević sploh ni vedel, da v Trzinu že limo omrežje za kabelsko televizijo tudi v starm delu Trzina. Na sestanku so zato zahtevali, ki smo jih dobili pri županu Trzina g. Antonu Peršaku, se stvari tudi na tem področju končno le nekoliko hitreje odvijajo.

Telekom v skladu s sporazumom, ki so ga dosegli po zboru občanov v zvezi z uvedbo CATV, v delu Trzina že polaga cevi in kable. Žal se Telekom in Telemah, klob vztrajanju Občine, še nista uspela dogovoriti, da bi razkopavali le enkrat. Zdaj zemljišča na vzhodnem delu Mlak razkopava Telekom in če izvajalca ne bosta dosegla dogovora, bodo približno na istih mestih razkopavali še telemahovci. Telekom zdaj kopije po Trzinu zaradi posodabljanja njihovega telefonskega omrežja, v prihodnosti pa načrtujejo, da bodo svojo ponudbo lahko obogatili tudi s kabelsko televizijo. Kdaj bo to, je težko napovedati, verjetno pa bo vse odvisno od bodočega prestrukturiranja in lastninenja Telekomu. Vseeno pa Telekomovi predstavniki Trzincom, ko prihajajo s pogodbami in zahtevami po prekopavanju zasebnih zemljišč, obljubljajo tudi kabelsko televizijo. Telekomovi predstavniki zdaj s ponudbami obiskujejo gospodinjstva v zgornjem delu oz. v starem delu Trzina. Ob razkopavanju zemljišč pa je prišlo že tudi do nekaterih zapletov, saj so ponekod zemljišča razkopali kljub nestrinjanju lastnikov.

Predstavniki Telemaha pa so Občino obvestili, da tudi oni že začenojo s fizičnim delom in da naj bi že konec tega meseca začeli s priklopi za prve naročnike na njihovo omrežje kabelske televizije.

KRIMINALKA V »GRADU«

Saj poznate veliko stavbo v industrijski coni, za katero so včasih govorili, da bo v njej motel? Tisto hišo so zastavili zelo velikopolezno. Krasijo jo bahati okrogli stolpčiči, na strehi naj bi celo naredili bazen. Pa iz vsega skupaj ni bilo nič. Je zmanjkalo denarja?

Po tistem, ko je poslojke kar dolgo samevalo in se je v sosednje stavbe že davno vselilo življenje, smo ob zgradbi, ki se ponauša s hišno številkotno Motnica 1, spel lahko opazovali delavce. Govorili so, da se je lastnik premislil in da je spremenil namembnost nedokončanega objekta. V osrednjem delu zgradbe, nadeli so ji ime »grad«, naj bi uredili restavracijo in mogoče še kaj, v višjih nadstropjih pa naj bi naredili stanovanja. Rešitev je bila dobra, imela pa je »nekaj« žibkih točk. Še najbolj moteče je to, da je objekt postavljen v industrijsko-obrtni coni, ki ni namenjena stanovanjski pozidavi. Prebivalcem stavbe enostavno ne bi mogli jamčiti vseh ugodnosti, ki naj bi bile zagotovljene v stanovanjskih predelih. Tisti, ki je dal soglasje k načrtu za spremenbo namembnosti, prav gotovo ni upošteval vseh danosti in ni razmišljal v korist morebitnih bodočih stanovalcev zgradbe. Zakaj si je (ali so) zatislil(i) oči, ve le on (oni).

Očitno pa je spel primanjkovalo denarja (mogoče tudi volje). Stavbo so enostavno začeli razprodajati. Najprej je prišel na vrsto severovzhodni del poslojpa. Tam so začeli urejati manjša stanovanja, ki so jih že vnaprej prodajali. Oglase zanje je bilo mogoče zaslediti v najrazličnejših časopisih in revijah, prodajale pa so jih različne nepremičninske agencije. Zanimanje za stanovanja je bilo relativno veliko, saj je večino interesentov pritegnila ugodna lega – bližina Ljubljane, življenjski standard Trzina pa tudi cene niso bile tako navide, kot so za nekatere druge podobne objekte v Trzinu in na splošno na ljubljanskem območju. Prebivalci severovzhodnega trakta so dobili izgotovljena stanovanja, le da so morali na vselitev večinoma kar dolgo čakati – tudi po 12 mesecev. Šele ko so se vselili, so ugotovili, da ni vse tako, kot je sprva izgledalo in da jim v bloku še marsikaj manjka.

V precej težjem položaju so tisti, ki so kupili stanovanja v jugozahodnem delu »grada«. Čeprav so se odzvali na oglase uradnih nepremičninskih agencij in so kupoprodajne

dogodbe overovljali pri notarjih, tako da je vse izgledalo zelo zakonito in tako kot mora biti, so se opekli. Njihovih stanovanj niso in niso mogli ali hoteli dokončati. Čeprav je bilo v pogodbah, ki so jih tako uradno podpisovali, zelo natančno opredeljeno, kdaj bodo stanovanja vseljena, to ni bilo možno, saj jih sploh še niso začeli urejati. Da bi bila ironija še večja, so v pogodbah tudi dokaj natančno določali, kakšna bodo stanovanja – izbirali so lahko celo med petimi barvami in vzorci keramičnih ploščic.

Natančno je pisalo, kakšen pod bodo imeli, pa tudi ali bodo dobili zraven še balkone ali ne.

Lastnik ali lastnica objekta pa sta datume njihove vselitve odlagala iz meseca v mesec, iz leta v leto. Stanovanja enostavno niso bila dokončana. Ker gre pri kupcih večinoma za mlade ljudi, ki si svoje življenjske razmere šele urejajo, je večina le s težavo zbrala denar za nakup stanovanj. Z velikimi upi so čakali iz meseca v mesec, niti na dopuste si niso upali, vendar so se razmere z

njihovimi stanovanji premikale zelo počasi. Vedno znova so poslušali le obljube, stanovanj pa ni urejal nihče. Nekateri so čakali tudi po dve leti in več. Pomagale niso niti grožnje. Nazadnje so se prevarani lastniki drug za drugim začeli odločati in so sami prišli svari v roke. Sami so začeli najemati mojstre ali pa so kar sami prišli za delo in začeli urejati stanovanja. Plačevali morajo tisto, kar so pred časom že plačali. Sami

si morajo kupovati že plačano opremo stanovanj in sami si jih morajo urejati po zamislih, kakršne so plačevali, ko so sklenili pogodbe o nakupu stanovanj. Čeprav v stanovanjih še marsikaj manjka, o se nekateri že vselili v novi blok, v kratkem pa pričakujejo še več novih stanovalcev. Predsednik hišnega sveta Simon Gaberšek nam je povedal, da je zdaj v severozahodnem traktu bloka 33 stanovanj, v jugozahodnem pa naj bi jih bilo 22. V bloku bo tako vsaj 55 stanovanj, v povprečju pa sta v vsakem stanovanju vsaj po dva stanovalca. Zdaj je vseljenih 38 stanovanj, verjetno pa jih bo v kratkem, še pred poletjem, vseljenih še 12. V povprečju imajo stanovanja po 32 m², so pa tudi taka, ki merijo le 15 m², eno od stanovanj pa se lahko pohvali s kar 120 m².

Stanovalci so se bili prisiljeni po svoje organizirati in povedali med seboj. Nekateri so že tožili lastnika, večina pa se jih je odločila za skupen nastop in skupnega odvetnika. Šele zdaj ugovarjajo, kaj vse

manjka in kako vprašljiva je prihodnost »grada«. Poslojke naj namreč ne bi imele vse potrebne dokumentacije. Med drugim naj bi manjkalo celo gradbeno dovoljenje za drugo nadstropje. Vprašljivo je, če bo ta objekt sploh lahko dobil uporabno dovoljenje. Veliko stvari še ni dokončanih, marsikaj pa so bili stanovalci prisiljeni narediti sami in po svoje. Pravijo, da je imel objekt veliko »plomb«. Gre za prepovedi nadaljnjega dela, če je stvar dvomljiva in je v sodnem postopku. Takih prepovedi ali plomb očitno ni nihče upošteval, tako da je po sili razmer marsikaj narajenega »na črno«.

Po nekaterih ocenah naj bi bila lastnik oz. lastnica objekta izvajalec in drugim v začetku januarja dolžna od 700.000 do 900.000 mark. Kot so nam povedali stanovalci zgradbe, naj bi lastnik dolgoval precej denarja podjetjem in zasebnikom, ki so »grad«

postavljali. Nezadovoljni izvajalci so se povezali in naj bi preko odvetnika Senice poskušali izterjati svoj dolg. Nekateri govorijo, da bo potreben celo rubež.

Stanovalce oz. lastnike stanovanj v »gradu« pa zastopa drug odvetnik - Boris Grobelnik, ki si prizadeva izterjati stvari, ki bi jih moral lastnik oz. lastnica izpolniti po pogodbah s kupci stanovanj. Pridobil je že precej gradiva in drugih materialov, ki bremenijo lastnika objekta, zato mnogi menijo, da se mu posledje ne obeta nič dobrega.

Prav neverjetno je, kako si je lahko dovolil (a) za nos vleči skoraj 100 ljudi, ki so navno verjeli v poštenost in pravni red. Stanovalci so morali v prvem obdobju celo plačevati dolgove lastnika (ce), da so sploh lahko dobili vodo in elektriko. Če teh dolgov ne bi odplačali, bi jim vodo in elektriko enostavno odklopili. Lastnik je nekaj časa kar sam krkal na vrata in delil položnice za mesečna plačila, zdaj je to nalogo prevzela družba za upravljanje Corex iz Ljubljane. Stanovalcem pa lo ne pomaga dosli. Ubajajo se s kopico težav in problemov, za katere niti ne vedo, kako bi jih rešili. Ena od večjih nevarnosti je pomanjkanje parkirnih prostorov. Ob zgradbi enostavno ni zadosti prostora, da bi lahko tam vsi parki-

rati svoja vozila, dokaj malo pa je tudi možnosti, da bi to težavo lahko rešili v splošno zadovoljstvo.

Marsikoga od stanovalcev pa je tudi zaskrbelo, če bo lahko prijavil stalno prebivališče v Trzinu, saj naj bi upravne enote po pravilih ne smele izdajati dovoljenj za bivanje v stavbah, ki nimajo opravljenega tehničnega prevzema. K sreči se upravne enote teh določil ne držijo lako togo in puščajo ljudem prsto izbiro o tem, v kakšnih pogojih bodo živeli, zato je večji del tistih, ki že nekaj časa živijo v »gradu« lahko prijavilo svoje stalno bivališče v Trzinu. Prav zato poudarjajo, da so tudi oni občani naše občine in tudi na seznamu volivcev v njej. Na občinskem vodstvu bi jih prav za-

radi tega tudi morali upoštevati in se pozanimati za njihove težave. Kot je znano, v občinskem svetu žal ni nobenega predstavnika iz industrijsko-obrtnice, še manj pa iz »bloka« Molnica 1. Slika ljudi v tem poslopiju je res velika in bo verjetno še večja, zato tudi na občini ne bodo mogli mirno mimo njihovih problemov. Prebivalci »gradu« pa prav govorijo, kot občani občine, lahko zahtevajo in pričakujejo tudi pomoč občine pri reševanju njihovih težav.

Poskusili smo dobiti nekaj podatkov o stavbi Molnica 1 na Upravni enoti v Domžalah. Predvsem nas je zanimalo, ali ima lastnik vso potrebno dokumentacijo za zgradbo in kdaj je dobil spremembo namembnosti objekta, seveda pa tudi, kdo je pristal na spremembo namembnosti. Na Upravni enoti so nam zagotovili, da bomo odgovore na vprašanja in kralkem dobili, zato jih bomo objavili v naslednji številki Odseva. Poskusili smo tudi navesati slik z lastnikoma objekta, vendar nam za zdaj to še ni uspelo. Upamo, da bomo v prihodnjih številkah le lahko objavili tudi njihove poglede in stališča.

Miro Štebe

NOV ZEMLJEVID OBCINE

V teh dneh naj bi iz tiskarne poslali nove zemljevide naše občine. Pravzaprav gre za prvi uradni zemljevid občine Trzin. Ne gre pa za klasičen zemljevid z geodetskimi oznakami in podobno. Trzin je na karti predstavljen s posnetki iz zraka. Ena od fotografij prikazuje celotno območje občine z vršnimi mejami. Na tem so na zemljevidu izpisane tudi ledinice in imena za nekatera območja v občini. Na drugi, večji povečavi, pa so predstavljene trzinške ulice. Njihova imena so večinoma napisana že na zemljevidu, ob fotografiji pa je tudi celoten seznam ulic v občini. Kartla prikazuje tudi nekatere splošne podatke o Trzinu in njegovih zgodovini, objavljene pa so tudi nekatere fotografije Trzina, ki jih v glavnem že poznamo iz Odseva. Novi zemljevid bo prav gotovo dobrodošel v vsaki trzinški hiši, še posebej pa bo koristil obiskovalcem, ki so posebej iz ljubljani, ko iščejo posamezne trzinške ulice. Na fotografijah iz zraka so vidna tudi načrta gradbišča, zato bo zemljevid gotovo treba po nekaj letih obnoviti.

M.S.

ŽELEZNIŠKA ČAKALNICA V TRZINU V NAJEM

— Slovenske železnice

Prezred kratkim smo na straneh interneta lahko zasledili ponudbo Slovenskih železnic za oddajo prostorov v trzinški želez-

niški postaji. V najem so pripravljene oddati priložne prostore: čakalnico s sanitarijami s skupno površino 51,50 m² (čakalnica 45,70 m² in sanitarije 5,80 m²). V ponudbi je zapisano, da je objekt primeren za mirno obrtno dejavnost. V prostoru je električna napeljava in vodovodna instalacija z odtoki, centralnega ogrevanja pa ni, čeprav je možno ogrevanje na trda goriva (dimnik) ali s termoakumulacijsko pečjo. Prostor je zdaj prazen. Ob objekti čakalnice se naslanjajo tudi enonadstropni stanovanjski objekti, ki pa ga ne oddajajo. Objekt je bil zgrajen leta 1881, leta 1955 pa so ga obnovili.

PROBLEM PARKIRIŠČ V NOVEM DELU TRZINA

Avtomobili vse bolj postajajo neizogibna nadloga našega življenja. Skoraj si ne moremo predstavljati delovnega dne brez avtomobilov, hkrati pa imamo z njimi vse več problemov in stroškov. Ena od precej neprijetnih težav je tudi parkiranje. Koliko živcev večina voznikov porabi za to, hkrati pa mirujoča pločevina marsikje pošteno kazi podoba naših krajev in ovira gibanje pešcev. Na težave s parkiranjem v Trzinu še zlasti opozarjajo prebivalci

ureditvi parkirišč v naselju Mlake. Študentje so pod mentorstvom svojih profesorjev podrobno preučili razmere, nalo pa so izdelali kar 7 možnih različic za ureditev tega vprašanja. Ugotovili so, da je v naselju vrstnih hiš v Mlakah 192 stanovanjskih enot, ki imajo na voljo v glavnem le po eno parkirno mesto, prebivalci posameznih stanovanjskih enot pa imajo pogosto tudi po dva in celo tri in več avtomobilov. Študentje so se v svojih rešitvah omejili predvsem na izrabo javnih površin ob in še zlasti med hišami. Ob tem so ugotavljali, da so si stanovalci marsikje prilastili javne površine, ki mejijo na njihove parcele. Ker je večina teh parcel še vedno v javni lasti, jih bo kljub vsemu še mogoče uporabiti za parkirišča.

V rešitvah so za dodatna parkirišča predlagali predvsem vmesne površine med sklopi vrstnih hiš, površine ob robu naselja, za parkirišče pa naj bi uporabili tudi zemljišče, na katerem je otroško igriš-

to v večini omejili z rastlinjem, višjimi drevesi, največkrat palatami, ki naj bi nudila senco parkiranim vozilom, ob tem pa naj bi parkirne prostore omejili tudi z nižjimi gmovnicami. Ob svojih študijah so se dotaknili tudi ureditve drugih razpoložljivih površin v naselju, skušali so zagotoviti usrežnejšo prostorsko orientacijo v prostoru, nekaj pozornosti pa so namenili tudi ureditvi okolici potoka na koncu naselja, ki naj bi pomenila nekakšen prehod v načrtovano rekreacijsko območje na drugi strani potoka.

O predlogu ureditve parkirišč v Mlakah so govorili že na seji občinskega odbora za okolje in prostor, verjetno pa

bomo o tem več lahko zapisali že tudi v prihodnji številki Odsava.

Miro Štebe

ci Mlak, vse glasnejši pa so tudi tisti, ki morajo iskati parkirišča okrog piramide v industrijski coni. Na Občini so se odločili, da bodo skušali najprej rešiti probleme, ki se pojavljajo s parkiranjem v naselju Mlake, čeprav je treba takoj povedati, da je trzinsko Turistično društvo dalo pobudo, da bi začeli tovrstne rešitve iskati kar za celotno območje občine.

Občina je na Oddelku za krajinsko arhitekturo pri Biotehniški fakulteti v Ljubljani za začetek naročila študijo o možni

če – tega naj bi preselili na konec zadnje vzdolžne ulice ob potoku. Z rešitvami, ki so jih pripravili na Oddelku za krajinsko arhitekturo, bi v naselju Mlake lahko pridobili približno 200 dodatnih parkirnih mest. Vsako od predlaganih parkirišč naj bi načrtovali posebej, avtomobile pa naj bi na njih parkirali bočno, pravokotno, ponekod pa tudi poševno. Parkirišča naj bi po predlogih študen-

UVEDBA NOVEGA AVTOBUSNEGA POSTAJALIŠČA FRIŠKOVEC V LJUBLJANI

Avtobusni prevoznik KAM-BUS d.d. iz Kamnika je na pobudo naših krajanov s 1. februarjem uvedel novo postajališče Friškovec (tik za križiščem Masarykove in Njegoševe ulice), ki ga lahko uporablja le za izstop potnikov.

RAZMISLJANJE O RAZVOJNI MOZNOSTI CIVILNE ZAŠČITE V OBČINI TRZIN

Po podpisu prevzema nalog poveljnika Civilne zaščite občine Trzin na izposilni Ministrstva za obrambo v Domžalah konec oktobra leta 1999, sem na občini Trzin želel izvedeti, s kakšnimi sredstvi razpolaga civilna zaščita. Bil sem presenečen, saj sem ugotovil, da kljub novemu Zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je bil v parlamentu sprejet in objavljen v UR. I. RS št. 64/94, po tem letu ni bilo v katrati krajevni skupnosti nikakršnih dejavnosti v zvezi s civilno zaščito. Še huje, po sklepu 17. redne seje Sveta krajevne skupnosti Trzin z dne 11.02.1998 je pod točko 3., B, 3. navedeno: "Odpise se vsa oprema CZ, ker je brez knjigovodske vrednosti in zaradi reorganizacije CZ Krajevni skupnosti ni več potrebna. Po 1 komad zaščitne obleke in obutve naj bi prejeli člani organov KS, za kar se zadolži ZUPAN Toneta, ki to izvede zapisniško, preostala, še uporabna oprema, pa se podari ŠD Trzin, PD Trzin in PGD Trzin kot dotacija KS društvom". Najbolj bode v oči in razum navedba: "Po en komad zaščitne obleke in obutve naj bi prejeli člani organov KS ...", ki kaže na to, kakšen odnos je vladal tedaj do skupnega dobrega.

Opisana oprema je bila resnično morda "brez knjigovodske vrednosti", nikakor pa ne tudi brez UPORABNE VREDNOSTI, katero bi sedaj s pridom lahko uporabljali dalje. Prepričan sem, da še obstaja določena uporabna oprema CZ pri posameznikih, ki bi jo v primeru potrebe lahko uporabila civilna zaščita v občini Trzin, vendar za to

opremo vedo samo določeni, morda prav ti, ki so v proračunu za leto 2001 skrčili sredstva za namen CZ in imajo še vedno nerazumljiv odnos do skupnega dobrega. Zakaj to pišem?

- Ker je občina (lokalna skupnost) dolžna, da na podlagi 116. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Ur.l. št. 64./94) financira varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami v skladu z Odredbo o merilih za organiziranje in opremljanje CZ (Ur.l. št. 15./2000). Kljub temu so bila sredstva v proračunu za leto 2001 zmanjšana zaradi dotacije Društvu prijateljev mladine.
- Nihče ne sme terjati od pripadnikov enot civilne zaščite, da se usposablja jo in v primeru nesreče opravljajo kakršnokoli reševanje brez zaščitnih sredstev (obleka, obutev ...), delovnih sredstev (lopate, krampi, drogovni nosila, torbice prve pomoči ...) in zavarovanja ob primeru poškodb.

Na podlagi 84. čl., 1. točka, Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami sem OBČINI TRZIN predložil načrt opremljanja Civilne zaščite v obdobju od 2000 do 2004. Ob tem sem poudaril, da je poleg osebne in skupne opreme nujno v letu 2001 zagotoviti sredstva za obnovo dveh zaklonišč, in sicer "VRTEC" in zaklonišče med "KIDRIČEVO IN BERGANTOVO".

Občinska uprava je v osnutku proračuna občine planirala sredstva za civilno zaščito. Zato so bila ta že tako majhna sredstva še bolj

skrčena na seji Občinskega sveta, ko je sprejel proračun, kar se mi zdi nelogično in neutemeljeno.

Morda je zame nelogična in neutemeljena odločitev občinskega sveta, ker ne poznam problematike društva, kateremu so bila sredstva prerazporejena in ne za kakšen namen bodo ta sredstva tam porabljena.

Morda je nelogična odločitev občinskega sveta samo zame, ker "se ne zavedam", da so dolžnostne enote CZ samo del celotne zaščite ljudi in premoženja v občini in ker sem v Predlogu nakupa materialnih sredstev predlagal, da se pripravijo tudi formalni okviri za dajanje materialnih sredstev v uporabo društvom in posameznikom, če izkažejo upravičen interes.

Morda bi člani dolžnostnih enot kljub zakonski dolžnosti občine morali z dobrim lobiranjem zagotavljati sredstva za opremo in usposabljanje.

Veliko je še teh morda ... Po mojem prepričanju pa bi bilo prav, da se vsi pričrmeno zavedali, da je CIVILNA ZAŠČITA namensko organiziran del sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, torej humanitarne narave, zato je pravica in dolžnost vsakega občana, da sodeluje najprej pri tem organiziranju, nato šele pridejo na vrsto ljubiteljske dejavnosti, pa četudi parcialne, humanitarne narave. (Torej zaradi enega drevesa ne smemo spregledati gozda).

Koristno bi torej bilo, da bi bila sredstva, namenjena za donacijo Občine društvom, usmerjena večnamensko, ne samo parcialno – potrošniško, tako da se sredstva ali potenciali v primeru potrebe lahko uporabijo za izvajanje zaščitnih ukrepov, reševanje in pomoč ter odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč in zagotavljanje osnovnih pogojev za življenje ljudi na našem območju.

P.S.

Preberite članke v časopisu PROFIT z dne 17. januarja 2001 od strani 17 do 20. Morda bomo v bodočnosti tako optimistično pisali tudi o opremi in usposobjenosti CZ OBČINE TRZIN.

S spoštovanjem!

Zoran RINK
POVELJNIK CIVILNE ZAŠČITE
OBČINE TRZIN

CENEJŠI NAKUP LETNIH KART za vstop v park Arboretum v Volčjem Potoku

Občina Trzin je tudi letos z Arboretumom Volčji Potok podpisala sporazum za sofinanciranje 50 % zneska letne karte in s tem našim občanom omogočila nakup cenejših letnih kart za vstop v park.

Tako boste za letno vstopnico odšteli le 3.000 SIT. Letne karte že prodajajo.

S seboj morate prinesli fotografijo in seveda osebni dokument, iz katerega bo razvidno, da ste naš občan.

šolsivo in šport. Gre namreč za naložbo, pri kateri naj bi s svojim deležem sodelovala tudi država. Prav zato je treba vse faze dela na tem področju sprosti preverjati in pridobivati potrditve zanje pri pristojnem oddelku Ministrstva za šolsivo in šport. Tako zdaj pospešeno pripravljamo vso

potrebno dokumentacijo za to, da nas bodo uvrstili v program financiranja v letu 2002. Kot zanimivost pa je treba povedati, da nam ob razširitvi šole s prizidki ne bo treba povečevali tudi šolske kuhinje. Ta je namreč zadostno velika, saj so takrat, ko so šolo gradili, upoštevali koncept celodnevne šole. Računali

so, da bodo vsi učenci, to je nekaj čez 400, kosili v šoli, zdaj pa tam kosil je okrog 150 učencev. Ko bo šola imela 18 oddelkov in ji bodo priključeni še štirje oddelki vrtca, bo kuhinja zato še vedno imela nekaj rezerv.

»ČEBELICE« SO SE PRESELILE V ŠOLO

Razprave in dogovarjanja o selitvi male šole vrtca Trzin v prostore osnovne šole Trzin so trajale od lanske jeseni. Potrebno je bilo rešiti pereč problem otrok na čakalni listi za prosto mesto v vrtcu. Pridobitev dodatnega prostora za še eno igralnico v prostorih trzinske šole je izgledala najbolj optimalna trenutna rešitev. Vendar je bilo potrebno še mnogo usklajevanja in sestankov med ravnateljem OŠ Trzin, g. županom, v.d. ravnateljico vrtca in starši otrok, da je prišlo do končne odločitve. Kresala so se mnenja, nekaj staršev je bilo zaskrbljenih, ali je to res prava rešitev. Končno so se pričele še zaključne priprave: pleskanje bivše učilnice, preurejanje sanitarnih, reševanje vprašanja prehrane, namesnitve pohištva in igralnih koticikov.

»Ognjeni krst« so mali šolarji prestali pogumno in z velikim navdušenjem. V novi igralnici jih je pričakal zanimiv koticček, podoben gradu, in obilo novih igrač. Za tople dobrodošlico so poskrbele tudi učiteljice OŠ ter njihovi učenci: učenci 4. b razreda so »čebelicam« celo odigrali kratko igrico, med katero so se mali šolarji izkazali za tako vneto in zavzeto publiko, kot je še ljubljanska Drama nima.

Že prvi dan so »čebelice« obiskali tudi naši občinski mošje. Na njihovih obrazih je bilo moč razbrati upanje, da je vse več ali manj v redu. A skrb je bila odveč: mali šolarji se niso dali moliti, neobremenjeno so se »lotili« novih igrač, gospodu županu pa so celo privoščili lepo Mozartovo pesmico »Mali potepuh«.

Vsi, ki smo sodelovali in pomagali pri tem (predstavniki občine, šole, vrtca, starši in seveda me vzgojiteljice), smo si oddahnili.

Mali šolarji se bodo poslej potepali po tistem velikiem školskem igrišču, odkrivali bodo nove sprehalne poti v okolici šole, v novih prostorih pa se jim bodo obzorja še bolj širila.

Povprašala sem otroke, zakaj izgledajo tako veseli ob vselitvi v OŠ:

Jaka:

»Je lepše ... ker imamo tako dober koticček, podoben hiši. Da greš po stopnicah ... Veliko lahko sestavljam iz kock, se veliko igram.«

Špela

»Zalo, ker mi je lepo ... Ker so nove igrače ... Ker je frizerski koticček.«

Maša:

»V šoli imamo dober koticček, da grem lahko gor, imamo šablono kar v likovnem koticčku – da lahko rišemo :) imamo dobre lego kocke.«

Neža:

»Je lepše, ker imamo grad, ker si sami stremo hrano, imamo lepšo sobo in igrače ter ščetke, da si umivamo zobe.«

Mojca

»Je bolj lepo in bolj »dober«, ker so nove igrače, novi flomastri in ker imamo risarski koticček.«

Domen:

»Ker imamo grad, nove lego kocke, pa še zalo, ker imamo svoje omare in je to boljše.«

Klemen:

»Zalo ker so boljše igrala, na računalniku se lahko igramo v šoli, tu srečam prijatelje, ki jih poznam, imamo boljše barvice in ker tu flomastre zapirajo; ker je les lepše pobarvan kot v vrtcu. Pa ker imamo garderobne omare.«

Žan:

»Hočem iti v šolo, da bi se kaj naučil.«

Anže:

»Ker je veliko novih igrač, nov koticček, pa še stranišče ...«

Tim:

»Ker je veliko otrok v šoli, pa boljše igrače imamo. Ker imajo telovadnico, pa lahko po vrveh plezamo gor; pa po lestvi plezamo, pa imamo žoge od nogometa, od košarke, in se košarkamo in mečemo v koš ... Ker je več prostora v šoli.«

Nej:

»Ker imamo omare za šolske potrebščine in imamo zelo lepo zložene šolske potrebščine.«

Luka:

»Rad sem v šoli, ker je lepa. Ker imamo grad, lego, nov radio.«

Mitja:

»Ker imamo tak velik koticček v dve nadstropji, zgoraj in spodaj, pa knjižni koticček, pa vse!«

Izkazano veselje otrok je bila najboljša nagrada za vložen trud vseh, ki smo pri tem sodelovali – vrtcu, OŠ, občini, staršem ... Vsak novi dan v novih prostorih pa prinaša novo, vzgojiteljicam, nov polet za delo – ob opazovanju sijočih obrazov naših otrok ...

Vzgojiteljica Alenka Majdič

Otroci pa so se – v nasprotju z zaskrbljenimi starši – selitve veselili že dolgo prej. V neustranem pričakovanju so odštevati dneve, ko bodo lahko začeli hoditi v tisto pravo, veliko šolo, ki so jo doslej smeli opazovati le od daleč.

In končno – prvi februar leta 2001 ...

VRTEC TRZIN

Po krajšem zališju imamo in smo imeli veliko stvari in dogodkov, s katerimi krajšamo in popestrimo otrokom bivanje v vrtcu.

Tako smo tudi letos v sodelovanju s podjetjem Leštan & Leštan izvedli zimovanje za otroke od 4. leta dalje. Prijavilo se jih je veliko, kar 26. Bili smo na Kopah, v prijetni koči, čisto blizu smučišča. Imeli pa smo smolo z vremenom, ki nam tokrat ni služilo tako, kol bi si mi želeli. Na snegu smo uživali le dva dni, nato pa sta nam ga toplo vreme in dež stopila. Kljub temu da smučanje ni bilo več mogoče, so nam dnevi minevali hitro. Hodili smo na sprehode, se

igrali, plesali, veliko smo risali in seveda gledali risanke. Vsak večer smo prebirali težko pričakovano pošto, ki je posušila kakšno zolico.

Pred spanjem pa smo prebrali tudi pravljico ali dve za lahko noč.

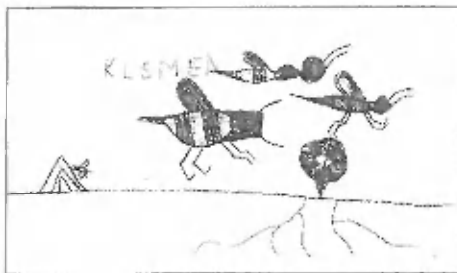
Slovenskega kulturnega praznika – 8. februarja, smo se spomnili tudi pri nas. Že pred praznikom so starejši otroci obiskali knjižnico Otona Župančiča v Ljubljani. Izkoristili pa so tudi priložnost in si ogledali Prešernov spomenik. V vrtcu so kasneje risali portret

znanih melodijah veselo prepevali.

Bliža pa se nam čas, katerega se v vrtcu vsi zelo veselimo, to je pust. Otroci se že pridno učijo novih pesmic o pustu, skupaj pa bomo naredili tudi okraske, s katerimi bomo okrasili igralnice in s tako pričarali še bolj pustno vzdušje. Ker pa je pustni torek ravno v času šolskih počitnic in marsikaterega otroka takrat ne bo v vrtcu, smo se odločili pripraviti popoldansko pustno rajanje v soboto, 24. 2., od 15. do 17. ure v kulturnem domu v Trzinu.

Pela

Francela Prešerna, spomnili pa so se ga tudi s pesmijo o Povodnem možu. Pika na i pa je bila krajša proslava, na kateri nam je Gašper prebral nekaj krajših in znanih pesmi, Ana nam je zaigrala na violino, Miha in Uroš pa sta nam na harmoniko zaigrala venček narodnih. Otroci so bili zelo navdušeni in so ob

HURA, POČITNICE SO TU!

Tudi zimске šolske počitnice lahko koga presenetijo. Toliko stvari lahko počneš, da se kar težko odločiš, kaj bi bilo najbolje, nazadnje pa ne počneš nič in le počivaš in lenariš.

Za tiste, ki se še niso odločili, naj povemo, da je Društvo prijateljev mladine v sodelovanju z Občino Trzin, Osnovno šolo Trzin in nekaterimi trzinskimi društvi tudi letos pripravilo zabavne in pestre počitniške dni. Vsak dan, od ponedeljka, 26. 2., do 2. 3. se bodo ob 9. uri v prostorih OŠ Trzin in dvorani KUD-a začele zanimive delavnice, na katerih bodo otroci lahko koristno in prijetno preživljali svoj prosti čas. Za vse, ki jih veseli risanje, oblikovanje in ročne spretnosti, so pripravili delavnico oblikovanja. Prva dva dneva bodo posvetili predvsem pripravi na pusta, za naslednje dni pa tudi ne bo zmanjkalo idej. Otroci morajo s seboj prinesli barvice, čopiče, škarje, jogurtove lončke, mrežice, v katerih v trgovinah prodajajo pomaranče,

ostanke volne in frakce iz blaga ter paličice za mešanje lepila. Kar bo iz tega nastalo, bodo otroci na koncu prav gotovo z veseljem pokazali vsem.

Za tiste, ki so bolj za korak z zahtevami sodobnega časa, bo ravno pravnja stvar računalniška delavnica. Program v njej bo prilagojen starosti in znanju udeležencev, otroci pa bodo na njej pod strokovnim vodstvom spoznavali različne računalniške programe, grafične delavnice, digitalno fotografirali in med drugim tudi to, kako nastane strip. Ker je število udeležencev v tej delavnici omejeno, se je treba prej prijaviti, če je še kako prosto mesto za udeležbo.

Za vse z umetniškimi nagnjenji in veseljem do nastopanja pa je kot na kožo pisana gledališka delavnica, za katero udeležencem obljubljajo celo povišan adrenalin. Kogar zanima, kaj se skriva za tem, naj se pridruži Urši in Mirjam, ki bosta nadebudne gledališnike popeljali v čarobni svet odrskih desk. Obljubljajo celo, da bodo

udeleženci delavnice lahko sodelovali tudi v čisto pravi gledališki predstavi.

Za malo starejše otroke, to je od 10. leta naprej, pa so tudi člani trzinskega strelskega društva pripravili možnost kratkočasnega treniranja streljanja z zračno puško. Treninji bodo vsak dan med 17 in 18. uro na trzinskem strelišču. Smučarji so nam pred zaključkom redakcije sporočili, da še naprej vnelo sliskajo pesli za sneg. Če se bodo »na višjih instancah« ustrmili njihovih prošenj in le pobelili trzinsko smučišče, bodo smučarji tam lahko pripravili počitniško smučanje in tečaj za mlade smučarje.

Smučati pa je mogoče na avstrijski Osjoščici in okoliških smučiščih v organizaciji Taubi centra. Podrobnejše informacije je mogoče dobiti pri Marjanu Golobu v teniškem centru Taubi v Trzinu. Marjan Golob nam je tudi zdrdil, da bo med počitnicami omogočil otrokom brezplačno igranje badmintona (od 9.00 do 15.00). Za podrobnejše informacije se je treba obrniti na Taubi center (tel.: 721 44 35 ali 041/617 553 – Marjan Golob).

VALENTINOVO

Vsakič, ko je leto naokoli in na koleradski stopi februar, potrkna na vrata valentinovo, zadnja leta tudi pri nas bolj in bolj priljubljen praznik ljubezni. V zraku naenkrat obvisi vznemirjenje pošiljanja ljubezenskih pisemc, rož in drobnih darilc. Vse to v imenu svetega Valentina. A kdo je bil ta skrivnostni svetnik in zakaj praznujemo ta praznik?

Zgodovina valentinovega dne ter svetnika, ki mu je dal ime, je zavita v skrivnost. Kot je znano danes, izvira delno iz krščanske religije, delno pa tudi iz tradicije starih Rimljanov ...

Will you be

Prva legenda pravi, da je dan dobil ime po duhovniku Valentinu, ki naj bi v tretjem stoletju živel v Rimu. Vladar Klavdij

li, naj bi v listem času izdal ukaz, da se mladi fantje ne smejo poročiti. Prepričan je bil, da bo tako lahko razširil svojo vojsko, saj je menil, da je dober vojak lahko le samski možič. Valentin se z vladarjevimi ukazom ni strinjal in skrivaj je nadaljeval s poročanjem mladih parov. Ko je vladar izvedel za njegovo ravnanje, ga je obsodil na mučenje in smrt.

Drugega legenda pravi, da je bil Valentin obsojen na smrt, ker je poskušal pomagati kristjanom pobegniti iz rimskih zaporov, kjer so jih mučili in pretepali. Znana pa je tudi legenda o tem, kako je Valentin, ko je bil zaprt, poslal prvo valentinovo voščilnico. Pravi, da se je nesmrtno zaljubil v hčer enega od stra-

žarjev jetnišnic. Deklica naj bi ga pogosto obiskovala, ko je bil v zaporu. Preden je umrl, pravi, da je ljubljeno napisal pismo, ki ga je sklenil z besedami: "Od tvojega Valentina," ki jih uporabljamo še danes.

Čeprav je resnica o Valentinu skrivnost, zgodbi nedvomno spodbujajo predstave o simpatični, pogumni in, najpomembnejše, romantični figuri. Takšnih ljudi nimamo nikoli dovolj ...

Sicer pa: kako bi drugače opravičili pošiljanje ljubezenskih pisemc svoji simpatični sošolki, če ne bi poznali valentinove pošilje??

AFRODIZIJKI

Že stoletja določene pijače in jedi slovijo po tem, da naj bi povečevale spolno slo ter dvigovale spolno moč. Ime so dobile po Afroditi, grški boginji ljubezni in lepote. Seznam afrodiziakov vključuje hrano, kot na primer zelena, česen ter janež. Zelo znane pa naj bi bile tudi morske jedi, kar mnogi utemeljujejo z dejstvom, da je bila prav Afrodita rojena v morju. Eden najbolj znanih iz seznamov morskih afrodiziakov so gotovo ostrige. Vsebujejo namreč precejšnjo količino cinka, ki naj bi povečala željo po spolnosti.

Leta 1989 je bilo puščano mnenje znanstvenikov o povezanosti afrodiziakov ter spolne moči. Vsakršna neposredna povezanost, ki bi lahko bila podprta s trdnimi dokazi, je bila tedaj ovržena. Je pa nesporno res, da so nekateri od jedi in pijač, znane pod imenom afrodiziak, poživila, ki povečajo utrip srca in tako posredno vplivajo na spolno slo. Morda pa delujejo le na naš razum – saj mi verjame-mo v njihovo moč. Razum sam po sebi je torej tudi lahko učinkovit afrodiziak.

KAVIAR

česurova jajca vsebujejo veliko količino vitaminov ter fosforja. Mnogi priporočajo na kombiniranje z vodko ...

ZELENA

Zelena ima dolgo zgodovino uporabe kot afrodiziak. Poleg vitaminov C, B in P vsebuje tudi minerale. Izvestno vpliva na mišice ter redči kri. Kalkične zelene lahko uporabimo kot začimbo v kruhu ali pa pri pripravi solatnih prelivov. Prav kalkički naj bi imeli še posebno moč kot afrodiziak.

KLIČKI

Zelena so kol eden najmočnejših afrodiziakov. Pomagali pa naj bi tudi pri odpravljanju fizične in psihične izčrpanosti, na primer pri izgubi apetita.

JANEŽ

Janež in Hindujci verjamejo v vpliv, ki naj bi ga imel na spolno poženje. V Indiji so uporabljali liste ter semena pri pripravi jedi, iz listov pa izdelovali tudi vence.

INGVER

Na lisoče let so ingver uporabljali pri pripravi pijač, saj nežno draži človeške čute. Uporabljamo ga v zelo majhnih količinah, saj v velikih deluje prej zaviralno kot vzpodbujevalno.

MUŠKATOV OREŠČEK

Za muškato orešček sicer pravi, da nima posebnega vpliva na ženske, kar pa nikakor ne bi mogli lrditi za moške.

ČILI

Poleg ostalih lastnosti vsebuje veliko vitamina C. Stimuliral naj bi tudi delovanje srčnega obtoka. Znan je kot pomoč pri odpravljanju impotence.

HREN

Tudi za hren velja, da naj bi deloval kot afrodiziak.

ŽAFRAN

Prekomerne doze žafrana povzročajo nekontrolirani izbruh smeha. Majhne količine izvlečkov pa imajo lahko prav zabavne plati uporabe. Na primer draženje erogennih con.

VANILJA

Že sam vonj po vanilji naj bi deloval kot stimulator poženja. Sicer pa mnogi prisegajo na učinkovitost vroče čokolade, začinjene z vanilijo. Tudi pri pripravi kopeli je esenca vanilije zelo priljubljena.

BELUŠI

Pravi, da beluši ženske ohladijo ravno toliko, kot moške podžigajo.

KIKIRIKI

Stari Rimljani naj bi na porokah metali v mladoporočca namesto riza kikiriki. Verjeli so namreč, da prav ti pripomorejo k plodnosti.

GROZDJE

Pa ne samo kot vino, tudi sicer naj bi imel skrite adute.

OSTRIGE

Gotovo najbolj znan afrodiziak pa so ostrige. Štejejo jih med zelo zdrave jedi, saj vsebujejo fosfor in cink. Sicer pa pravi, da ugodno vplivajo na spolnost pri moških in tudi pri ženskah. Odlično se ujemajo s šardonejem. Legenda pravi, da je Kazanova vsako jutro pojedel pedeset surovih ostrig.

SPOMINI

Večkrat je pogovor nanesel na stare čase, kako je bilo včasih in kako je danes, zato sem se odločil, da za sedanje Trzinice in bodoče rodove zabeležim nekaj spominov iz bogatega vedenja gospe **Murovec Marije - Rošučeve Mima**.

In je začela:

Luč sveta sem ugledala pred 73 leti v tej hiši (Pod Gozdom 4), kjer živim še danes. Takrat so matere rojevale kar na domu, pomagale pa so jim največkrat pruččne babice. Meni je na svet pomagala babica **Pleterjeva** iz Mengeške Loke. Mama mi je rekla, da je bila tista zima huda in da je bilo veliko snega. Bila sem najmlajša od osmih otrok, kolikor jih je rodila mama. Vsem osmim otrokom sta bila krstna botra pokojna zakonca **Gregorin**. Pri osmih otrocih je bilo veliko dela, zato je mama gospodinjala in delala na vrtu in na domačih in najetih njivah, oče pa je imel državno službo; bil je cestar in je skrbel za cesto od Trzina do Kamnika. Pri hiši smo imeli tudi prašička, kravo in pa osla (osla nam je leta 1945 pripeljal **Habatov** iz partizanov), ki nam je služil kot lovorna žival in nam je veliko pomagal pri pripravi ozimnice in nabavi kurjave. Posebno nam je prišel prav pri spravi lu in tovoru kor (kore – ledene ploške). Kore so se ponavadi nabirale nekje pri Štefetu in so zajezile Pšato, zato je bilo potrebno dežurati in čistiti vodotok. Poleti

pa je Pšata rada poplavljala, tako je bilo vedno veliko vode med staro cesto za gostilno Pri Najez (sedaj bar Barca), pa vse do cerkve in še čez. Ko je bil zgrajen razbremenilni kanal v Mengšu, so bile poplave vse bolj redke, danes pa jih skoraj ni. Se-

grozili s smrtjo. Da, to so bili hudi in težki časi, da se ne bi vrnil nikdar več. V šolo sem hodila v Trzinu (stara šola), ki pa je bila malo drugačna, kot je danes. Spominjam se, da je bil vhod spredaj s cestne strani, naš učitelj pa je bil **Anfihar**, ki je imel za šolo žebeljak, ki smo ga otroci občudovali med odmori. V šoli so stanovali ravnatelj z družino in učiteljice; spominjam se učiteljice **Kocijančičeve**. Takraten odnos do učiteljev je bil zelo spoštljiv, pa tudi radi smo jih imeli. Tudi takrat so organizirali

danje naselje Center T-3 je bilo poleti večkrat pod vodo. Novo cesto in nov most so zgradili ujetniki po drugi svetovni vojni. Med vojno sem izgubila štiri brate; takrat si se moral odločiti: ali so te mobilizirali v nemško vojsko ali pa si moral v partizane, vsi so sicer

živeli, lako da so starši komaj čakali, da je šel kakšen otrok od doma. Hudo je bilo za hrano, pa tudi stanovali smo zelo slabo, v majhnih hišah s slamo kritih (ržena je bila najboljša, imenovali smo jih **škompe**), tako se nas je po več stiskalo v eni sobici, imeli smo odprto kuhinjo, ki smo ji rekli **črna kuhinja**. Med vojno smo dobivali živilske karte, pa še to ne vsi enako. Ker sem bila dobrega zdravja in močna, mi ni bilo težko dobiti dela, najprej sem delala pri **Colnarjevih**, pa **Pri Na jez**, po vojni pa sem se najprej zaposlila v Titanu v Kamniku, kasneje sem trinajst let delala v Triglavski tiskarni, nato pa še 20 let v Tiskarni Ljudske pravice, nato sem se upokojila. Pred vojno smo se tudi delili po strankah, bolj delavska so bili **Sokolci**, katerih članica sem bila tudi sama in veliko drugih krajanov. Veljalo je, da so to v glavnem krajan iz **Zarebri**, v starem Trzinu pa so bolj pre-

izlete, spominjam se, da je bilo na izletu z vlakom na Bled zelo lepo in veliko doživljajev za nas otroke, pa tudi na Dobeno smo radi hodili in drugam. Malicali smo največkrat kislomleko in črni kruh. V šoli smo imeli tudi harmonij in pouk petja. Takrat smo vsi radi prepevali; še danes se spominam mnogih pesmi iz tistega časa. Tudi telovadbo smo

imeli in to v prosvetnem domu; najraje smo telovadili na krogih in tekmovali, kdo se bo pognal višje, do stropa. Tik pred vojno nas je učil **Franci Vidmar**, ki je padel v bojih za Trst. Takrat so v števlično velikih družinah težko

vladovali premožnejši kmetje, ti so bili v velikem številu pri **Orlih** (klerikalna stranka). Tako so bile tudi volitve župana zanimive, vendar smo bolj kot po strankarskem ključu volili župana po priljubljenosti in sposobnostih župana, ki se ju spominim, sta bila **Colnar** in **Zankar**.

Mladost pa je bila tudi zelo lepa. Zime so bile mrzle in bilo je veliko snega, tako me je bral na saneh popeljal iz vrba **Zal** pa vse do šole, hala sem se, potem pa je bilo eno samo veselje. Drsalni smo se na bajerju, poleti smo hodili na izlete v bližnje hribe, in to z vlakom do kamor je šlo, potem pa peš. Nikoli nam ni bilo dolgčas, zelo radi smo prepevali, se družili in prijateljevali, ni bilo tako hudih prepričev in velikih lumparij, ljudje so se imeli

radi med seboj in smo se veliko družili. **Boli me današnji odnos do soljudi.** Bogastvo in veliko blagostanje ljudi kvarita, saj mladi ne znajo ceniti dobrin, ker se jim za njih ni potrebno truditi. Nasilje, mamila, pijsača, razgrajanje, kriminal, požigi, petarde... Res, nekoč smo se znali veseliti na drugačen, bolj zdrav način. Ne trdim, da bi morali živeti kot nekoč, dobre stvari pa bi se lahko posnemali, da bi znali ceniti človeške in materialne vrednote.

Kaj pogrešaš danes v Trzinu?

Trzin je zelo lep kraj in ga imam zelo rada,

nikoli ne bi želela živeti drugje. Imam hčerko, zeta in vnuke; vse imam zelo rada in se z njimi veselim razvoja Trzina.

Rada bi videla, da bi imeli v Trzinu zdravstveno ambulanto, da ne bi bilo potrebno hoditi že po recept z avtom v drugi kraj, pa lekarino pogrešam. Irgovin je kar zadosti in ni res, da je Trzin spalno naselje in pust kraj. Kdor hoče, se preko društev lahko vključuje v družbo, saj imamo celo vrsto društev, ki vsa zelo veliko delajo. Ker sem že starejša, pa pogrešam tudi dom za starejše ali vsaj prostor, kjer bi se lahko preko celega dneva družili in preživljali prijetno starost. Tudi večja skrb za

starostnike bo morala nekoč postati del vsakdanjega življenja, saj se vsi staramo.

Kaj bi sporočila Občinskim svetnikom, županu, občinski upravi?

Posvetijo naj veliko skrb mladim, jih preko organizacij in drugače pravilno usmerjajo v življenje, mladi naj negujejo lep odnos do soljudi, živali, narave, okolja... Mladi potrebujejo največ pozornosti in pomoči pri ustvarjanju in negovanju človeških vrednot.

Hvala za priazen pogovor.
Tone Ipavec

TOMAŽ ERMAN - TRZINSKI SVETOVNI POPOTNIK: Potovanja te obogatijo

Tomaza Ermana bi najbolje opisali stavki, kot

so: 'Sem tip popotnika, ki ne potuje sam, ki potuje v majhni skupini. Če sem v deželi, ki mi jo rad preiskoval, grem zarana, priдем pozno, počivam pa doma. Potovanja so kondicijsko in zdravstveno zahtevna, vendar če si tip človeka, ki te zanima vse, razen spanje in prehrana (rokro na srce - dober zajtrk traja vsaj dve uri, mnogo kosilo in večerja; šest ur je pa že skoraj pol dneva!) in če naokoli hodiš z odprtimi očmi, potem je način potovanja, kot imam jaz, prava stvar.'

Ne dolgo nazaj je Tomaž v KUD-u prikazal pote in čare Namibije. Vendar pa to ni edina dežela, ki jo je do sedaj obiskal ...

Zacetki našega popotništva?

Če je moje popotništvo nekoliko poznano z mojim poklicem. Ukvarjam se s kormaliko in moram reči, da poznam ljudi, ki se ubadajo z informatiko po duši avanturisti ter ekstremni. Težje smo takšni zato, ker smo v službi zaprti med stroje in računalnike, in je težko, da si želiš pobežniti iz vse te rutine. Najraje nazaj k naravi, ki te ponovno napolni z energijo.

Drugače pa se je moja potovalna žilica prvič oglasila, ko sva se z mojo Majdo poročila in ko sem prvič zaslužil malce več denarja, da smo ga lahko dali nekaj na stran. Spominim se, da so se takrat najina mnenja glede porabe tega denarja razhajala, ona ga je želela porabiti za družino in otroke, moje mnenje pa je bilo, da kljub vsemu kot družini ne stojimo tako zelo slabo in da bodo otroci razumeli, če starša narediva tudi nekaj za. Tako sva prvič šla z agencijo Kompas v Egipt. Tam sva se veliko oddaljevala od skupine. Če je le bila prilika, sva hodila naokoli in raziskovala, kar pa ni minilo brez posledic in slabe volje. Ta neposredni stik z domačini, včasih tudi v obliki hitrega, mimoidočega otipavanja kar na pločniku, ni minil brez posledic zanjo.

Tudi naslednji trije poskusi spremeniti Majdino mnenje, so bili neuspešni. Polem ko sva organizirano prepotovala Italijo, Španijo in Grčijo, je oslaba v svojih stališčih do popotniške oblike neomajna, meni pa tak način potovanja ni tako zelo pri srcu, ni mi pisan na

kožo. In tako sem, seveda s soglasjem cele družine, čakal na priložnosti. Ta se je pokazala v obliki na pol popotniške, manjše skupine 18 ljudi. Odpravili smo se v Peru. Tam se je tudi izoblikovala skupnica nas šestih, s katerimi več ali manj šedaj skupaj potujemo.

Je kakšna simbolika v številu šest?

Da, skupno potovanje v skupini šestih ljudi je bolj ekonomija kot karkoli drugega. Zdi se nam, da število šest prenese široke bencina, stroške kombija in voznika (le poredkoma polujemo tudi z lokalnimi prevozi - če že ni druge možnosti - npr. v Gvatemali, Hondurasu, Belizeju ...). Če je le prilika, vzamemo kombi, saj si z njim bolj mobilni, več vidiš, v primeru, da ni sob za spanje, je lahko tudi spalnica. Zadnji sedeži pridejo prav za bolnega sopotnika itn. Za voznika večkrat najamemo kar kakšnega domačina. Njegova prisotnost nam marsikdaj reši kakšen problem lokalnega pomena. Pri izbiri vozila in voznika ni težav, saj običajno čakajo v vrsti že pri izhodu iz letališkega poslopja.

Potovanje v majhni skupini pomeni tudi varnost, v skupini iščemo drugo in drugemu oporo, ko je zelo naporno. Iskanje informacij je hitrejšo, saj se to dogaja pri skupini kar sproti. Eden dobi eno informacijo, drug spet drugo in šest informacij ti lahko da že zgodbo. V skupini ti ni nikoli dolgčas.

Sami ne potujete nikoli?

V vseh teh letih sem si nabral tudi nekaj slabih izkušenj. V Gvatemali sem sredi termalnih hazenov deževnega gozda doživel oboženi rop. Kako le-ta izgleda v lokalnem avtobusu, pa sem imel priliko doživeti v Mehiki.

Se mi zdi, da ni potrebno, da potuješ sam, saj se s tem po nepotrebnem izpostavljaš nevarnosti. Pa tudi glede zdravja in boleznih je bolje, da ne potuješ sam. Če potuješ v družbi in imaš težave, je vse skupaj veliko lažje. Skralka, sto in en razlog bi se našel, zakaj ne potovati sam. Čeprav je pa treba priznati, da je včasih tudi števničnost lista, zaradi katere si izpostavljen nevarnosti.

Kako izberete kraj, kamor hoste odpotovati?

Ko se odločamo, kam bomo šli, se vedno vprašamo: koliko je dežela zanimiva, silkovita, kaj se da videti, ogledati in predvsem nas zanimajo ljudje s svojimi posebnostmi.

Recimo - zakaj se ne bi podal na Aljasko? Tam me čaka na vsakih 400-500 km en človek, razen narave nič oprjemljivega, le 1001 ura in 1001 km srečevanja samega s sabo. Sam sem to že doživel na trekkingu po Himalaji. Na višini 3000-5000 metrov in dnevni hoji od 8 do 12 ur - hvala bogu, dosti ur za sebe. Če se spomnim nazaj, je bilo, razen lepe narave, kar preveč ur samote. Saj ni bilo dolgočas uro, dve ali tri, vendar 12 ur na dan, in to 10 dni - pa res nimam kaj razmišljati o sebi.

Najbrž moraš biti že tip za to, kar pa jaz nisem. Nekateri svetovni popotniki pa uživajo ravno v tovrstnih potovanjih.

V redu: Srečno pot, ko pa pridejo nazaj, naj povedo, kako so se imeli, razen če to ni bilo 12 ur tišine.

Povsem drugače pa je v Južni Ameriki, kjer lahko doživiš marsikaj, ali pa v Afriki, ki res nišima toliko zgodovinskih znamenitosti ali pa ruševin, je pa izredno bogata z naravo ... Ko pa krenemo na pot, imamo v bistvu že vse vrisano v zemljevid, kaj si bomo ogledali, kam bomo šli. Polem pa to samo že udejanimo na terenu. Saj si potovanja, ki si

jih izbiramo, izbirajo tudi drugi, in so splošno znani. Potem pa na kraju samem povprašamo domačine in popotnike, ki jih srečamo, kako je in če se sploh splača videti kakšno stvar ... Tako tam tudi kaj prečramo ali pa kaj dodamo. Največkrat pa se nam zgodi, da kakšen načrtovan ogled iz našega programa prečramo.

Biti ste že v Mehiki, Hondurasu, Gvatemali, Belizeju, severni Indiji, Nepalu, na trekkingu po Himalaji, južnem delu Afrike ...

To so dežele, ki si jih ne moreš ogledati v desetih ali pa 14 dneh. Kako časovno uskladite dopust v službi?

Dejstvo je, da se na tako potovanje že zaradi razdalje ne splača iti za manj kot 3 tedne, za več kot en mesec sta pa spel ovira služba in dom. Že zaradi družine ne zdržim na poti več kakor en mesec. Seveda je danes problem tudi služba. Res je, da so dopustji z nad 10.000 km razdalje malce drugače obravnavani. Vse je odvisno od rezultatov v preostalih 11 mesecih. Dopust na otoku Kirku me je doslej še vedno prepričal, da je 14 dni zanj čisto dovolj.

Nenazadnje so tudi predavanja s potovanji (tudi s strani sodelavcev) zelo lepo obiskana.

Omenili ste ženo. Kako pa ona sprejema vašo odsotnost?

Zdaj se je že navadila. Nikoli me ni ovirala, za kar sem ji hvaležen. Tudi potem, ko prislubne mojim zgodbam in predavanjem, ostaja pri svoji odločitvi. Pa tudi predstavljam si je ne na takem potovanju. Takšno potovanje je namreč naporno (nositi 15 kg nahrbtnik ...), ne veš, kje boš spal, ne veš, kje se boš hranil ... Vedno trdim, da je tak način potovanja, kot ga imam jaz, za tiste, ki mu spanje in prehrana ne pomenita nič.

Kaj pa boleznih?

Kar se cepljenja tiče, se mi zdi, da noben trzinški pes nima toliko cepljenj, kot jih imamo mi, popotniki. Bolj pomembna pa je druga stvar: vprašanje cepliti se ali ne. Cepljenje ni vedno zdravo, pa tudi ne preveč pametno. Spremljajo pa popotnike driska in druge prebavne motnje, kar je seveda logično, saj zamenjša prehrabene navade, s tem pa tudi črevesno floro in lavno. Prebavne motnje so tako le nekakšen spremljevalni

program, ki ga 10-dnevni turist ne bo doživel, saj gre prehitro domov.

Zaenkrat kakšne hujše bolezni še nisem imel. Da pa je potrebno biti previden prav do zadnjega dne, me je poudčila Indija. Zadnji dan pred odhodom na letišče nam je prodajalec kupljen ananas prerezal z mačeto in vse skupaj se je potem nadaljevalo v ljubljanskem kliničnem centru, na srečo v le z infuzijo.

Do zdaj smo se največkrat spopadali le s kakšnimi železnimi težavami, odrgninami, slabostmi, vrloglavicami, višinskimi boleznimi ... (Tomaž je potrkal na les)

Kaj vam pomenijo potovanja?

Potovanja le obogatijo z izkušnjami, začneš se zavedati, da je življenje zelo raznoliko ... Pa tudi kot človek se spremeniš - bolj si strpen do soljudi.

Vidiš, kako ponekod živijo lepo življenje, brez kakšnega posebnega truda.

Vedno vprašanje nas, popotnikov, je, kdo lepše živi: ONI ali MI. Odgovor bi bil preprost, če življenja ne bi spremljalo toliko različnih pogledov o tem, kaj je lepo in kaj ne. Sam ne poskušam delati primerjav, saj je lako ravnanje brezpredmetno.

Ker živimo tu, v tej deželi, z zahodnjaškim načinom življenja, ne moremo živeti po drugačnih načelih in tudi načina življenja, ki go spoznavamo v tuji deželi, ne moremo uresničiti v tem prostoru.

Kljub temu pa se v razmišljanju lahko mal-

ce spremeniš. Vidiš, da je življenje lahko lepo tudi z drugega zornega kota in ne samo z materialnega. Na polji vedno znova najdem kakšen, po mojem merilu, lep prostor: veliki ranč, hišica in spel sanje ...

Nacrti, želje, cilji?

Želim si v Venezuelo, pa naprej po celi Amazonki do Brazilije - sproti obiskati šamane v tropskem pragozdu ... Vleče me v Papuo Novo Gvinejo. Azijo bom prav gotovo še obiskal.

Mateja Erčulj

TOMAŽ ERMAN ŠE NEKAJ BESED O NAMIBIJI

Tomaževo zadnje potovanje je bilo letošnje potepanje po Namibiji. O tem je januarja, kot smo že poročali, pripovedoval tudi Trzincem.

Za vse tiste, ki niso uspeli obiskati Tomaževega predavanja, le nekaj najbolj zanimivih življenjskih sli.

Put po Namibiji je Tomaž in njegove prijatelji od glavnega mesta Windhoek do reke Fish River (kjer so preživel nekaj dni, kar so načrtovali). Nato si je skupina na do Atlantika ogledala še granitni gozd in pene. Na obalah Atlantika so nekaj časa preživeli med ljujmi, potem so se odpravili do reke Himbe, od njih jih je pol vodila v meščino Opuvo, zatem so obiskali naravni rezervat Etosha, od tam pa so šli še v puščavo Kalahari na obisk k Bušmanom, nazadnje pa se vrnil v glavno mesto in odhod domov.

1) Bušmanih in Himbah ...

Put je z Bušmani je bilo doživeti prav potovanje. V bližini vasl nismo mogli dobiti voznika, ki bi nas (seveda za razumevanje) pripeljal k njim. Zato smo se odločili, da jih bomo poiskali kar na lastno pest. Na poti pa Bušmani živijo globoko v puščavi in zaradi in če samo približno veš, kam naj bi bili, ni jasno, da smo se kaj kmalu izgubili. Pot je pa to, da smo se izgubili, navsezadnje je bilo tako tragično, saj so nas Bušmani ubili, ker mi nismo našli njih, so oni našli nas (dandanašnji že vedo, da če kombi

blodi po puščavi, pravzaprav blodi zaradi njih, ker bi jih popotniki radi našli). Prijazno so nas odpeljali do svojih bivališč in z njimi smo preživeli kar tri dni. Bili smo priče njihovega tradicionalnemu načinu lova, ženski del naše skupine je šel na nabiranje gomoljev in hrane ... En dan smo bili med njimi v naselbin, kjer so nam pripovedovali o raznoraznih stvarih; imeli smo srečo, saj je eden izmed njih znal dokaj dobro angleško. Nenazadnje pa smo med njimi preživeli tudi toliko večer, ki so ga priredili posebej za nas (njihov tradicionalni ples in pelje). Med njimi sem doživel mnogo več, kot sem pričakoval. Dnevi, ki smo jih preživeli med njimi, so bili zelo pestri in polni doživljenj. Bušmani so zelo razgibano, živahno, aktivno pleme.

Himbe pa so popolnoma drugačni. Himbe so bolj staličen, neaktiven, tradicionalno usmerjen narod oziroma pleme. Za dnevna opravila se ve, kakšna imajo: ženske skrbijo bolj za naselbino in hrano, moški za živino.

Tudi glede higiene se od Bušmanov precej razlikujejo. Njihova higiena je na malce nižjem nivoju; živina se enostavno spreha po naselbini, tako da je lemu primeren tudi prostor in tla, ker pač svoje potrebe opravijo kar tam. Himbe so pleme, ki bi jih v bistvu lahko prepoznal po značilnem vonju. Svoja telesa si namreč mažejo z mešanico prahu in loja. Tako si zaščitijo kožo pred premočnim soncem in pred insekti. Vendar pa to 'mazilo' na soncu dobi svoj vonj.

Podoben vonj ti ostane v nosu po dnevu, preživetem s tujinci.

... o nagajivih slonih ...

Zanimivost iz naravnega parka Etosha (ki je približno tako velik kot Slovenija): Sloni so v tem parku prav prebrignani in nagajivi. Nagajajo tako, da če se ustaviš na poti v njihovi bližini, potem se zagotovo najdejo dva, ki ti preprečita nadaljevanje vožnje. En slon se postavi pred avto, drugi pa stoji za njim. In potem se ne moreš nikamor premakniti. Kakšne pretirane težave to niti ne predstavlja, še posebej, če imaš dovolj hrane s sabo (ker v času, dokler se orjaka ne bosta umaknila, boš kar pogrešal restavracijo). Prav zaradi tega se po rezervatu vozi čuvaj, ki opozarja turiste, naj se ne zadržujejo predelgo v bližini slonov. V Etoshi smo imeli tudi majne težave z nosorogom. Očitno mu ni odgovarjala bela barva našega avtomobila, in se je na vsak način hotel zaleteti v nas. K sreči mu ni uspelo.

... ter o Namibiji.

Namibija je velika kot Francija in Anglija skupaj, ima pa samo 1,8 milijona prebivalstva, torej približno nekaj takega kot Slovenija. Namibija je dežela, kjer se lahko pomirši. Bogata je z zelenjem, z naravo. Ljudje so umirjeni, li ne 'težijo' ... Možnost spanja in prehrane je urejena. S populističnega vidika pa ni niti med dragimi niti med poceni državami.

ANKETA: BOLEZEN NORIH KRAV

Zadnjih sem slišala vic:

Kakšna je razlika med zdravo in noro kravo? Prva muka: MU, MU, MU, nora krava pa: MU, MU, HAHAHA, MU, MU, HAHAHA. Čeprav je šala dokaj posrečena, pa je bolezen norih krav nekaj več kot le vmesno smejanje med mukanjem. Zaradi virusa te boleznijo bodo pobili nešleto krav v Angliji, Nemčiji, Italiji ter po drugih evropskih državah. V naše kraje, pravijo, ta virus še ni zašel. Kljub zagotovilom pa strah oslaja. Je goveje meso res neoporečno? Je morda okuženo? Je bolje, če kupim meso pri kmetu ali naj ga še naprej kupujem v trgovini?

Gospodinja pa se predvsem sprašuje, ali naj skušajo krepčilno goveje juhico ali naj na mizo raje postavijo juho iz vrečke ...

Antonija Paliska

Že nekaj časa ne jem mesa, zdaj imam pa prav odpor do njega. Pri kmetu nisem nikoli kupovala, saj niti ne veš, ali je hila krava pregledana ali ne. Zdaj pojem veliko zelenjave; no, kakega piščančka sem ter tja pa si še vedno privoščim. Drugače pa ljudje kar malce pretravajo s pobijanjem krav.

Tudi kmetje se mi smilijo. Mučijo se za preživetje, če pa pride do kakšne kalastrofe, pa vedno najprej njih udarijo težave in problemi.

Ga. Bradač:

Mislím, da sem v življenju pojedla največ prav govejega mesa. V vsako jed ga lahko daš ... Zdaj je pa zadeva pač taka, da govejega mesa ne bomo več jedli, kljub temu da je prav to meso najboljše za razne juhe; prav govejo juho imam najrajši. No, mož ga sicer še je, vendar si ga jaz ne upam. Če bi jedla okuženo meso, bi potem lahko samo še brcala po cesti. Za kosilo zdaj večkrat pripravim kuhano zelenjavo – zelje, cvetačo ali pa kaj podobnega, kot pa včasih. Pa tudi zelenjava ni več neoporečna, kar naprej jo nekaj škropijo, da bi bila večja ... Saj na koncu ne bomo več vedeli, kaj sploh še lahko jemo.

Saj bi kupila goveje meso od kakega domačina, vendar ga prav zares ne upam jesti. Govorijo, da pri nas kravo lako pregledajo, da ji možgane ven zamejejo ... Človek kar ne more verjeti vsega, kar siliši ...

Ada Lovše Mušič:

Pri nas ni boleznijo norih krav, kar zahtuje večina ljudi, pa tudi mediji tako pravijo. Seveda pa bolezen ni iz trle izvita, kar nam zgovorno kažejo primeri obolelih krav iz Anglije, Nemčije, Italije ...

Govejega mesa ne kupujem v trgovini, temveč ga jemljem pri kmetu, nekje pod Krivcem. Če bi kupovala v trgovini, pa bi na vsak način vprašala za poreklo. Še rajši pa bi se kar izognila govejemu mesu in ne bi kupovala gojene govedine. Kar se pa tiče ostalih vrst mesa, ga ljudi ne kupujem v trgovini; recimo

piščance redim sama, brez dodatkov, tako tudi vem, da so neoporečni.

Glede množičnega pobijanja krav bi pa uporabila primerjavo z maj. Če imaš v omari molje, se ne lotiš samo enega in preprečiš tistega nadaljnje hranjenje s tvojimi oblekami. Ker tako problem ni odpravljen. Lotiš se vseh moljev, ki so v tvoji omari. Tako je tudi s kravami. Če je v čredi ena nora krava, se mi zdi razumljivo, da pobije celo čredo.

Ivan Solce:

Odkar vemo za bolezen norih krav, pojem precej manj govejega mesa, pa tudi goveje juhice je manjkral na mizi.

Da bi kupoval pri kakem kmetu, se mi niti ne splača, saj z ženo živiva sama, torej tu ni ne pojava toliko mesa. Po en ali dva kilograma pa noben kmet ne prodaja.

Zakaj se je pravzaprav razvila ta bolezen?

Včasih so kmetje živino hranili z naravno krmo, danes pa krmi dodajajo predvsem umetno hrano. Menda ta di seno ni več tako zdravo, kot je bilo. Vseeno pa se mi zdi, da po nas boleznijo norih krav še ni.

Najbolj zdravo je po mojem mnenju kozje meso, vendar se le-leg trgovinah zelo težko dobi.

Ga. Lajoja:

Mislím, da se pri nas bolezen norih krav še ni pojavila ter da je naše govedo zdravo. Govejega mesa kupujem pri kmetu. Če te možnost ne bi imela, bi ga vseeno kupovala v trgovini. Menim, da pri nas tudi ne bi smelo priti do kake hušče okužbe ljudi, vendar pa nikoli ne veš, od kod in kako uvozijo meso. Imam pa sestrov v Nemčiji, ki pravi, da so razmere tam obupne. Ljudje govedine sploh ne kupujejo več, kmetje so zato prikrajšani za velik del dohodka. Zanimivo, kajne, da se je bolezen norih krav razvila samo zaradi tega po dobičku, ko so začeli kravam dajati kosilno moko (baje so v Nemčiji krmilo primešali prav posebne sestavine, zaradi katerih živali verjetno hitro zraste), zdaj pa imajo dobička manj oziroma ga sploh nimajo.

In kaj mislite vi?

Mateja Erčulj
Foto: Mojca Trček

*Vsem ženam in dekletom
čestitamo za 8. marec.*

Uredništvo Odseva

TRZINSKE PUSTNE JEDI NEKOČ

Članice Turističnega društva Trzin so zapisale nekaj pustnih jedi, kakršne so bili značilne za naš kraj in bližnjo okolico.

Za pustni ali debeli četrtek (godovali so vsi kakoliko krepkejše postave) naj bi bila na mizi prekajena svinjska glava – spodnja v luski. Zraven sta sodila še hren in kiseli krompir, včasih pa tudi v "suhi" juhi (juha, v kateri se je kuhala svinjska glava) zakuhan ješprenjek, lahko pa tudi štrukeljci. Zraven seveda sodi tudi pijača. Največkrat so dodali češpljevo ali hruškovo vočo, ni hil pa odveč tudi kozareček rdečega, ko je gospodar včasih poslal otroke v gostilno po bier ...

V pustnih dneh, največkrat je bila to sobota, so gospodinje spekle špehovko. Zamele so srednje dobro testo (brez sladkorja) in ga razvaljanega za prst visoko prelile z mešjo jajca in mleka, nato pa so nanj enakomerno potrosile pecrvice, osušene in ohlajene ocvirke. Nekatere so nađevu dodajale koščke ohlajene pečene mesene klobase. Te skupaj so nato pekle kot polico. Špehovka je izredno dobra takoj, ko jo vzameš iz pečice ali krušne peči.

Štikrat je bila v pustnih dneh na mizi južja. Ne samo pri hišah, kjer so kili prasiča, ampak tudi po večini sosednjih domov, saj je bilo juhe, v kateri so obarjali

krkvice, za vse dovolj. Če se je v tej juhi več krvavic razkuhalo, boljša je bila. V omenjeno juho (nekatero gospodinje so jo pripravile tudi iz svinjskih kosti in jušne zelenjave) so gospodinje zakuhale jetrca v koščkih, kri v koščkih, priželjci, proseno kašo, ješprenj ali riž in jo zabelele z ocvirki. Nekatere so jo spekle. Postregle so jo kot glavno jed s krompirjem v oblicah.

Zagotovo pa so za pustne dni bili in so še zdaj najbolj značilni pustni krofi, imenovani tudi težki tlancati. Ponavadi so bili sveži na pustno nedeljo ali torek in so jih dobile tudi maškare, ki so hodile od hiše do hiše. Receptov za krofe je nič koliko, ponekod pa so pripravljali tudi miške, s katerimi je manj dela in stroškov. Krofu so v Trzinu rekli tudi bob, gospodinje pa so pri njihovi peki še posebej pazile, da so imeli krancelj, kot so rekli svetleje zapеченemu obodu okrog krofa ali boba. Lepe kranceljne so imeli le tisti krofi, ki so bili iz pravega testa, pravilno vzhajani in pri katerih je bila ob cvrlju prava temperatura testa, zraka in olja.

Za pustni torek so bila na mizi prekajena svinjska rebra s kislim krompirjem in hrenom, značilno pijačo – kompol iz suhega sadja pa zdaj na žalost vse bolj izpodrivajo sadni sokovi, pivo in vino.

Pa dober tekst!

SREČA JE OBISKALA »ŽERJAVČICO«

Na nedavnem žrebanju ob priliki predstavitev »avta leta« je bil srečen večer za članico našega društva – za žerjavčico Zvonko. Srečna roka ji je namreč izvela prvo nagrado, avto Mercedes 140A. Čestilamo.

Zvonka pa ni pozabila na prijatelje iz društva. Na enem od ponedeljkovih srečanj v bituju Bor nas je povabila na kozarček, da smo se skupaj povesečili ob njenem zadelku. Bilo je prijetno in veselo.

Franc Pavlic

MIR JE POGOJ PREZIVETJA

Špešno je minil še en tematski večer. Lokalni gost je bil prodekan in profesor Frenklošek fakultete v Ljubljani doktor Bogdan Dolenc. Naslov večera "Razkol v krščanstvu in ekumenizem" je pritegnil veliko poslušalcev. Gospod Dolenc je skušal na kratko predstaviti dogajanje v krščanstvu od začetka delovanja pa do danes. Pa naj predavanje osvelim za tiste, ki so večer preživeli doma ob televizijskih ekranih ali pa so med predavanjem kaj preslišali.

Priznato večina ljudi pozna sveto pismo in štiri knjige nove zaveze oziroma štiri evangelije: Matejev, Markov, Lukov in Matkov, ki so glavni temelj za poznavanje svetne zgodovine krščanstva. Skozi vsaj eno zgodovino so si krščanstvo razlagali na različne načine, saj dojemali in živeli na različne načine.

Eden večjih prvih razkolov je bila razhajanje v 8. in 9. stoletju na vzhod - zahod.

Vzhod je temeljil na platonizmu in svetu ideji. Rim pa se je v tistem času ukvarjal s pravimi in misijonarjenjem. Sedel je srednji vek, ko se preoblikuje struktura in mišljenje prebivalstva. Je čas, ko vlada Pipin Mali, Otton I. ... Leta 754 je pravno ustanovljena cerkvena država, ko Pipin Mali in papež skleneta pogodbo, ki se imenuje Pipinova darovalnica. To je tudi čas, ko Cerkev postanejo lastniške. Ne moremo pa mimo Fotijevega razkola, kjer so si prestol podajali kot žogo. Sledijo leta šestih križarskih vojn, ki so trajale od leta 1096 (začetek prve), do 1254 (konec šeste vojne). Takrat se pojavi tudi razsvetljenstvo. V 13. stoletju še zlasti odmeva obdobje inkvizicije, ko si je Cerkev zadala nalogo poiškati in kaznovati krivoverce – ponekod tudi s smrtjo. Večji poudarek so namenjali tudi sumpstokom. V tistem času je prihajalo do velikih zlorab. Prišel je čas dobe reform

in novih imen: Bonifacij VIII., Jan Hus, Erazem Roterdamski ... In kdo med nami ne pozna Martina Lutra, enega najvplivnejših reformatorjev, in njegovih 95 tez, naperjenih proti takratnemu mišljenju v krščanstvu.

Skozi vso zgodovino so se oblikovale različne sekte, kasneje tudi vere. Prva je bila že v 5. stoletju: Nestorjanska Cerkev (Perzija). Po tem pa so prišle želje po edinosti - ekumenizem. Krščanstvo je k temu pristopilo zelo pozno, šele po drugem Vatikanskem koncilu. Dialog resnice in ljubezen med verstvi naj bi pripeljala k edinosti. Skupni etos pa je skupni dialog.

Večer se je zaključil tako kot ponavadi, z vprašanji poslušalcev. Nekaterim je bila tema večera težka, drugi pa so dr. Dolencu z vprašanji kar zasuli. Če bi imeli na voljo še več časa (odšli smo po dveh urah), bi verjetno zvedeli še veliko zanimivega.

Urša Mandeljc

IZPOD ZVONA SV. FLORIJANA

Januarja smo cel teden posvetili razmišljanjem in molitvi za edinstvo kristjanov. Slišali smo, da se edinstvo začenja pod domačo streho...

Februar: Jaslice so krasile našo cerkev vse do svečnice (2. februarja), ko smo se poslovili tudi od božičnih pesmi. Kljub temu "podaljšku" božični čas vsako leto prehitro mine, mar ne?

Naslednji dan (3. februarja) nam je sv. Blaž, škof in mučenec, podelil svoj blagoslov. Tudi takšni, ki malo dajo na ta obred ali se kdaj pošalijo na račun "Blaževega žegna", ga navadno ne zamudijo.

Ali ni blagodejno slišati besede: "Na prošnjo sv. Blaža ... naj je Bog varuje bolezni v grlu in vsakega drugega zla ..."

Na Prešernov dan zvečer je bila seja župnijskega pastoralnega sveta. Beseda je tekla o praznovanju nedelje in o tem, da brez "kulta" (bogočastja) tudi "kulturi" polagoma zvodeni in ji poide sapa. Višek večera je bila proslava v kulturnem domu ob odličnih igralskih in pevskih nastopih.

Čestilamo!

Naš župnik Pavle je zadnjič oznanil "ofer" za svečavo in kurjavo. Obenem ves čas molil, da bi bila zima čim krajša, da bo prišel "skozi". Morda je prav on kriv, da letos zime sploh ni!

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ZIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Osnovne podatke o trzinski cerkvi smo zacinjč že spoznali, toda Kronika nam pove še veliko več. Njena zgodovina je tesno povezana z mengeško pražupnijo, saj se v 16. stoletju omenja kot njena podružnica. Mengeš je do 1255 cerkveno spadal pod patriarhat Oglej, odtlej do l. 1462 pa pod avstrijske vojvode. Takraj je prišla pod pristojnost cistercijskega samostana v Dunajskem Novem mestu (Wiener Neustadt), le-ta pa jo je čez dvesto let (1668) odstopil cistercijskemu samostanu v Slični. Od 1787 župnija Mengeš pripada ljubljanski (nad)škofiji. Zelo pomembno je bilo za Trzin leto 1888, ko je Irzinski rojak Martin Narobe (r. 1821 v Trzinu, u. 1903 v Zapogah), takrat župnik v Zapogah in največji dobrotnik trzinske župnije, napravil ustanovo, na temelju katere je dobil Trzin lastnega dušnega pastirja. (Narobetov portret visi sedaj v veroučni učilnici.) Narobe je prišel v Zapogo l. 1862 in 1876 postal tam prvi župnik; v Zapogah je služboval skoraj 41 let in tamkajšnji cerkvi oskrbel celo vrsto novosti (veliki zvon, obhajilno mizo, monstranco, handero, božji grob, križev pot). Bil je tudi dobrotnik ubogih v fari ter revnih dijakov v Ljubljani (darovi za "dijaško mizo"). Pokopan je v Zapogah ob vhodu v zakristijo; njegovo ime so skupaj z imeni drugih zapoških župnikov vklesali v ploščo, vzidano ob zakristijskih vratih.

Na tem mestu je koristno pojasniti, kaj je nadarbina ali prebenda ali s lujko "beneficij". V srednjem veku je bila to posest, ki so jo kralji in večji fevdalci darovali v dozmrien užitek. V katoliški cerkvi pa je to cerkvena služba, vezana z določenimi dohodki.

Ustanovitelj Irzinske nadarbine je bil Iorej omenjeni rojak Martin Narobe, ki je l.

1868 v Zapogah napisal "ustanovno pismo". Začenja se takole: "V proslavo 40-letnega srečnega vladanja Njega Veličanstva presviliiga cesarja Franca Jožefa I. (v dokaz svoje lojalnosti in v posmerno cesarjeve sloveče darežljivosti do cerkvenih naprav v vojvodini Kranjski) ustanovim jaz, Martin Narobe, župnik v Zapogah, pri podružni cerkvi sv. Florijana v Trzinu, nadžupnija Mengeš, službo samostalnega duhovnega pastirja (capellanus expositus archiparochiae Mengeš) ter izročim farnemu predstojništvu v Mengšu 7150 goldinarjev avstrijske veljave ... za zakonito kongruo (plačilo) imenovanemu duhovnemu pastirju Vsakoletne obresti te ustanove (po 5%) so 300 goldinarjev."

V opombi povejmo, da je bil goldinar (zlatnik) denarna enota stare Avstrije. Nato so našete dolžnosti trzinskega duhovnega pastirja; o teh pa podrobneje prihodnjič.

dr. Bogdan Dolenc

DUHOVNIKI NA STARTU

31. januarja so se v kranjskogorskem župnišču zbrali duhovniki iz cele Slovenije. Namesto talarjev so si oblekli smučarske kombinézone in nadeli številk. Tisti dan naj bi bil, po besedah domačinov, prvi pravi smučarski dan: sonce in petnajst centimetrov na novo zapadlega snega. Tekmovanje v veleslalomu se je začelo popoldne, malo čez 13. uro. Na startu se je zbralo 67 duhovnikov, med njimi tudi naš župnik Pavle Krli, ki se je na koncu uvrstil med dvajseterico v svoji starostni skupini (veterani, seniorji, juniorji).

Nekateri so se odrezali kot profesionalni smučarji, drugi so prvič stali na smučeh in tretji so se na smučih postavili po mnogih letih predaha, nekateri pa so tekmo spremljali ob smučarski progi in navijali za sobrate. Prav tako kot je moto kraljeve športnih iger – olimpiade "Pomembno je srečanje, ne rezultati", je tudi tu odmevala taka misel. Kljub temu pa so se vsi tekmovalci borili za najboljše.

Vsak si je izbral svoj cilj: nekateri so pihileli (v stilu današnjega modernega znanjenja), drugi so se po strmini spustili previdno in počasi, nekateri so se odločili, da bodo drugič del proge presmučali drugo leto ... Na koncu so najboljši dobili medalje, vsi ostali, ki so se prav tako trudili, pa so si svoje nagrade prislužili na tomboli.

Dan je bil sklenjen s sveto mašo v duhu "skrb za duhovno in telesno zdravje slá neločljivo povezani".

vir: DRUŽINA, Ljubljana, 11. 2. 2001, št. 7)

Najboljše je tisto veselje, ki mu ne sledi kesanje.

Nemšk

TRZINSKI PRITRKOVALCI OHRANJAJO TRADICIJO

Noč se je spreminjala v jutro. V obri-
sah so se začele risati hiše, kozolci,
magica se je dvigala nad gnojem, zapel je
da je petelin in slišalo se je mukanje živi-
Trzin se je prebujal in za obronki Lim-
arske Gore so posvetili prvi sončni žarki.
krat so začeli trzinski fantje v vaškem
niku pritrkavati z vsemi tremi zvonovi.
hišah so se prižigale luči, iz nekaterih
mnikov se je začel valiti bel dim. Zvonovi
so peli lepo pesem: din din don, din ...
pritrkavanje ali pritrkavanje in klenkanje,

predvečer božiča in se konča na svečnico. To
je božični cikel. Velikonočni pa je od velike
sobote skozi celo poletje do adventa. V maju
pa je le klenkanje moč slišati zelo pogosto.
S trzinskimi pritrkovalci sem se povzpel v
vaški zvonik na svečnico. Želel sem napraviti
nekaj posnetkov pritrkavanja. Potem pa se je
začelo. Na malem in srednjem zvonu sta
Franci in Tone vlekla kembel, ki je na posebnih
ročki, da se ta približa zvonu in udari
obenj. Franci si poje Avsenikovo veselo, posko-
čno melodijo, Tone pa planšarsko, umirje-
no. Od udarjanja kembla ob zvon v različnem

ritemu se res zana melodija.
Pritrkavanje malega in srednje-
ga zvona v majhnem časovnem
zamiku ter normalno zvočenje z
velikim zvonom, ki ga je vlekel
Jožko, je iz zvonov izvalil melo-
dijo ena, dva, tri in obratno. Tr-
zinski veliki zvon, ki tehta tona
in pol, je res zvonil lako močno,
da mi je kljub zaščitnim slušal-
kam močno odmevalo v glavi.

Tudi velikost zvona me je prisili-
la, da sem se sliskal v kot pri
oknu, saj ko se je veliki zvon

premikal, je ostalo tam le še malo prostora.
Fantje so za tren ustavili zvonove in z vsemi
tremi začeli potrkavati. Temu pravijo uverlura,
na ta način pa se potrkava stoječe melo-
dije. Poznajo pa še več melodij, na primer U
tri. To je melodija, ki sta jo Suštarjev Franci
in Šmonov Jakob prinesla iz Črnuč. Tudi
trzinska melodija U šest je znana in jo pritr-
kavajo tudi v bližnjih zvonikih Domžal in
Mengša. V tej melodiji, ki je med pritrkovalci
znana, se mešajo veseli Kurentovi – Avseni-
kovi napevi ter Capudrovi umirjeni planšarski
toni, svoj pečat pa je melodiji dal tudi pokoj-

Trzinski zvonik

ni cestar Vinko Brlec, ki je igral štajersko
melodijo.

Pod cerkvijo se je medtem zbralo že veliko
ljudi in začelo se je praznično bogoslužje.
Fantje in jaz pa smo se spustili po lesenih
stopnicah iz nebes pritrkavanja različnih
melodij na zemljo, kjer nas je čakalo župni-
kovo olje. Saj veste, da ne bi zvonovi zarja-
veli!

Potrkavanje oz. pritrkavanje slovenskih
zvonov – ta naša slovenska posebnost. Tu-
di trzinski fantje so v samem vrhu te umel-
nosti. Potrkavali so že po vsej Sloveniji in
tudi v Avstriji. Da pa ta umetnost ne bi
izumrla, Franci že uči mlade, nove kadre.
Upajmo, da bomo v Trzinu pritrkavanje še
dolgo poslušali in da se bo ta umetnost ohr-
ranila tudi drugod po Sloveniji. Naj za kon-
ec povem še to, da so ob obisku papeža v
Sloveniji v Mariboru pritrkavali mengeški
in smledniški pritrkovalci.

Jože Seljak

Trzinski trije

ni pravijo na Štajerskem, je slovenska
kultura dediščina, ki je na tej obli nima
velik narod več. Ne vem, kateri kranjski
nez je izumil pritrkavanje, ki v Sloveniji
tudi ljudi k prazničnemu vzdušju, toda pri-
trkavanje je res samo slovenski kulturni
spol, ki pa ga kar veliko ljudi ne pozna. V
Sloveniji pritrkavanje poznamo od Gorenj-
ske Štajerske in Dolenjske, le proti
Kraški je malo manj v uporabi. Pritrkava-
nje se začelo za velike cerkvene praznike
in obhajanja. Prvo pritrkavanje se začne na

Franci Kurent

Tone Capuder

Jožko Vrbec

SVEČANOST OB RAZVITJU PRAPORA

Društvo upokojencev *Žerjavčki* je v ponedeljek, 19. 2., izvedlo svoj redni letni občni zbor. Tokrat je bilo še posebno svečano, saj so razvili tudi svoj društveni prapor.

Sami so pripravili kratek kulturni program, ki ga je občuteno na sintiseizer spremljal g. *Franci Zupan*, mentorica pevskega zbora gospa *Lučka Zupan* pa je s člani društva našludirala kratek pevski program. I.e upamo lahko, da je to zametek stalnega pevskega zbora. Kljub pomanjkljivosti, ki so za tak recital nujne, pa je bil nastop 11 članov društva zelo toplo sprejet in so v na-

sta sodelovala tudi praporščak *Franci Bardorfer* in namesnik *Mioč Pero*. Ob tem naj povemo tudi to, da je idejni osnutek in načrte za prapor naredil g. *Emilijan Pevec* in tudi za to delo dobil veliko pohval od svojih društvenih kolegov in kolegic.

Po tem svečanem sporedu je bil izveden tudi volilni občni zbor. Izvoljeni so bili novi organi društva, ki se le v nekaj imenih razlikujejo od prejšnjega. UO je bil razširjen za dva nova člana, saj je delovanje društva tako vsestransko, da potrebujejo razširjeno vodstvo in novih ljudi, ki bi prevzeli določene naloge za čimbolj vsebinsko bogato delovanje društva.

daljevanju druženja peli skoraj vsi navzoči, ki jih je bilo kar čez 120. Tankočulno je recitirala ga. *Jurše Anka*, humorno g. *Ručigaj Ivko*, zanosno pa g. *Lojze Muhar*. Poleg imenovanih so v zboru še prepevali: *Regina, Marta, Nežka, Pero, Milan in Tone*. Pesem *Žerjavčkom*, ki jo je prav za to priložnost spesnil g. *Emilijan Pevec*, je bila navzočim zelo všeč, in so jo pozdravili z navdušenim ploskanjem.

Razvitje prapora je svečano izpeljal njegov boter, g. *Tone Peršak*, župan občine Trzin, ki je tudi v veliki meri sponzorirala in omogočila nabavo prapora. Pri razvitju pa

Ko je bilo uradnega dela konec, so se člani in gostje ob prigrizku družili še nekaj uric in prepevali vesele pesmi. Eden izmed gostov mi je dejal: »*Najlepše pri vas je, da se ne*

Novi društveni prapor - idejni osnutek in načrte, ki so zahtevali na stotine ur dela je pripravil Emilijan Pevec (starejši).

delite ne po strankah ne po barvi; da ste med seboj prijatelji, drug do drugega strpni in si pripravljeni med seboj tudi pomagati. Tako je prav! Mnogi nečlani so izrazili prepričanje, da bodo kmalu včlanili in da bomo skupaj veselo preživljali dneve in leta. Na koncu se moram v imenu vseh navzočih zahvaliti za gostoljubje šolskemu vodstvu g. *Francu Brečku*, pa tudi ge. *Zinki Krajcvi* za nesebično pomoč, kakor tudi vsem članicam in članom društva, ki so nam omogočili prijetno druženje.

ŽERJAVČKOM

Že v jutru ob zori nas zlati sonce z žarki pozdravi, oko se spočije in um razbistri, če sami se trudimo olepšati dni.

Ej človek postoj! S srcem poglej, boš videl sožitje, lepotalam nasmej, to cvetje, drevesa, položki okrog, naj čisti šumijo za nas in naš rod.

Razcvel po livadi, kako je krasan, skratni in heli močvir tulipan žerjavčki so rekli ljudje - jim ljubo, saj cveteli ob vodi, prirščno lepo.

Je ujma prišla nad cvetke krasne, so oložno povešile glavice le, po njih so imenovali - po srcu mladi, v duši veseli, upokojenci zdaj mi.

A glejte žerjavčki - ponosni naš cvel, kako v harmoniji vrli se ta svet, nekoč tudi mi smo rožno cveteli zamenjali barvo in smo osiveli.

Veliko hoteli smo še postoriti, na lepem tem svetu, spomin zapustili, vse to, naj oceni bodoči naš rod, saj mi tlakovali trdno smo pol.

Čemu bi klonili iz kozarcev ne izpilji, prijatelji bili v ljubezni ne užili, se iz zarje rodili, zatoč počastili, vsak cvel je življenje, mladost in zorenje.

Kaj tarnali, mladci, sivi mi vsi, tu da me trga in tam zaboli, volja in upanje, to je zdravilo za dušo, srce je poživilo.

ln zdaj še nazdravje! Kozarce držimo v rokah utrujenih - prijatli bodimo, med sabo podajmo roke - odpustimo, silvarstvu zapojamo, dokler še živimo!

JAVNI NATEČAJ ZA IZBIRO NAJBOLJŠIH TURISTIČNIH SPOMINKOV V LETU 2001

Po sklepu 19. seje UO TD Trzin in določb Pravilnika Združenja spominkarjev Slovenije pri Turistični zvezi Slovenije

razpisujemo javni natečaj za izbiro najboljših turističnih spominkov za naš kraj.

Na natečaju lahko sodelujejo spominki in ideje, ki nas prepoznavno in izvirno predstavljajo po:

- kulturni in naravni dediščini
- turističnem objektu
- kot turistični kraj
- spominki in ideje, s katerimi bomo prepoznavni v Sloveniji in jih je možno izdelati v večji količini za prodajo in so prvič javno predstavljene.

Niso izključeni tudi spominki in ideje, ki bi predstavljali Slovenijo kot turistično destinacijo, ker bi zlasti za slednje avtorje spodbudili, da sodelujejo na javnem natečaju, ki ga razpisuje Turistična zveza Slovenije in je rok za prijavo do 15. 6. 2001.

Prejete vzorce bo ocenila petčlanska komisija. Vse ideje in spominki bodo javno razglašeni in prikazani na eni od prireditelj TD, prvi trije, ocenjeni po kriterijih pravilnika, bodo prejeli nagrade; prva 15.000 SIT, druga 10.000 SIT in tretja 5.000 SIT, ostali predlagatelji pa posebna pisna priznanja. Komisija bo spodbudila avtorje idej in spominkov, da sodelujejo tudi na že omenjenem natečaju za izbor najboljših turističnih spominkov Slovenije za leto 2001.

Naša naslednja naloga bo sodelovanje pri organizaciji promocije in po dogovoru s avtorji tudi proizvodnja in izrženje izbranih spominkov.

Spominke sprejemamo do 25. aprila 2001 na naslov: Turistično društvo Trzin, Mengeška c. 9.

Vzorc, ki naj ne bi smel biti večji od 30 x 20 x 20 cm, mora biti priložena zaprta kuverta s podatki:

- ime in priimek, naslov in tel. številka avtorja
- kratek opis spominka
- ali avtor išče proizvajalca oz. prodajalca spominka
- fotografiji spominka /za katalog/
- označbo, ali gre le za idejo za spominek

Izbrani spominki ostanejo v arhivu TD Trzin.

KIŠTA

Študentska kluba Domžale in Kamnik sta v sodelovanju s KUD-om Franc Kotar Trzin v pelek, 16. februarja, v trzinski dvorani organizirala koncert Adija Smolarja. Ker je bil ravno petek in ker je igral prav Adi Smolar, sva se s kolegico odločili, da bova prisotni na tem koncertu. Pa bi morda bilo bolje, če ne bi bili. Adijeva slaba volja ter slaba volja dela občinstva je marsikateremu poslušalcu ob koncu večera pustila slab priokus.

Starejši poslušalci bi rekli: 'Oh, ta današnja mladina. Se sploh zna dostojno obnašati?' Mladina bi odvrnila: 'Starejši sle blazno dolgočasni, sedite na stolu ter sem ter tja pomigajte z glavo.' Adi Smolar pa je s svojim koroškim naglasom nekje na polovici koncerta povedal (citiram, kolikor mi je pač ostalo v spominu): 'Očitno je prišlo do nekakšnega nesporazuma med organizatorjem, mano ter vami. Tole danes ni nekakšen rockerski koncert, temveč kantavtorski večer. Če se mislite tam zadaj dreti, bi bilo najbolje, da ta večer zaključimo in se v miru razidemo, jaz pa bom organizatorju rekel, da naj vam vrne denar za kupljeno vstopnico. Lahko pa skupaj potrpíte še 45 minut do zaključka programa.'

Po teh besedah se je 'ta današnja mladina' nekoliko umirila, pa tudi Adi je s koncertom nadaljeval, kot si je zamislil. Tako smo lahko prisluhnili njegovim uspešnicam, kot so: Je treba delat, Tagadagada, Ta svet se pa vrli, Radi se imejte ... In ker so Adi in njegova besedila še vedno razred zase, so tako na koncertu pravzaprav najbolj uživali listi, ki so največjo pozornost namenili odru ter dogajanju na njem, kot pa dogajanju v dvorani.

Mateja Erčulj

PS: Slike s koncerta bomo objavili v naslednji številki Odseva.

Študentski klub Domžale in
Študentski klub Kamnik
prirejata
KIŠTO

v KUD-u Franc Kotar v Trzinu.

RAMBO AMADEUS

Koncert bo v sredo,
21. marca ob 21. uri

Vstopnice lahko kupite na Študentskem servisu Domžale in Študentskem servisu Kamnik.

VESTICKE IZPOD ŽAROMETOV

Tale naš mesec februar, moje drage dame in gospodje, naj bi bil mesec kulture. Pa je bil res? Hm, resno dvomim. Če ste slučajno sledili, kaj se je dogajalo v medijih, je bila zadeva precej skromna, kot da bi se je sramovali. In še to, a to velja za televizijske hiše, je bila zadeva pomaknjena na fermine, ko je gledanost povzela zelo majhna. Lansko leto je popestrila mesec kulture vsaj Svetlana Makarovič s svojim NE. In ni sprejela Prešernove nagrade. Mediji so se razpisali. Bistvo vsega je bil torej škandal in ne kultura sama. Kol je bila prevleza našemu Trzinču ali Trzinčanu, ki ne hodi po liniji najmanjšega odpora, nepravilno obešena državna in občinska zastava, kajli dosleden kot je, se ni potrudil, da bi si zastavo bolje ogledal, preden jo je slikal, ugotovil bi namreč, da ni raztrgana - temveč zažgana. Zažgal jo je neki objestnež, ki bi si pošteno zaslužil kazen, ampak to našega Trzinčana niti najmanj ni motilo, to ne, zelo hudo pa ga motijo termini prslav. In ker je dosleden, mi pa se trudimo, da b mu ustregli, smo tokrat prslavo naredili točno na kulturni praznik, a glej ga, zlomka, njega ni na prslavo, čeprav je bila dvorana nabit polna, bi se tudi za njega še našel prostor. Ampak dobro, pustimo zdaj to, še bomo delali, v dobri veri, da delamo dobro, bomo naredili tudi napake in takrat se bo iz svojih sanj prebudil naš Trzinec ali Trzinčan in bo lahko neobremenjen in spočil udaril po nas. Tako se to dela! In pogledite sedaj, moje drage dame in gospodje, brez linije najmanjšega odpora organiziramo prslavo točno, kot smo že dejali, na sam kulturni praznik. In kaj se zgodi: svoj

naslop nam odpove, seveda zaradi zasedenosti, Jerca Mrzel. Sodelovanje pa nam odpovedo kasneje tudi naše trzinške pevke. Tudi nam se sanje podirajo, vendar, kako je že rekel Trzinčan: po liniji ... zadevo speljemo. Konec dober, vse dobro. Čeprav se bo o prslavi pisalo v posebnem članku, bi vas ljudi na tem mestu vseeno vsaj malo zamoril. Tokrat je bila rdeča nit prslave tema - **PREŠEREN KOT TRUBADUR**. Slavnostni govornik je bil na la večer dramski igralec Silvo Božič, njegov govor je bil nekaj posebnega, to bi morali videti - slišati, pa kaj ko vas ni bilo, zopet ste nekaj zamudili ... Kol sem že rekel, res da je bila dvorana polna, vendar bi se že našel prostor tudi za vas. Na violinah sta bila Eva in Adam Oblak. Tu je bil

še odlični ženski nonet "VIORED" iz Mengša in seveda kudovalci: moderator Franci Colman in recitalorka: Ana, Brigita, Mirjam, Saša, Tanja in Urša, nad lehaiko pa je bedeli, kot vedno, naš Jure. Ja, drugače pa, moje drage dame in gospodje, v KUD-u še kar naprej pridno delamo, seveda po liniji ... Urša je z našim KUD-ovskim podmladkom, če je potrebno, tudi po trikrat tedensko na odru - prav veselim se že te naše ZVEZDICE ZASPANKE. Teater CIZAMO pa se tudi dokaj resno pripravlja na sezono, ki prihaja: najprej, dokončno premiera MEGA ATA pred lokalom Barca, nato pa še, takoj za premie-

ro, prvi boljši sejem, vendar za otroke. Torej: otroški boljši sejem, na katerem bodo otroci lahko prodajali in si izmenjavali svoje igrače, knjige, športne rekvizite itd. In še posebna zabava, ki pa bo tudi organizirana - šola žongliranja. In kje se bo dogajalo vse to? Le kje drugje kot zopel pred lokalom Barca. Kajti povedati vam moram, saj tako je tudi prav, da je gospa Lidija tudi v tem letu naš glavni sponzor nove prslave, ki jo bomo delali zopel skozi pomlad in poletje. Kaj pa bomo delali, pa, moje drage dame in gospodje, ne sprašujate, tega še ne ve niti sam Bog. Res je, da se veliko pogovarjamo o novi predstavi, ideje prihajajo, ni jih malo, mogoče celo preveč, bomo videli ... In kaj je z gostovanji? Tako kot sedaj že vsa leta, bomo tudi v tem letu sodelovali na mariborskem Lentu, Primorskem letnem festivalu, na prireditvah v Stari Ljubljani, na republiškem srečanju gledaliških skupin, kjer bomo sodelovali kot gostje in seveda še kje, kar pa vas bomo tako ali tako, kot vedno, obveščali sproli. No, kmalu bi pozabil, da smo dobili tudi povabilo iz Zagreba, kjer se bo konec avgusta odvijal eden izmed največjih lutkarskih festivalov v Evropi. Seveda bo potrebno iti tudi tja, kajti našo žiralo KLARO po enoletnem odmoru že pošleto srbijsko kopija Vmes pa bomo, moje drage dame in gospodje, pripravili še kakšno prslavo, verjetno bomo sodelovali še s kakšnim od naših društev, da nam ne bo dolgčas. In vse to po liniji ... saj veste kakšni. Za nas naj bo to dovolj. Konec meseca bodo aktualne maškare. Našemitel! Zavedajte se, da je življenje kratko. Ne dajte se in seveda za vse vas, ki ste se prebili tudi t rati skozi vestičke, in lep gledališki pozdrav! Vsa polti komisar

Jože Št

IGRA Zvezdica Zaspanka

Če ne stojimo na odru, pa premišljujemo, kako bi vse skupaj izgledalo. Stvar napreduje, tako kot mora. Aja ... o čem govorim? O otroški predstavi z naslovom Zvezdica Zaspanka. Ja, dalim premiere smo si že postavili, vendar ga ne izdamo, kljub temu da se ga bomo poskušali zelo "trdo" držati. Vaje trikrat na teden od ure in pol do dveh grejo kar lepo po načrtu. Otroci niso brez idej, tako da kadar ostanem brez besed, mi radi in hitro priskočijo na pomoč. Moram pa priznati, da imajo preveliko domišljivo (... kam pa pride-

mo brez nje ...), tako da jih moram včasih kar hitro ustavititi. Vendar igra ni vse, kar potrebujemo pri taki predstavi, ki smo se jo lolili. Naslednji korak je scena in kostumi. Tanjo Bivic, ki je že lansko leto pripravila vse rekvizite, sem tudi letos poprosila za pomoč. Prepričana sem, da bo s svojimi idejami popestrila predslavo. Kostumi ... zgodba zase. Tudi na glasbo nismo pozabili. Tudi ta je že v nastajanju. Vsa stara ekipa je torej zbrana in delamo, kol pač lahko. To pa ni vse. Zopel se bliža

dan, ko bo šest mladih igralcev stopilo na oder in se borilo za čim boljše uvrstitev na tekmovalstvu. Ja ... Turizmo pomagaj lastna glava. Tema našega letošnjega pogovora je kulturna dediščina. Trzinško turistično društvo oziroma njegov podmladec si je za letošnje temo izbral: Stara hišna imena. Mi smo dobili nalogo, da na to temo naredimo desetminutni skeč (tako kot lani na temo krompir). Nič lažjega. Na žalost temu ni tako. Le kaj bi to bilo, smo se spraševali. Potem pa sem se napolnila je gospodu Ivku Ručigaju in ga po-

prosilila, naj mi nekoliko opiše nekdanje običaje in dogajanje v Trzinu. Navsezadnje sem nabrala kar veliko informacij: kako so se včasih poročali Trzinčani, kakšno je bilo vzdušje v gostilnah... Sedaj je na nas, da le spomine spravimo na list v obliki scenarija. Za pomoč sem poprosila še gospoda Toneta Ipavca, ki bi pomagal pri izdelavi hesedila. Kaj bo na koncu nastalo? Upajmo, da kaj zanimivega, komičnega in na koncu konec uporabnega za pravo predstavo.

Urša

PREŠEREN KOT TRUBADUR

Zopet je za nami svečan dogodek, ki smo ga kurdovi ob slovenskem kulturnem prazniku – 8. februarju, pripravili s pomočjo dramskega igralca Silvestra Božiča, Adama in Eve Oblak ter ženskega pevskega zbora iz Mengša. Kot običajno, smo proslavo pripravili v kulturnem domu v Trzinu.

Tokrat smo prireditev zasnovali nekoliko drugače kot ponavadi. Začelo se je sicer standardno, kot vsako leto in seveda na vsaki Prešernovi proslavi, s slovensko himno – Prešernovo Zdravljico. Nato je povezovalc večera, Franci Cotman, v uvodu napovedal Prešerna nekoliko drugače; Prešerna, ki je ljubil vino, ženske in poezijo. Za tem je na hudomušen način predstavil Prešerna še slavnostni govornik Silvester Božič, tako da

Cotman in Jožeta Štiha so popestrili dogajanje na odru. Po kratki predstavitvi Prešerna kot trubadurja in ostalih dveh pesnikov sta še v islem ambientu Adam in Eva na violino odigrala dve pesmi. Sledil je drugi glasbeni del. Ubrani ženski glasovi so s prijelnimi melodijami zazibali zbrano množico v dvorani v prijetno razpoloženje. Po slabi uri je bil uradni del večera zaključen. Sledila je pogostitev in prijetni pogovori, v katerih tudi ni manjkalo negativne kritike na še dokaj svež slovenski film o Franceu Prešernu. Na občinski proslavi ob obletnici Prešernove smrti se je zbralo res veliko ljubiteljev lepe besede, in upamo, da so se naučili kaj novega o Prešernu in ga od zdaj naprej sprejemajo nekoliko drugače, predvsem pa ne preveč suhoparno.

Urša

so se Prešernu tudi enkrat nasmejali in nismo le trpeli ob suhoparni razlagi Prešernovega življenjepisa ... kol včasih pri šolskih urah slovenščine. Nato so nastopile recitatorke: Tanja Bivic, Saša Zupanc, Ana Cimperman, Urša Mandeljč, Vnjam Silih in Brigita Dane Cotman. Do besede ni prišel Prešeren z neuslišano ljubiznajo do Julije. Svojo vlogo so odigrali tudi Dante in Beatrice Petrarca in Laura. Srednjeveški kostumi in "podajanje pesmu" v režiji Brigite Dane

GLOSA

Slep je, kdor se z glumaštvom ukvarja, naš Trzinec nam le osle kaže; saj imamo že dovolj talentov, v vrsticah izpod žarometov.

Kar začnimo daleč zadaj, ko se igralo po kozolcih je in podih, kmečki življenj je zahajal rad po teh kulturnih shodih. Ko narasla je potreba po kulturi, Dom so Taliji zgradili, znojnih živolov ob vsaki uri delat streho, stene, oder so hodili. Vendar v zahvalo nastopili ŠUS* -može in Dom Trzincem odtujili; slep je, kdor se z glumaštvom ukvarja!

Kar igralo se in pelo, na Trzinskem odru je veselo, malo njih jih gledat je hodilo, naše ljudstvo lo, trzinsko milo; obisk iz dneva v dan je manjši, vprašam, če se trud izplača zdajšnji? Kaj storiti, kaj igrati, da Trzincem duša in veselje hkrati bi nas gledat le prišli možali, med ženami in dekletki razvozlati... naš Trzinec nam le osle kaže!

Ko nekdo je *Divji lovec* prilomastil pod kozolec, trum srčnih je bilo nešteto, ki ogledat prišli so vneto *Srasti pod bresti*, jih razvnela, *Sneguljčica in sedem škralov* jih kar med oblake te razpenja; množice sprašujejo le to: kdaj se kaj igralo bo? Čakamo že kar težko, saj imamo že dovolj talentov.

Da glumaštvo bi bilo privlačno, na hodulje naši člani zbrani, ogenj bruhajo, po kahli loččejo mogočno, kure mečejo v zrak in gledajo posrani, ali so dovolj zabavni in privlačni, da razvlečejo obraz temačni? Na pomoč pokličejo matroza pravljicega *Čarovnika iz Oza*; in na koncu naj *Odsev*, opiše nam še kaj dogodkov, v teh vrsticah izpod žarometov!

ŠUS* = Športna unija Slovenije

ČESTITAMO!

Izvajalcem programa ob proslavi za Prešernov dan, posebej g. Božiču in pevkam. Še posebno prijetno pa so nas presenetili mladi recitatorji KUD-a.

Hvala za prijeten večer.

Tone Ipavec

8. FEBRUAR - SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Izteklo se je Prešernovo leto, s katerim smo lani zaznamovali dvestoletnico rojstva našega največjega pesnika. V počastitev spomina na Franceta Prešerna se je zvrstilo kar nekaj prireditvev po vsej Sloveniji, posebno praznično pa je bilo osmega februarja, ob obletnici pesnikove smrti, ko smo praznovali tudi slovenski kulturni praznik ... O Francetu Prešernu smo se učili vse od osnovne šole in izvedeli marsikaj. Nedvomno sta njegovo življenje in njegova podoba, čeprav zavita v lančico skrivnosti, vsaj malo znana vsakomur izmed nas. Redki so tisti, ki ne vedo, kdaj in kje se je rodil. Mnogi bi tudi znali povedati ime njegovega najboljšega prijatelja. Nekaj manj bi jih verjetno vedelo, s čim se je preživljal ali kdo je uglasbil Zdravljico. Še manj bi jih verjetno znalo odgovoriti, kako se je reklo Francetovi domači hiši ... In da vaše poznavanje Prešerna ne bi popolnoma zarjavelo, smo za vas pripravili ... kviz!

KAKO DOBRO POZNAM ŽIVLJENJE FRANCETA PREŠERNA?

1. Kaj je: "Zašlihi na nebu se strašno gromenje, zašlihi velrov se sovražno vršenje, zašlihi potokov deročih šumenja...?"

- (a) veržni prestop
- (b) vremenska napoved
- (c) glasovno slikanje
- (d) nagrobni napis

2. Prešeren je v enem od svojih sonetov kriljiziral Kopitarja in njegovo delo. V njem je Kopitar po poklicu

- (a) jezikoslovec
- (b) slikar
- (c) kopitar
- (d) čevljar

3. Bonelni venec ima tudi akrostih, ki se glasi

- (a) Princicovi Julji
- (b) Nezakonska mati
- (c) Samo za tvoje oči
- (d) Magistrale

4. Kje je Prešeren opazil Julijo?

- (a) v gostilni Pri ščelici
- (b) na plesu v Kazini
- (c) v cerkvi v Trnovem
- (d) v kiberkavarni v Podhodu

5. "Dihur, ki noč in dan zre knjige, od sebe pa ne da najmanjše fige," je bil

- (a) Prešernov prijatelj Matija Cop
- (b) Prešernov nasprotnik Jernej Kopitar
- (c) Prešernov prijatelj Andrej Smole
- (d) France Prešeren

Franz Kurz von Goldenstein (1850), oče na platnu

Ivan Zajec (1899), Maketa Prešernovega spomenika v Ljubljani s pesnikom in muzo pesništva

Božidar Jakac (1946), jedkanica

6. Kje v Prešernovem delu je mogoče prepoznati starogrške motive Orfeja, Prometeja in Bizifa?

- (a) v deveti gazeli
- (b) v Uvodu h Krstu pri Savici
- (c) v Pevcu
- (d) v besedah "Sedem ur delam, da lahko dve uri pijem."

7. Ko je Prešeren hodil v osnovno šolo, je bil čas

- (a) Meternichovega absolutizma
- (b) Titovega komunizma
- (c) Ilirskih provinc
- (d) Marxovega kapitalizma

8. Če bi Prešeren živel v elizabetinski Angliji, bi pisal sonete v blankverzu. Ker je živel v času romanlike na Kranjcem, jih je pisal

- (a) v laškem enajstercu
- (b) v obliki alpske poskočnice
- (c) z gosjim percosom
- (d) na računainik

9. Najbolj znana Prešernova upodobitev je delo

- (a) Božidarja Jakca
- (b) Joca Žnidaršiča
- (c) Ignaca Eigenja
- (d) F. K. Goldensteina

10. Koliko potomcev je imel France Prešeren?

- (a) nobenega
- (b) enega
- (c) dva
- (d) tri

11. Kaj je bila posledica Kopitarjevega in Prešernovega nestrinjanja?

- (a) prelep
- (b) črkarska pravda
- (c) skupno delo
- (d) ložba na sodišču

12. "Žalostna, komu neznana je resnica ..." Nadaljujte!

- (a) Ivojega imena
- (b) da jo ljubim
- (c) sam ne ve
- (d) čas hiti

13. Prvi verzi Povodnega moža so napisani

- (a) na Prešernovem spomeniku v Ljubljani
- (b) v odjavni špici oddaje 24 ur (POP TV)
- (c) na Prešernovi domačiji v Vrbi
- (d) na cigaretah znamke Filler 57

Vir: <http://www.preseren.net>

Katja Rebec

PA ŠE NEKAJ PREŠERNOVIH UPODOBITELJ

Ivo Šubic (1976), portret (po Goldensteinu), olje na ivetki

Marjan Belec (1990), olje na platnu

Andrej Ostinar (1993), olje na platnu

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

NOVICE IZ PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA TRZIN

Po enomesečnem premoru se vam spet oglašamo. V januarju smo imeli inventuro, med katero smo popisali obstoječe stanje našega gmotnega premoženja. Ugotovili smo, da nam nič ne manjka, kar je pohvalno, še bolj razveseljuje pa je, da tudi nadzorni odbor, ki si je zadal podobno nalogo, na delovanje društva ni imel pripomb. Takoj na začetku februarja smo zato pripravili redni letni občni zbor. Bil je kar lepo obiskani, na njem pa so funkcionarji društva podali poročila za preteklo leto, sprejeli pa smo tudi društveni delovni in

finančni načrt za letos. Še posebno živahna je bila razprava o potrebnosti novega gasilskega vozila. Ob koncu smo v svoje vrste sprejeli tudi dva nova člana, in sicer Jožeta Seljaka in Andreja Zupanca. Obema še enkrat prisrčne čestitke. Naše zborovanje so pozdravili tudi župan občine g. Peršak, predstavnik sosednjih gasilskih društev, predstavnik Gasilske zveze Domžale ter predstavniki Irziških društev. Vsi po vrsti so naše delo pohvalno ocenili in nam zaželeli uspešno delo še vnaprej, hkrati so izrekli pripravljenost za kar najboljšo medsebojno sodelovanje ter nam tudi zaželeli, da bi imeli čim manj intervencij.

Ko pa smo že pri posegih, moram poudariti, da smo nad številom le teh v letu 2000 kar malo zaskrbljeni, saj jih je bilo za sto odstotkov več kot v letu poprej. Vse intervencije bomo še enkrat analizirali, da bomo dobili še boljše sliko dogajanja. Treba pa je tudi reči, da je bilo v letu 2000 kar nekaj lažnih alarmov, predvsem zaradi kurjenja odpadkov, zato naprošamo občane, da nam takšno kurjenje naprej prijavijo. Vemo, da je zdaj čas čiščenja travnikov, sadovnjakov in podobnih terenov, zato si ne želimo nepotrebnega zavijanja siren po Trzinu. S skupnimi močmi pa lahko že vnaprej preprečimo požare. Če bo potrebno, bomo zagotovili tudi požarne straže. Sicer pa občane pozivamo, naj tovrstne odpadke odlagajo v zabojnike in na zbirna mesta, ki jih je v ta namen pripravila ali postavlja občina. Do izida prihodnje številke vas pozdravljamo z našim pozdravom:

Na pomoč!

Za PGD Trzin
Jože Kajžej

STRELSKA DRUZINA TRZIN

PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOSTA

Kot ste zasledili v prejšnji številki Odseva, je bilo 6. in 7. januarja letos v Trzinu največjih tekmovalj v streljanju z različnimi orožjem v Sloveniji. Uspešno smo izvedli 5. Prehodno skirco Borisa Paternosta v disciplinah s pištolo, puško in v kombinaciji. Slednja disciplina je nastala v Trzinu in jo še vedno izvedemo le na našem tekmovalju. Posebnost našega tekmovalja je tudi izpeljava finalnega streljanja s puško, ki se od vsega začetka izpeljuje v kombinaciji. Venomer so ga premagovali prekaljeni mački, letos pa jih je za las le ugnal.

in kakšni strelci Strelskega društva Trzin? Vsi po vrsti so svoje rezultate za nekaj krogov spustili pod svoje povprečje. Vendar se to dogaja vsem društvom, ki kot organizatorji nastopajo na svojih tekmovaljih. Dela z or-

ru najbolj ustreza prav naše montažno strelišče v osnovni šoli Trzin. Tako je Rajmond Debevec pri nas že drugič izgubil lovoriko, prehitela ga je Natalija Prednik. V disciplini s pištolo pa nikakor ne uspe zmagati najboljši slovenski strelca Cvetko Ljubic, temveč ga premaguje Peter Tkalec iz Rečice pri Laškem. V kombinaciji se zmagovalci vsako leto menjajo in po petih letih je na svoj račun prišel tudi Grega Boh, ki že od vsega začetka lovi zmago v tej disciplini. Venomer so ga premagovali prekaljeni mački, letos pa jih je za las le ugnal.

in kakšni strelci Strelskega društva Trzin? Vsi po vrsti so svoje rezultate za nekaj krogov spustili pod svoje povprečje. Vendar se to dogaja vsem društvom, ki kot organizatorji nastopajo na svojih tekmovaljih. Dela z or-

ganizacijo in pripravo strelišča, sodniškim delom in samim tekmovaljem je preveč. Zato pa so se bolje izkazali z izpeljavo tekmovalja. Da je tekmovalje uspešno, dokazujejo tudi nastopi avstrijskih strelcev, ki so obljubili udeležbo tudi v naslednjih letih. Tudi letos so nekateri na tekmovalju v Trzinu še lovili norme in forme za nastop v reprezentanci na mednarodnem tekmovalju v Rušah in nato nastop na svetovnem pokalu v Munchnu.

In tako bo v prihodnji številki tudi strelka Strelskega društva Trzin Andreja Blažič komentirala svoje nastope za A reprezentanco Slovenije na Svetovnem pokalu v Munchnu.

Damijan Klopčič

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Mladinski odsek: MORALO BI BITI VREČKANJE ...

Moralo bi biti vrečkanje (vožnja z vrečko po zasneženem bregu), pa je bil na koncu navaden izlet po kopnem. Rašico sicer bolj ali manj poznamo na pamet, ampak s prijetno družbo je vedno kaj novega. Vreme res ni kazalo najbolje, loda kaj pa more par kapelj nam, ki nismo iz 'cukra'. Tomaž nas je vodil mimo gradu, nato po gozdu in

nam privoščil prvi počitek pri Trojanškovi hruški. Nahrtnike se olajšali za par sendvičev in nekaj pijače, potem pa smo si privoščili še aktivni počitek (nekaj zanimivih iger). Na vrhu Rašice nas je - op! - nas ni pričakal stolp, smo pa pridno brodili po blatni poti, ki so jo razrili gradbeni stroji. V koči smo imeli dolg postanek z igrami, potem pa smo 'odpujsali' po blatu nazaj. Tradicionalni počitek pod kozolcem nam tudi letos ni ušel. Potem pa gnilo jajce do onemoglosti, pravzaprav smo bili bolj onemogli gledalci, igralci so namreč zadržali več kot uro, pa bi še, če se nam ne bi mudilo domov.

IM

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KRNICA 2001

Mladinski odsek PD Onger Trzin organizira letos mladinski planinski tabor v Krnici (pod Vršičem) - pod velikani Julijskih Alp: Škrlatico, Prisankom in Špikom.

Tabor bo trajal **od 21. do 29. julija 2001.**

Prijavnice (na njej so vse potrebne informacije) so že na voljo v OŠ Trzin (Dragica Delavec, Nancy Vake ter tajništvo OŠ Trzin).

Rok za oddajo prijavnic je ponedeljek,
26. marec 2001

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na predavanje z diapozitivi.

ALPINIST SLOVENIJE LETA 2000

Marko Prezelj

nam bo pripovedoval o svojih podvigih v zadnjih dveh letih (Gyachung Kang, Spantik, ...).

Sreda, 7. 3. 2001 ob 19^h v avli OŠ Trzin

Vstopnice (odrasli 400 SIT, osnovnošolci 200 SIT) bodo na voljo pol ure pred pričetkom predavanja v avli OŠ Trzin.

DAVO KARNIČAR V TRZINU

Mateja Erčulj

Le kdo med nami še ni slišal o neverjetnem spustu s smučmi z vrha strehe sveta - Mount Everesta? Le kdo med nami ne počuti človeka, ki mu je to kot prvemu uspelo? Nekateri smo zanj druzi pesni, spel drugi so njegov neprekinjen spust spremljali preko televizije. O njem in njegovi odpravi Ski Everest 2000 sta napisani dve knjigi, večina slovenskih (tudi nekaj tujih) medijev je spremljala njegovo pot, o celotnem dogajanju pa najbrž čivkajo že vrabčki na strehi.

Na tej obilici informacij pa smo lahko marsikaj zanimivega o odpravi izvedeli prav iz ust glavnega akterja in gonilne sile projekta, Davo Karničarja, v sredo, 7. februarja, v telovadnici OŠ Trzin.

Kar je pričakoval film o spustu z Mount Everesta (in morda prav zaradi tega ni prišel v telovadnico OŠ Trzin) se je pošteno zmotil. Davo je povedal Davo, je bil ta film že predvajan na televiziji, in se je zaradi tega odločil, da nam ga ne bo pokazal. Prikazal pa nam bo veliko diapozitivov, s pomočjo katerih je opisoval svojo življenjsko pot, svoje želje, sanje, cilje, svoje dosežke ...

Uspela je že kot majhen fantič, veliko zim je prebil na Češki koči, kjer je tudi v mladinski smučarski reprezentanci Jugoslavije. V svoji smučarski karieri je za sabo pustil smučine v alpskih starih, na nekaterih slovenskih gorah (Triglav, Jalovec, Špik ...), nekaterih evropskih in tujih gorstvih, na zaledenem slapu nad Jezersko ...

Če vseh teh dosežkih so mu domači vedno stali ob strani, vedno so spodbujali in nikoli ga niso odvrčali od njegovih namenov z besedami: 'To je preverljivo. Se ti bo kaj zgodilo.' Podpora družine in pomeni veliko.

Prvi poskus smučati z vrha Everesta pa ni bil prvi take vrste. Že leta 1992 je Francoz Pierre Baudouin odsmučal z južnega vrha vrha kakih sto metrov pod glavnim vrhom. Tudi poskus Italijana Hansa Kammerlanderja se je kaj kladrovo odvil. Pomankanje snega na severni strani gore, kamor se je spustil, ga prisililo, da je snežne smučni in velik del poti do baznega tabora opravil s palci.

Leta 1996 se je Everest z iste strani kot Italijan lotil tudi Davo, a je pri poskusu vzpona na vrh v silovitem padcu, ki ga je zajel, omrznil in je bil prijen končati odpravo. Štiri leta kasneje pa mu je, kot vemo, uspelo.

Davo je smučal s smučmi, ki so jih naredili v Elanu prav posebej zanj. Te smučni so izredno kratke (le 168 cm). Prav njihova dolžina pa zagotavlja, da bo smučar porabil manj energije in da bo lažje obvladal zelo izpostavljene in strme naklonine.

Spust z Everesta je Davo končal v približno štirih urah. To so bile štiri ure popolne koncentracije, saj bi bil lahko vsak najmanjši gib usoden. Po tem pa je, seveda, sledilo nepopisno veselje tako Karničarjevo, kot celotne odprave in vseh, ki so spremljali dogajanje v Himalaji.

Ne smem pa pozabiti še na slovenska rekorda, ki sta bila postavljena s to odpravo - na vrh Everest je stopil najmlajši Slovenec, komaj 22-letni Matej Plis z Raven na Koroškem in najstarejši Slovenec, 42-letni Franc Oderlap iz Mežice.

Nekateri bi trdili, da je Davo s presmučanim Everestom dosegel vrh svoje ekstremistično naravnane smučarske kariere, vendar sam Davo to zanika. Pravi, da je treba osvojiti še mnogo vrhov in še marsikaj doseči. Načrtov mu pravzaprav nikoli ne zmanjka - prav le dni se mudi v Katmanduju, kjer bo še z nekaterimi smučarskimi prijatelji odprl šolo smučanja za nepalske otroke.

Davo nam je s svojim predavanjem postal blizu kot človek, kot nekdo z izjemnimi sposobnostmi; ni bil več le nasmejan človek s časopisnih fotografij. Treba pa je tudi zapisati, da Davo Trzin že dobro pozna, saj je tokrat pri nas predaval že tretjič.

HVALA VSEM ČLANOM MO, KI SO VLOŽILI VELIKO TRUDA V PRIPRAVO PROSTORA ZA PREDAVANJE - SPLOH PA JOHNNUJU IN DEJANU ZA PREGOZ STOLOV. ZA POMOČ SE ZAHVALJUJEM ŠE: OŠ TRZIN, OŠ DOMŽALE, PAPIRNICI ČAČKA, TRGOVINAMA "PRI JURJU" IN PROMONTANA.

Mladinski odslek PD Onger Trzin

PS: Le kje je bila med predavanjem večina članov MO našega društva???

OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA ONGER TRZIN

bo v torek, 6. marca
ob 18.00 v avli OŠ Trzin.

Vabljeni člani in simpatizerji planinstva

Vse sedanje in morebitne bodoče člane PD Onger Trzin opozarjamo, da se je sistem članarin z novim letom v celoti spremenil. Zato bomo za naslednjo številko Odseva pripravili obrazložitev za vsako posamezno skupino članov.

Posebej opozarjamo na družinsko članarino, ki je novost, prav tako pa je velike spremembe doživela članarina C - včasih članarina otrok, dijakov in študentov.

Več informacij o članarini pa bo podanih na Občnem zboru planinskega društva.

ŠAHOVSKI KOTIČEK

PRVA OBLETNICA ŠAHOVSKE SEKCIJE

Šahovska sekcija SD Trzin 'v novi preobleki' praznuje v februarju eno (1) leto delovanja. V tem času se je na ponedeljkovih šahovskih srečanjih pojavilo več kot 20 šahistov iz Trzina, Loke, Depale vasi in Mengša. Iz večine njih se je obikovalo tudi igralsko jedro sedanjih ekip (Trzin I, Trzin II, skupna ekipa Bar Repek Trzin), ki v zadnjih mesecih aktivno tekmujejo v kamniško-domžalski in v ljubljanski 2. ligi.

Nekaj igralcev je registriranih v ŠD Mengeš, ker so pač prej začeli z aktivnim šahom, za kar pa nekaj časa, po njihovih besedah, v Trzinu ni bilo pravih pogojev.

Ravno ti igralci pa so s svojimi izkušnjami in nesebično pomočjo odločilno prispevali k temu, da po 1 letu še vedno obstajamo - predvsem Bajec Borut, ki je res naš prijatelj in ne 'izdajalec', kot so mu nekateri neodgovorno in, upam, v šali navrgli.

Ko omenjam tiste, ki so nam zares pomagali, moram na prvo mesto izpostaviti predsednika ŠD Janeza Lenarčiča-Lenka in našega KUD-ovca Jožeta Ština. Prav tako je bilo zelo pomembno, da nas je ob 3 turnirjih, ki smo jih v letu 2000 priredili v Trzinu, prišel pozdravit in za nas 'navijal' naš župan g. Peršak.

Šahisti smo si uspeli pridobiti tudi sponzorje, in sicer je glavni sponzor BAR REPEK iz Trzina (šef Boštjan), poleg tega pa sta nam pomagala še Krizman s.p. in Tepo d.o.o. Ne glede na sponzorje pa brez 'glavnega pokrovitelja' (Športno društvo Trzin) še vedno ne bo šlo.

Tako smo skupaj v decembru in januarju odigrali kar 14 ekipnih tekem (vsak četrtak pa še vmes za pokal). Res naporno! S statistiko (ne)uspehov vas ne bi moril, vendar vseeno: tu pa tam smo kot 'outsiderji'

presenetili nasprotnika in mu odnesli točko ali dve, od 14 tekem smo imeli 4 zmage in 1 remi. Kot posamezniki smo se udeleževali turnirjev v pospešenem šahu po celi Sloveniji (Domžale, Mengeš, Trzin, Komenda, Moravče, Ljubljana, Lesce, Kočevje, Ravne na Koroškem) in si nabirali izkušnji in tudi nekaj malega ratinga. Predvsem pa smo v tem času pridobili precej šahovskih znanstev ter vesoljni Sloveniji pove-

dali, da se tudi v Trzinu igra šah. Ne nazadnje imamo med sokrajani šahista, ki je na majskem turnirju v Trzinu premagal takratnega slovenskega prvaka med veterani (Ivič: Vaupelič 1:0), Bajec pa je na turnirjih v pospešenem šahu in v zadnjem času v normalnem šahu premagal kar nekaj šahistov I. kategorije in celo mojstrskih kandidatov. Upam,

da bomo ponovno lahko brali ljudi o uspehih Aleksandra Nadjia, ki je v zadnjem času zaradi šolskih obveznosti (srednješolec) imel manj časa za aktivno igranje in priprave.

Upam tudi, da bomo čim prej dobili računalnik s fiskalnikom, kajli brez njega v današnjem svetu informatike ne moremo organizirati nobenega resnega turnirja, predvsem pa ne pridobivali šahovskega znanja in informacij.

Upamo, da bomo v naslednjem letu pridobili še več dobrih šahistov, ki jih v Trzinu očitno ne manjka.

V letu 2001 nameravamo izpeljati v Trzinu 3 turnirje v pospešenem šahu, igrali v kamniško-domžalski in ljubljanski ligi, udeležili se čim več turnirjev v pospešenem šahu. Če bo finančno izvedljivo, se bodo najboljše udeležili velikih šahovskih turnirjev v normalnem šahu (Bled, Ljubljana, ...)

za ŠD šahovska sekcija Trzin Rado Zupanc

ŠAHOVSKI REZULTATI

Ljubljanska šahovska liga - II. liga

Rezultati PRVEGA kola
LŠK upokojenci B : Bar REPEK Trzin 4:0
(Jukan, Hozdič, Banfi, Banko)

Rezultati DRUGEGA kola
Bar REPEK Trzin : MENGEŠ III 2,5:1,5
(Jukan : Prohaska 1:0; Ivič : Hribar 1:0 (*); Hozdič: Grašič 0:1; Zupanc: Burjama remi)

Rezultati TRETJEGA KOLA
TE-TO Lj. : Bar Repek TRZIN

2,5:1,5 (Nuhanovič : Jukan remi; Čolič : h 0:1; Školnik : Hozdič 1:0; Bajc : Zupanc 1:0)

Rezultati ČETRTEGA KOLA
Bar Repek Trzin : ŠD DOB I - 0:4 (Zupanc, Banfi, Banko, Benko)

Ljubljanska šahovska liga - I. liga
Iz kamniško-domžalske lige v 1 ljubljanski ligi tekmujejo 4 ekipe, in sicer po 2 kolih v Komenda I, Domžale Vele A in B sta na 3. oz. 4. mestu, na 9. mestu je Komenda II

V pokalnem tekmovanju ljubljanske regije je ekipa Bar Repek Trzin v kvalifikacijah premagala Mengeš III s 3:1 in se uvrstila v naslednje kolo (Jukan - Prohaska remi; Hozdič - Hribar 1:0 (*); Zupanc - Grašič remi, Benko - Burja 1:0).

Po pričakovanju nas je iz pokalnega tekmovanja izločila precej močnejša ekipa Komenda II. Za Trzin so igrali Banfi, Benko, Stjepanovič in Klan.

Turnir v pospešenem šahu (februar)
Agropub iz Domžal (sponzor Don Serdžo)

je organiziral turnir v pospešenem šahu (2-krat 15 minut), 7 kol. Zmagal je Jukan (Bar Repek Trzin), drugi Poglajen (Komenda) - oha po 6,5 loček, nato pa še trije 'naši' - Bajec, Šlefe, Zupanc

Dvoboj Ljubljanske II.lige DOB-2 : Bar Repek TRZIN, 8. februar 2001

Partija: Matko Jeran -Nesib Jukan (Jukan črni ZMAGA)

1.Sf3 d5 2.d4 Sf6 3.Sc3 e6 4.Lg5 Sbd7 5. e3 Le7 6.Lf4 a6 7.Ld3 c5 8.0-0 0-0 9.a3 Sh5 10.Se2 e4 11.Lh7 Kh7 12.Le5 f6 13. Lf4 b5 14.c3 Lb7 15.De2 f5 16.Le5 Se5 17. Se5 Lf6 18.L4 Le5 19.f5 Dg5 20.Tf3 g6 21.Ta1 Tf7 22.Th3 Kg7 23.Dd2 Ta8 24.Th3 Th8 25.De1 Kf8 26.h4 De7 27. Df2 g5 28.g4 Sg7 29.h5 Lc8 30.Sg3 Kf8 31. Se2 Kd8 32.Dh2 Th6 33.Sc1 Ld7 34. Dg2 Le8 35 Se2 Ig4 36.Dg4 Tf3 37.Df3 Lh5 38.Dg2 Le2 39.De2 Sf5 40.Df2 Dh7 41. Df3 Th3 42.Dd1 Th1 43.Kf2 Dh2 44.Kf3 g4 45.Kg4 Dg3 0-1

ANDREJA MEDVESEK VODITELJICA AEROBIKE

Andreja je že od malega predana športu. Že kot majhna punčka je rada plesala, zato so jo starši vpisali k uram baleta. Z baletom se je aktivno ukvarjala 11 let. Končala je tudi srednjo baletno šolo, vendar se je kasneje odločila, da s plesom baleta ne bo nadaljevala in se je raje posvetila poučevanju aerobike. Nalo so jo poti vodile v Anglijo, kjer je živila štiri leta. Tam je obiskovala šolo za šport, kjer se je specializirala za fitness in predvsem za aerobiko. Po končanem šolanju je v Angliji delala kot inštruktorica aerobike, ob tem pa je prizadevno izpopolnjevala svoje znanje. Po vrnitvi v Slovenijo je začela delati v fitness klubu v Grosupljem, v Tivoliju pa prevzela učenje aerobike za srednješolce. Dvakrat tedensko zdaj obišče tudi Trzin, kjer pod okriljem SD Trzin s tovrstno vadbo seznanja tudi naše občanke.

In kaj aerobika sploh je?

Vsaka vadba naj bi bila prilagojena človeku in njegovemu načinu življenja. Ob njej naj uživa, se sprosti in odpočije od skrbi ter vsakodnevnih obveznosti. Prav zaradi tega so se razvile različne vrste aerobike (klasična parter aerobika, step in slide aerobika, aerobika v vodi ...). Prevod besede aerobika pomeni »z zrakom«, aktivnost, ki povzroča povečano porabo kisika v telesu zaradi povečanega izgorovanja. Različna gibanja v aerobiki vključujejo delovanje

velikih mišičnih skupin, pospešujejo delovanje srčno-žilnega sistema, dihalnega sistema ter drugih sistemov organizma, kar seveda pripomore k izboljšanju in krepitvi celotnega človekovega organizma. Vadba traja dovolj dolgo in z zmerno intenzivnostjo, da se pokažejo aerobni učinki, hkrati pa poteka ob glasbi, ki na človeka vpliva sproščajoče in naredi prijetno vzdušje.

Redno vadbo aerobike Andreja priporoča predvsem zato, ker znižuje srčni utrip, znižuje krvni tlak v mirovanju, srce dobi večjo moč in sposobnost črpanja krvi, zato lahko deluje počasneje in je dalj časa zdravo, aktivira velike mišične skupine, utrjuje sklepne vezi in sklepni hrustanec in tako preprečuje poškod-

be sklepov, povečuje porabo energije v telesu, izboljšuje prebavo, zmanjšuje apetit, pripomore k dvigovanju volje in mentalne energije, sproščenost ter zniževanje napetosti. Vendar pa se mora vsak posameznik zavedati, da samo redna vadba ne pripelje do zdravia, če hkrati ne upoštevamo pravilne prehrane, stalnega nadzora naših razvad in obvladovanja vsakdanjih napetosti. Aerobika je le eden od pripomočkov, ki pomagata pri ohranjanju telesnega in duševnega zdravia. Andreja vabi vse, ki želite biti »liti« na vesele ure aerobike vsak torek in četrtek ob 19.30 uri v telovadnico OŠ Trzin.

Tanja Prelovšek Marolt

ČAJANKA

petek, 22.12. 2000. smo imeli taborniki v avli OŠ Trzin tradicionalno čajanko. Tabava naj bi se začela ob 16.00. S seboj smo imeli raznovrstna darila, zavita v papir. Za začetek smo zapeli taborniško himno (Dviga plamen se iz ognja), nato še himno MČ-jev. Po zapetih himnah so se začele predstavitve posameznih vodov. Začeli so prvi razredi s taborniškimi plesom. Ob gledanju smo bili najbolj

navdušeni, ko so končali. Drugi razredi so presenetili z dirko formule 1. Tretji razred je prikazal, kako je pri lovu v gozdu. Tako so se predstavili vsi razredi razen osmih, ki so to zabavo pripravili. Po predstavitvah vodov smo si razdelili darila. Za konec smo poslušali še glasbo in se sladkali s piškoti, žejo pa smo si polešili s čajem. Ko smo šli domov, smo s seboj odnesli lepe spomine in polne žepce sladkarij. Vabimo še ostale osnovnošolce, da se nam pridružijo.

Vod: Suhi listi

KAKO ZMANJSATI STROŠKE I.

V zadnjem letu smo bili priča nenehnemu zviševanju cen energentov. Najbolj je nihala cena ekstra lahkega kurilnega olja, tj. energenta, ki ga uporablja največ gospodinjstev. Razmerje cen se je porušilo. Edina vzporedna primerjava je bila možna pri utekočinjenem naftnem plinu, katerega cene so rasle podobno kot pri ekstra lahkem olju. Podražila se je električna energija, v začetku decembra pa še zemeljski plin.

Če primerjamo le cene s cenami iz preteklih let, je zemeljski plin najcenejši, sledi lahko kurilno olje, najdražji pa je utekočinjeni naftni plin, najbolj značilne pa so velike razlike med njimi. Poraba energentov narašča povsod v svetu, s tem pa tudi onesnaževanje. Problem tople grede že povzroča sprememba klime.

Zaradi povečevanja porabe se količina fosilnih goriv, kamor sodijo vsa zgoraj našleta goriva, zmanjšuje. Zaradi tega je nujno varčevanje z energijo ter učinkovitejša in bolj smotna raba energije s sodobnimi napravami, ki porabijo manj energentov in imajo boljše izkoristike.

V gospodinjstvih je smiselno zmanjšati porabo energije za ogrevanje. Ker za ogrevanje porabimo največ energije, je tu tudi največ možnosti za zmanjšanje stroškov. Pravilno in učinkovito je kratkotrajno prezračevanje, kar pomeni, da v stanovanju ali v hiši nekajkrat dnevno (po pet minut) naredimo prepih. Med dolgotrajnim zračenjem po nepotrebnem izgubimo veliko toplote, obenem pa se ohladijo tudi stene. Prostorji, ki jih manj uporabljamo, naj bodo manj ogreti (stopnišče, garaža, hodnik, shramba, spalnica ...). Znižanje temperature v teh prostorih za eno stopinjo pomeni približno šest odstotkov nižjo porabo energije. Če na ogrevala

Energetsko svetovalna pisarna
Kamnik - izpostava Domžale
1230 Domžale, Ljubljanska 69
tel.: (01) 722 01 00, 722 13 21

namestimo termostatske ventile, se poraba zmanjša še za nekaj odstotkov. Otežkočeno ali onemogočeno kroženje zraka ob radiatorjih pomeni toplotne izgube. Kroženje zraka najpogosteje ovirajo zavodno tal, preširoke okenske police, sušenje perila, založenost in podobno.

Če v nočnem času spustimo rolete ali zapremo polkna, zmanjšamo toplotne izgube. Ob daljši odsolnosti prilagodite režim ogrevanja (nočni režim). Če ogrevate stanovanja z električno energijo, vklopite termoakumulacijske peči v času nižje tarife. Smiselno je vgraditi avtomatiko za samodejni vklop pri nižji ceni.

Dodatni prihranki so tudi posledica rednega vzdrževanja, npr. dimnika. Vzdrževanje ima poleg optimalnih pogojev delovanja tudi požarno-varnostne razloge. Dimnik naj bo pregledan in očiščen v določenih intervalih, ti pa so odvisni od vrste goriva. Najpogosteje je potrebno pregledovati dimnike pri uporabi trdih goriv. Tudi kotle je potrebno pregledovati in jih očistiti. Čiščenje ponavadi izvaja za to usposobljeni dimnikar, še bolje pa je, če to opravijo prepustimo pooblaščenemu serviserju. Čist kotel pomeni manjše toplotne izgube, če je kotel obložen, je poraba goriva višja, višja je tudi temperatura dimnih plinov (1 milimeter sajaste obloge poveča porabo goriva za štiri odstotke). Po čiščenju kotla je pomembna tudi nastavitev gorilnika, kar naj zopet opravi pooblaščen serviser. Čist in pravilno naravnano gorilnik zagotavlja normalno obratovanje in optimalno zgorevanje v kotlu. Vsako leto pred nastavitvijo zamenjamo šobo, ki naj ustreza moči kotla.

IVAN KENDA, univ. dipl. inž.

Podjetje ČISTOČA d.o.o. je storitvena organizacija za čiščenje, upravljanje in varovanje vseh vrst objektov v Sloveniji in posluje že od leta 1968.

Podjetje se je razvilo iz obrtne delavnice in je do leta 1990 opravljalo vse vrste generalnih čiščenj in upravljanja objektov.

Leta 1990 je podjetje razširilo svoje poslovanje z vsakodnevnimi čiščenji in upravljanjem objektov in od takrat dalje številno zaposlenih konstantno narašča za približno 40 oseb na leto.

Zdaj podjetje zaposluje preko 300 ljudi, s katerimi organizira storitve ob vsakem času z lastnimi najsodobnejšimi osnovnimi sred-

stvi in lastnim strokovnim kadrom, ki ga nenehno usposablja.

Sistem vodenja podjetja smo zgradili na osnovah standardov ISO 9002 in ISO 14001.

Dokumentirali smo ga v »Poslovni knjigi kakovosti in ravnanja z okoljem«, ki je za nas krovni dokument izvajanja kakovosti in okoljevarstva pri opravljanju naših dejavnosti.

Kakovost in ravnanje z okoljem sta osnovni oziroma strateški usmeritvi podjetja.

Osnovni cilj je:

KAKOVOSTNO IZVAJATI STORITVE, KI ZADOVOLJIJO POTREBE IN ZAHTEVE KUPCA, OB STALNI SKRBI ZA ZDRAVO IN VARNO OKOLJE.

IZ TRZINSKE CRNE KRONIKE

16. 01. 2001

Dan se je že nagibal proti večeru, ko je v srami podjelja Neuber d.o.o. vabljava časa, da jo končno nekdo vzame s seboj na tlo, kjer bo lahko pokazala vso svojo ženstvenost. Na žalost pa jo je izkoristil sveltonesramnež, kateremu je bilo malo mar za njeno lepoto. Zanimali so ga le bankovci, ki so zašumeli pod njegovimi latinskimi čevlji. Šilinge in tolarje je pobasal v žep in se z lahkoto dvajsetletnika izmuznil ven. Njenska torbica je bila oropana!

Storilec je imel krajše lase, visok okoli 170 cm in suhe postave. Policisti naprošajo, če kdaj karkoli vedeli o neznanцу, da jih obvestijo.

21. 01. 2001

Če vam nisim vas! Pa kdaj vas bo srečala pamet? Kakele se spravljate na šibkejše od sebe! Kam pa to vodi? Postanite no vredni ljudi, ki jih mišič in jih, če že morate, uporabljate za to, da z njimi žensko očarate, ko, demno, prekopljete vrt, da bo lahko posadila krompir, ne pa za napad nanjo! Kje ste junaki iz pravljic, nežni ljubimci in prinци, ki se ne boste za čast svoje izvoljenke? Policija je bila prisiljena intervenirati v domu na Ljubljanski

cesti, kjer je pijan mlajši moški ogrožal varnost svoje partnerice. Na opozorilo policistov se je pomiril in prenehal z nasiljem.

Tudi zate še ni prepozno. Dokler stopaš po Zemlji, imaš priložnost in možnost popraviti nedopustno vedenje. Pomagaj soustvariti lep dan že danes.

23. 01. 2001

Skoraj golovo je vedel, v katero omaro mora vlomiti, da bi prišel do ključev blagajne. No ja, morda pa je imel srečo in je zadel v prvem poizkusu. Talvino je izvršil 22. 01. med 16:30 in 16:50 uro. Izkoristil je dvajsetminutno odsolnost zaposlenih in vstopil v pisarno. Iz blagajne je odnesel 58.000,00 SIT. Se je res splačalo?

25. 01. 2001

Pred London pubom se pa vedno kaj dogaja. Tokrat je bilo vlomljeno v osebni avto, iz katerega je NN storilec odnesel avtoradio znamke Kenwood.

27. 01. 2001

Zadnje čase se pa vlomilci precej sprehajajo po trzinskih domovih. Ponovno je nekdo odprlo okno na vzvod, vstopil na malce neobičajen način, pregledal prostore in zapustil hišo.

Ničesar ni odnesel. Vidite, se ne splača, saj nimamo nič posebnega doma. Kup umazanega perila, posoda zaudarja, ker jo že tri dni ni imel nihče časa pomiti, postelja je razmetana še od zjutraj, zlat nakit ni moderen, denarja pa tako ni nikoli dovolj – zapravimo ga, še preden ga zaslužimo!

31. 01. 2001

Ob 18:00 uri je bila dana prijava o onesnaženju vozišča na Mengeški cesti. Policisti so dobili povzročitelja – traktorista. Oprosilite, ampak le na kakšen način jo je onesnažil? Pa še enkrat oprostite izrazu, a se je morda "usral" sredi ceste? Ne, ne, to pa res ni lepo. Je pa že prav, da počistimo za seboj.

Bil je mandatno kaznovan, nato pa je očistil še vozišče, sicer bi to na njegove stroške storil upravljavec ceste.

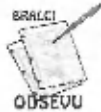
08. 02. 2001

Včasih se človeku res mudi. Pa kaj zato, če se zaradi neprilagojene hitrosti zaletiš v drog semaforja? Ob 03:00 uri so policisti reševali primer voznice, ki je trčila v semafor v križišču Mlakarjeve ulice in glavne ceste in se kar odpejala naprej. Po razgovoru z njo je bila dana ustrežna prijava.

V. P. O.

ŠE O POŽIGU V JABLAH

Prisiljeni članka »Ob požigu v Jablah« bi rad opozoril, da naj drugič ob pisanju vse skupine, katere omenja v članku, obravnavamo enako, ne pa da vse, razen ene, samo sprašuje, kaj storili ali kaj bodo storili, da ne bo več pokanja petardi in požiganja. Le eno skupino pa že kar posredno obsodi, da je največ odgovorna za pokanje petardi in požig. Se več, celo molji ga (ali jo) betlehemska luč na oknih ter predlaga že tudi končno rešitev, kot bi bili katoličani najbolj krivi za petarde in požig.

Janez Mušič

Ob boleči izgubi našega dragega ata

JOŽETA PIRNATA

se zahvaljujemo vsem za izrečene tople besede ter za podarjeno cvetje in sveče. Posebna zahvala gre vosebju bolnišnice Trnovo in patronažni sestri g. vidi Ceh iz ZD Domžale.

Hvala tudi g. župniku Pavlu Krtu, Domžalskim registrom, še posebno g. Metingerju, zboru Svežina iz Radomelj, lovcem, ZB Trzin ter gasilcem.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Telefonske številke

Občine Trzin so:

72 - 26 - 100

72 - 26 - 110

72 - 11 - 060

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

Tvoj jezik je kot lev:

če ga držiš, te bo varoval,

če ga spustiš, te bo raztrgal.

Arabski

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU DO NOVEGA LETA IN V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.st. 713-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

6. 3.	18 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin	občni zbor
7. 3.	19 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	predavanje "slovenskega alpinista leta 2000" Marka Prezlja (avla OŠ Trzin)
10. 3.		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	izlet za osnovnošolce: Breg - Lisca
12. 3.	18 ^h	Turistično društvo in vrtec Trzin	gregorjevo - spuščanje lučk po Pšati
15. 3.		Kulturno-umetniško društvo Trzin	tematski večer - predstavitev mladih iz Trzina
16. 3.	19 ^h	Športno društvo Trzin	občni zbor v dvorani KUD
21. 3.		Kulturno-umetniško društvo Trzin	rock koncert RAMBO AMADEUS
24. 3.		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	izlet za srednješolce: Prešnica - Slavnik - Abitanti
26. 3.	19 ^h	Turistično društvo Trzin	občni zbor
konec marca		Društvo upokojencev Žerjavčki	izlet v Mežiška dolino z ogledom rudniškega jaška
konec marca		Kulturno-umetniško društvo Trzin	premiera MEGA ATA pri baru Barca

NAPOVEDUJEMO:

Zimske Počitnice Društvo prijateljev mladine Počitniške delavnice v OŠ Trzin

STALNA VABILA:

- Društvo upokojencev Žerjavčki
Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu.
- Strelska družina Trzin
Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.
- Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek
MO PD Onger Trzin vabi osnovnošolce, dijake in študente, da se jim pridružijo. Planinski krožek na OŠ Trzin je vsako sredo ob 15. uri v učilnici zemljepisa, dijaki in študenti pa se srečajo vsak drugi četrtek v mesecu v društveni hišici.
- Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija
LJUBITELJE ŠAHA vabimo VSAK PONEDELJEK ob 19.00 uri na srečanja šahistov v STARI ŠOLI Trzin. Informacije: 041 679-513 (Rado) ali 041 703-555 (Savo)
- Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo
Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeska 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

OPTIKA

Martina Škofic

Trubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

Delovni čas:

ponedeljek - 9.00 - 12.00, 14.00 - 18.00
torek - 9.00 - 12.00

Šolska poteka 28, 711 4 Domžale
tel. 721-40-06

NATA

Vam ponujamo počitnice v najlepšem predelu Dalmacije: Vodicre, Biograd na morju in Hvar. Nudimo vam namestitve v hotelih in zasebnih sobah. Tudi križarjenja s komarom in Charter jaht in jadrnic vam nudimo. Popeljava vas lahko s katerikoli delom iz naše bogate ponudbe. Tudi če niste vajeni pomorskih veščin pa bi radi čare in zabavo spoznali na križarjenju na udobni jahti - pokličite nas. Naš skiper vas bo popeljal v skrivne kotečke Kornatov.

Nudimo vam polpenzion v hotelih že za 50 DEM po osebi in najem jahte že za 500 DEM na teden.

NATA International d.o.o., Turistična agencija z licenco
129a, 1292 IG, tel: 01 286 24 36, fax: 286 37 61
nata-int.si, e-mail: natal@nata-int.si

mesarja, Anton Arvaj, Britof 25, Kranj
PE-Trzin, Kidričeva 11
tel.: 01/722 03 40

Priljubimo k ugodnim nakupom dnevno svežega mesa in
mesnih izdelkov! Nudimo tudi pečeno meso,
kruhove, namazane narezke, obložene kruhke, kanapeje.

študentski
servis

Domžale

BLAZNO

RESNO O DOHODNINI

Medse mesečno se bo pridružuje v terminu do datum 31.3. 2001, ko bo potrebno oddati davčno napoved za preteklo leto.

Marsikateremu študentu ali dijaku, ki šele začenjajo s svojo poklicno potjo, še ni bilo potrebno oddati davčne napovedi. Morda pa so od lanskega leta samo nekoliko pozabili. Skoraj vsi pa si ob misli na davčno napoved predstavljamo enega tistih manj prijetnih opravil, ko je potrebno natančno izpolnjevati uradne obrazce, ki so včasih vse prej kot nezapleteni.

Na študentskem servisu Domžale smo poskrbeli, da bodo imeli člani servisa čim manj težav. Pomagali vam bomo odgovoriti na vsa vprašanja o delu prek študentskega servisa Domžale, o višini letnega limita, kdaj je davčno napoved sploh potrebno oddati, kaj so nominalni stroški, na kratko torej vse o tem, kako izpolniti dohodninski obrazec. Vse informacije so na voljo na naši brezplačni telefonski številki 080 12 04, na spletni strani študentskega servisa na Zasluskofonu 01 722 6000 ali v sami posetovalnici servisa v času uradnih ur.

Študentski servis Domžale

tel: 711 7000 www.studentski-servis.si

Čistilni servis

Primoz Zorec s.p.
Depala vas 5, Domžale
Tel: 01/72 41 657, 041/ 695 339, 01/72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi usnje • vse vrste preprog • vse vrste zavese (tudi lamelne zavese) • tapisane in tople porde ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

AVTOSERVIS IN AVTOMATSKA AVTOPRALNICA

GREGORC d.o.o.

Steletova 2, 1234 Mengeš

Fax 01 737 141

Telefon 01 737 289

Prodaja in montaža vseh vrst avtomobilskih plaščev
ročna in avtomatska pralnica